

**Peter J. White**

**PUTEREA MAGICĂ  
A  
CRISTALELOR**

**SAPIENȚIA 2011**

Tehnoredactare și copertă: Ovidiu Buruiană  
Corectură text: Delia Perțe

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**

**WHITE, PETER J.**

**Puterea magică a cristalelor / Peter J. White.** - București:  
Sapientia, 2011

Bibliogr.

Index

ISBN 978-973-7800-15-2

133

© Copyright Sapientia, 2011

Toate drepturile asupra acestei ediții aparțin Editurii SAPIENȚIA

Tel: 0756.639.211; e-mail: eeditura@yahoo.com

web: editura-sapientia.ro

## Ce este un cristal și cum acționează el asupra ființei umane

Prin definiție, un cristal este o substanță solidă, omogenă, cu o structură internă regulată, care se prezintă sub forma unor poliedre, având o dispunere tridimensională în diferite sisteme cu repetări periodice de simetrie, numite sisteme de cristalizare. Din punct de vedere ezoteric, cristalele sunt structuri de energie condensată. Știința care se ocupă cu studiul cristalelor se numește **cristalografie**.

În procesul de formare a cristalelor, un rol preponderent îl au condițiile în care are loc solidificarea. Procesele de solidificare încep și decurg în jurul unui centru de cristalizare, în care apar acumulări de atomi. Trecerea din starea lichidă în cea solidă poate avea loc atât în mod rapid, ceea ce determină apariția unui număr mare de centre de cristalizare, obținându-se policristale, cât și în mod lent, când procesul de solidificare are loc în jurul unui singur centru, cu formarea unui monocristal, ale cărui dimensiuni depind de viteza de răcire.

Unele cristale își au originea în magma terestră, în gazele fierbinți din interiorul pământului sau în torentele de lavă fierbinte care ajung la suprafața planetei. Aceste minerale, cum sunt cele din familia cuarțurilor, sunt numite „magmatice”. Ele se formează prin solidificarea acestui material topit, pe măsură ce se răcește și se întărește. Pe parcursul procesului



de răcire a materiei topite, atomii se grupează pentru a forma structurile regulate esențiale care determină forma și compoziția cristalului. Unele cristale cresc din vaporii de gaz existenți în regiunile vulcanice. Acest gen de cristal conține sulf și se formează prin condensarea gazelor minerale fierbinți, pe măsură ce acestea sunt emanate din interiorul pământului. Unele cristale se formează pe baza unor soluții acvatice sau cresc ajutate de unele organisme care trăiesc pe suprafața pământului sau la mică adâncime. Ele sunt cunoscute ca fiind minerale sedimentare și se formează printr-un proces de depunere mecanică sau chimică. **Aerul, apa, vântul și gheața** sunt principalii factori de depunere implicați în procesul de dizolvare a materiei terestre care, în final, se va întări și – uneori – se va cristaliza. Acesta este cazul calcitului.

Alte materiale se formează și prin procesul de recristalizare a unor minerale care deja există, prin supunerea lor la presiunile foarte mari existente în regiunile inferioare ale suprafeței scoarței terestre. Aceste minerale, numite metamorfice, parcurg o serie de modificări structurale și chimice după formarea lor inițială, modificări care vor reorganiza atomii, creând astfel diferite texturi, compoziții și cristale.

Nimeni nu știe cu precizie care este durata procesului de formare a cristalelor. Unii presupun că acest proces durează mii de ani, alții afirmă că atunci când proporția elementelor este optimă, cristalele se formează instantaneu. Oricare ar fi însă secretul Naturii, ea concepe și dă naștere unei mari varietăți de forme cristaline.

Cristalele sunt compuse din particule foarte mici – atomii. Aceste elemente care compun planul fizic sunt alcătuite la rândul lor din particule și mai mici – protonii și electronii. Dacă examinăm foarte atent aceste unități fundamentale, descoperim că ele nu sunt materie, ci structuri energetice, fiecare dintre ele fiind racordată la energia macrocosmică.

De altfel, întreaga lume fizică a fost creată prin diferite variațiuni și combinații între atomi; modul în care atomii se unesc cu alți atomi determină tipul moleculelor care se vor forma și substanțele ce vor rezulta.

În cazul formării structurilor cristaline (de exemplu, cuarțul transparent) atomii se aranjează într-o perfectă armonie și unitate. Această integritate se manifestă și la nivel molecular în măsura în care toate moleculele vibrează cu aceeași frecvență. Această microstructură sau rețea determină proprietățile fizice ale cristalului: forma exterioară, duritatea, dispunerea planurilor, tipul de fracturare, greutatea specifică și proprietățile sale optice.

Una dintre metodele uzuale de clasificare a durității unui cristal a fost concepută în 1812 de către Friedrich Mohs (1773 - 1839), profesor de mineralogie la Universitatea Joanneum Graz (Austria). Această metoda are la baza capacitatea materialelor mai dure de a produce zgârieturi pe suprafața materialelor mai puțin dure.

Mohs a clasificat mineralele pe o scară relativă de la 1 la 10, începând de la cele foarte moi (duritatea 1), până la cele foarte dure (duritatea 10).

<b>Duritate</b>	<b>Metodă de testare</b>	<b>Mineral etalon</b>
	<b>Material echivalent ca duritate</b>	
1	<i>se zgârie foarte ușor cu unghia (pudra de talc)</i>	<u>talc</u>
2	<i>se zgârie cu unghia</i>	<u>gips</u>
3	<i>se zgârie cu o monedă de cupru</i>	<u>calcit</u>
4	<i>se zgârie ușor cu un cuțit</i>	<u>fluorină</u>
5	<i>se zgârie cu un cuțit (sticlă)</i>	<u>apatit</u>
6	<i>se zgârie cu o pilă</i>	<u>feldspat</u>
7	<i>zgârie sticlă</i>	<u>cuarț</u>
8	<i>zgârie cuarțul și sticlă (hârtia abrazivă)</i>	<u>topaz</u>
9	<i>zgârie topazul și este zgâriat de diamant</i>	<u>corindon</u>
10	<i>nu poate fi zgâriat decât tot de un diamant</i>	<u>diamant</u>

Putem determina duritatea relativă a unui mineral necunoscut folosind un mineral etalon a cărui duritate o cunoaștem. Mineralul etalon va zgâria orice mineral cu o duritate mai mică decât a sa, respectiv va fi zgâriat de un mineral care are o duritate mai mare pe scara Mohs. Dacă duritățile sunt egale, atunci apar zgârieturi și pe mineralul etalon, și pe cel încercat.

Modul ordonat în care atomii se aranjează în cadrul unei structuri cristaline oarecare este factorul care face ca aceste forme materiale să fie întregi și complete în ele însele. Fiecare unitate individuală de energie se racordează la energia macrocosmică și se unește apoi armonios cu atomii vecini de același fel pentru a crea o formă de materie deosebit de pură. Această manifestare fizică unitară vibrează la unison cu armonia cosmică ce a creat-o. Pe parcursul acestui proces pot fi văzute forme perfecte, culori strălucitoare și irizații puternice de lumină.

Cristalele au capacitatea de a primi, conține, proiecta, emana, reflecta și refracta lumina, cea mai înaltă formă de energie cunoscută în Universul fizic. Când cristalele, asemenea oricărui lucru ce aparține lumii materiale, sunt cercetate în profunzimea structurii lor, devine evident faptul că toate manifestările fizice reprezintă vibrațiile în diverse game de frecvență ale uneia și aceleiași esențe primare. Când mintea umană își lărgeste orizontul, înglobând astfel realitatea, limitările minții sunt depășite iar porțile în spatele cărora se ascund dimensiunile superioare ale existenței se deschid larg. Cristalele ne pot ajuta în acest proces de trezire, arătându-ne și învățându-ne cum să ne racordăm la această esență care creează și conține Universul ca întreg.

Câmpul energetic al cristalelor are capacitatea de a emite această energie. Drept urmare, dacă intrăm în contact cu acestea, primim energie suplimentară, care ne amplifică propriul nostru câmp energetic. Cu această energie suplimentară putem opera în diferite domenii și niveluri de

vibrație, după cum avem nevoie.

Formate din pământ și apă și vechi de sute de mii de ani, cristalele minerale emit vibrații energetice uniforme. Astfel, sunt capabile să mențină o încărcătură electrică puternică, motiv pentru care întăresc puterea de vindecare umană. Dacă sunt purtate ca talismane sau ca obiecte de protecție cât mai aproape de corp, cristalele permit acumularea de energie și emit vibrații care redirectionează fluxul energetic. S-ar putea spune că, prin energia pe care o emană, cristalele sunt de fapt pline de viață, având propria lor conștiință.



Astfel, cristalele au diferite efecte benefice asupra noastră. Ne protejează de energiile malefice din jurul nostru, putând fi foarte utile în eliminarea multor emoții și atitudini nocive: teama, stresurile de tot felul, depresia, tensiunile, furia și chiar boala. În același timp, purifică și armonizează aura bioenergetică, facilitând manifestarea calităților, cum ar fi: curajul, încrederea în sine, afectivitatea, creativitatea, concentrarea și atenția, entuziasmul, calmul etc. Trebuie însă să înțelegem că un cristal este un instrument și că acesta nu ne absolvă de efortul individual pe care fiecare dintre noi trebuie să îl realizăm.

Cristalele reprezintă un adevărat AND al planetei. Fiind formate în mare parte din apă fosilizată, acestea conțin o cantitate mare de informații din trecutul îndepărtat. Datorită formei, culorii și vibrației lor, cristalele au rolul de a atrage energii distincte din Univers, fiecare cristal în parte reprezentând o lume în sine. Vibrația unică a fiecărui

tip de cristal intră în rezonanță cu anumite forme de energie din Macrocosmos, acționând apoi în corpurile subtile și în meridianele energetice ale ființei umane, ceea ce le conferă proprietăți terapeutice.

Clasificarea cristalelor se realizează în funcție de structura



lor microscopică. Chiar dacă mai multe cristale sunt formate din același mineral de bază, sau dintr-o combinație de minerale, fiecare tip are un sistem de cristalizare propriu. Structura internă cristalină este imuabilă. Cristalele se formează în unul din următoarele sisteme cristaline: sistem cubic (izometric), sistem pătratic, sistem hexagonal, sistem ortorombic, sistem romboedric, sistem monoclinic și sistem triclinic. Astfel, sarea gemă prezintă cristale cubice, pirita cristalizează cel mai adesea în sistem cubic, fluorina și diamantul în sistem octaedral etc. Forma exterioară a cristalului nu reflectă neapărat structura sa internă. Atomii, elementele constitutive ale unui cristal, sunt formați din particule care se învârt în jurul unui nucleu într-o mișcare continuă. În ciuda aparenței sale inerte, cristalul este de fapt o masă moleculară în efervescență, care vibrează cu o anumită frecvență, ceea ce îi conferă energie.

## **Geometria sacră a cristalelor**

Din cele mai vechi timpuri au existat numeroase informații cu privire la așa-numita GEOMETRIA SACRĂ A UNIVERSULUI. Încă de pe vremea egiptenilor și apoi a grecilor s-au păstrat



informații despre cele cinci forme geometrice perfecte, care alcătuiesc tot ceea ce există în lumea fizică. Poligoanele regulate, în număr de cinci, ce se pot înscrie perfect într-o sferă, sunt rezultatul nodurilor de unde staționare, unde care apar în urma vibrației eterului cu diferite frecvențe de vibrație care respectă raportul numărului de aur. Aceste poligoane sunt caracteristice diferitelor dimensiuni ale Manifestării.

Ele traduc formele pe care undele staționare le iau în spațiul tridimensional, fiecare vârf al poliedrelor atingând circumferința sferei în care sunt înscrise în punctele în care vibrațiile sferei și ale poligonului s-au anulat reciproc, astfel formându-se un nod fix. Deoarece aceste figuri geometrice au diferite frecvențe de vibrație, comparabile cu ale notelor muzicale, se poate concluziona că materia reprezintă de fapt „cristalizarea” acestei energii sonore subtile.

Atât formarea materiei, cât și creșterea organismelor pluricelulare (plante, animale și om) se face în funcție de felul în care se asociază aceste forme geometrice. Totul în Univers este bazat pe un raport fix, și anume pe numărul irațional,  $\phi=1,61803399...$ , care din aceste motive a fost denumit NUMĂRUL DE AUR. Pe baza acestui număr se poate stabili Dreptunghiul de Aur.

Sarea de bucătărie (clorura de sodiu) este cel mai cunoscut exemplu pentru ilustrarea modului în care se unesc natriul și clorul pentru a forma un solid platonic, în cazul nostru fiind vorba de un cub. Molecula de apă, formată din două molecule de hidrogen și una de oxigen, ia forma unui tetraedru. Moleculele de fluor se ordonează după un octaedru.

Cristalele își mențin aceeași orientare și sunt simetrice. Ele sunt solide ce au suprafețe plane, care se intersectează în anumite unghiuri și sunt ordonate geometric, la nivel microscopic. Cristalele se formează, de fapt, prin repetiția periodică a aceleiași unități structurale de bază.

Un cristal este un corp solid cu o formă geometrică regulată, ce a fost creat de-a lungul evoluției Pământului.

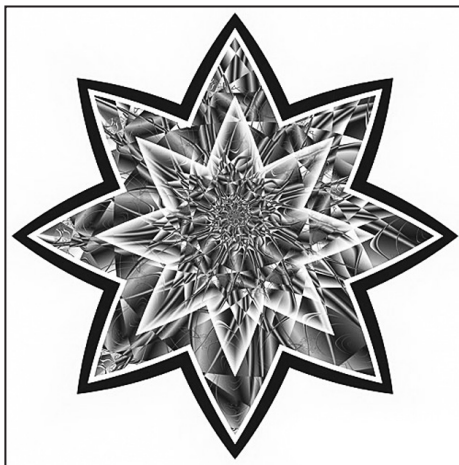
După cum am mai amintit, cristalele sunt precum ADN-ul Terrei, conținând, printre altele, amprenta chimică a evoluției: sunt niște depozite în miniatură ce conțin arhivele transformărilor planetei de-a lungul a milioane de ani. Anumite cristale au fost supuse la presiuni enorme, altele au apărut în cavități subterane de mare adâncime, unele s-au dezvoltat în straturi, iar altele s-au format picătură cu picătură. Indiferent de forma lor și de modalitatea în care au fost create, structura lor cristalină poate absorbi, conserva, concentra și emite energie, mai ales în spectrul frecvențelor electromagnetice.

### **Simetria cristalelor**

Ori de câte ori vedem un obiect simetric, un lucru armonios, nu putem să nu ne exprimăm mirarea sau uimirea pentru felul în care acesta creează iluzia unui lucru perfect, cu atât mai mult cu cât artizanul nu este omul, ci natura. Omul însuși este o ființă mai mult sau mai puțin simetrică (diferențele sunt în general greu de sesizat), perfecțiunea sa manifestându-se în oglindirea părții drepte a corpului în cea stânga pe întregul ax lateral care îl străbate de la creștet și până la tălpi. Corpurile cerești au simetria lor, unele specii de plante sau frunzele anumitor copaci, toate au pe undeva o simetrie, chiar și una ascunsă. Corpurile geometrice sunt considerate cu atât mai frumoase și mai armonice cu cât au mai multe axe de simetrie: o piramidă strâmbă nu va fi niciodată considerată frumoasă, în timp ce una care are fețele, laturile, muchiile și unghiurile asemănătoare va fi. Cât de lipsit de interes ar fi chiar și banalul ou de găină, dacă acesta ar fi bolovănos și asimetric? În schimb, forma lui a determinat cele mai neobișnuite filozofii religioase și mistice cu privire la om sau la Univers.

Totul are simetrie. Mario Livio de la *Institutul Științific de Cercetare Spațială Baltimore*, SUA, ne demonstrează faptul că nu numai formele, ci și legile naturii pot fi simetrice.

Legile naturii descriu în general un grup de reguli despre care se presupune că explică absolut tot ceea ce observăm în Univers. Faptul că ar putea exista un astfel de set de legi era de neconceput înaintea secolului al XVII-lea. Cercetările unor genii din lumea științei, cum au fost Galileo Galilei



(1564-1642), René Descartes (1596-1650) și în special Isaac Newton (1642-1727) au fost acelea care au revelat clar faptul că o mână de legi puteau explica un domeniu larg de fenomene. Dintr-o dată, fenomene diverse cum ar fi căderea merelor, apariția mareelor și mișcarea planetelor au putut fi explicate toate cu ajutorul legilor gravitației ale lui Newton.

S-a descoperit că legile au o simetrie de translație. Manifestarea acestei proprietăți este simplă: indiferent că realizați un experiment în New York sau în Los Angeles, la cealaltă extremitate a Căii Lactee sau într-o galaxie aflată la miliarde de ani-lumină de aici, veți putea descrie rezultatele folosind aceleași legi. De unde știm că acest lucru este adevărat? Pentru că observațiile asupra galaxiilor din tot Universul arată nu numai faptul că legea gravitației este aceeași acolo ca și aici, dar și că atomii de hidrogen de la marginea Universului observabil se supun exact aceluiași legi ale electromagnetismului sau ale mecanicii cuantice pe care le respectă și aici pe Pământ. Legile naturii au de asemenea și o simetrie de rotație – legile arată exact la fel indiferent că ne orientăm direcțiile în raport cu polul nord sau cu cea mai apropiată cafenea – fizica nu are o direcție

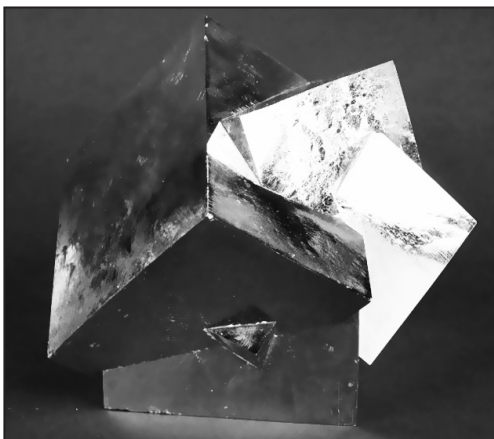
preferată în spațiu.

Dacă nu ar fi existat această simetrieremarcabilă de translație și de rotație a legilor, nu am fi avut nicio speranță să înțelegem vreodată diferitele părți ale Cosmosului. În

plus, chiar aici pe Pământ, dacă legile

nu ar fi simetrice, experimentele nu ar decurge identic în toate laboratoarele de pe suprafața terestră.

În ceea ce privește cristalele, oamenii nu cunosc adevărata natură a simetriei cristaline, și tocmai de aceea caută să o producă singuri. Dacă un expert în cristale observă felul în care se comportă o baghetă de cuarț cu două capete, naturală, va încerca să obțină același efect șlefuid în mod artificial un alt cuarț pentru a-i oferi încă o terminație. Prin prelucrare și șlefuire se pot obține forme atât de noi și de variate încât ne este greu să le decriem aici. Însă ceea ce nu știm este că niciun cristal cu o singură terminație nu are nevoie de noi pentru a-i crea simetria, și în același fel în care o piatră de culoare galbenă, vopsită în roșu pe căi artificiale, nu va funcționa ca una roșie naturală, nici cristalul cu două capete fațetate de către un bijutier nu va acționa precum unul natural. Bineînțeles, nu suntem împotriva șlefurii și fațetării cristalelor, este un lucru cât se poate de benefic dacă este făcut de un om care cunoaște legile vibrației cristaline și cele ale geometriei sacre. Trebuie doar să știm că orice cristal, orice piatră, deține în ea însăși simetria de care vorbim. Orice astfel de creatură minerală are doi poli, indiferent de forma sa, unul pozitiv iar celălalt negativ.

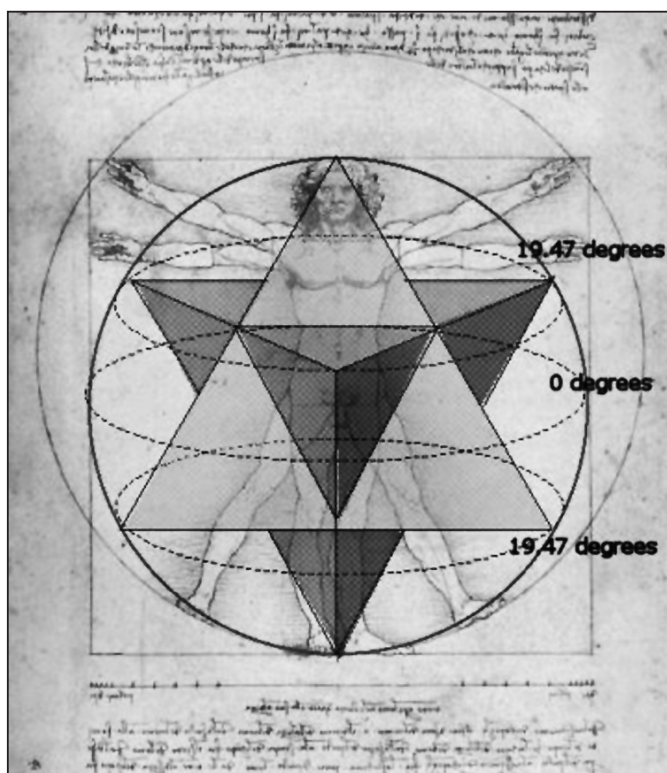


Acesta nu este decât o aplicare a legii universale a polarității, fapt dovedit și de către știința actuală. Polul pozitiv descarcă energia sau sarcina cu care este încărcat cristalul, în timp ce polul negativ încarcă sau înmagazinează sarcina, absoarbe energia. Altfel spus, printr-un pol intră (negativ) iar prin cel opus, iese (pozitiv). Toate bune și frumoase cât timp avem de-a face cu un cristal cu două vârfuri, cu o baghetă dublu-terminată, cu o sferă sau un ou sau orice alt corp simetric. Dar ce ne facem cu acele cristale care au forme neregulate sau asimetrice? Fapt până acum necunoscut, poate doar intuit de o serie de terapeuți, este că există întotdeauna o dublură energetică de sens contrar celei fizice, care îndeplinește funcția polului. Pentru a înțelege mai bine, vom vedea cum anume funcționează o piramidă de cristal.

Legea polarității susține că orice lucru are doi poli, însă în cazul piramidei de cuarț, noi vedem numai polul pozitiv. Energetic vorbind, există o contraparte negativă, plasată simetric sub baza piramidei, care îndeplinește funcția polului negativ. Piramida de cristal este folosită în amplificarea energiei unei anumite zone și transmutarea energiilor joase în energii cu frecvență de vibrație mai înaltă. De emis știm pe unde emite, dar pe unde absoarbe? Piramida fizică folosește contrapartea sa energetică, plasată dedesubt sub forma unei piramide identice, răsturnate, care face corp comun cu ea, pentru a absorbi energia și pentru a o transmite circuitelor fizice propriu-zise.

Cuarțul alb cu un singur vârf direcționează energia în sensul în care este îndreptat vârful, tocmai pentru că, energetic vorbind, există un contra-cristal de pol negativ ce preia energia care trebuie direcționată. Dacă un astfel de cristal cu un singur vârf ar fi negativ, să zicem un cuarț fumuriu, am avea de-a face cu un pol negativ care atrage, scoate sau ridică energiile din locul spre care este direcționat, eliminându-le prin contrapartea energetică albă, poziționată simetric. Pentru a vă face o idee mai bună asupra acestei

simetriei, așezați orice cristal sau piramidă pe o oglindă. Reflexia pe care o vedeți, având însă o culoare opusă cristalului, reprezintă imaginea cea mai apropiată a dublurii polare a cristalului pe care îl folosim. Imaginați-vă numai dublura unui cluster (conglomerat de cristale): un spectacol deosebit! Uitându-ne la radiația calmă și magnetică a unui conglomerat de ametist, am vedea în partea de jos, în mod simetric, un conglomerat identic, galben-auriu, care arde toate impuritățile pe care ametistul le preia...Totul are doi poli, prin care energiile curg, astfel împletindu-se legea polarității cu legea ritmului, iar aceste noțiuni trebuie să fie cunoscute de oricine dorește să lucreze cu cristalele, pentru a le folosi conștient în beneficiul semenilor săi.



## **Cele mai cunoscute cristale minerale**

### **Cristalul de stâncă sau cuarțul alb**

Cuarțul este cel mai răspândit mineral. Cristalele incolore de cuarț se mai numesc și „cristale de stâncă”. Datorită prezenței unor impurități, se cunosc și o serie de cristale de cuarț colorate. Astfel, ametistul își datorează culoarea violetă prezenței urmelor de fier, cuarțul roz manganului ori titanului, iar cuarțul fumuriu diferitelor minerale radioactive. Se întâlnește frecvent în roci eruptive, metamorfice și sedimentare, precum și în vinele minerale, alături de zăcămintele metalice. Cristalele de cuarț cresc în soluții fierbinți, suprasaturate (hidrotermale), la temperaturi între 100 și 450 grade Celsius și adesea la presiuni foarte mari.

Cuarțurile apar cel mai adesea sub forma „florilor de mină” (clustere), concreșcențe alcătuite din mai multe cristale care pornesc dintr-o bază comună, în care deseori pot fi incluse și alte minerale, cum sunt turmalinele, sau unele metale, de exemplu cuprul. Procesul de formare a cristalelor de cuarț este extrem de lent – se apreciază că pentru depunerea a câțiva milimetri sunt necesari mii de ani. Membrii unei asemenea „flori” sunt precum o familie de cristale, fiecare având un model propriu energetic, vibrațional, care se acordează în mod armonios cu vibrațiile celorlalți, ca într-o orchestră. Aceștia emit energie în mod spontan, încărcându-se unul de la celălalt. “Cristalul de cuarț, denumit și „Regele Cristalelor”, este cel mai puternic vindecător și amplificator de energie de pe pământ. Purifică și energizează organele și corpurile subtile. Fotografiile Kirlian au arătat că o persoană care ține în mână un cristal de cuarț își dublează câmpul energetic.

La modul general vorbind, cristalul de stâncă poate fi folosit în orice scop, deoarece în el vibrează lumina albă care conține toate celelalte culori. Cuarțul este sarea pământului și este la fel de bătrân ca și planeta noastră. El este compus din dioxid de siliciu, care este unul dintre mineralele cele

mai obișnuite din compoziția pământului.

Este un purificator subtil al sufletului, îmbinând armonios dimensiunile fizice cu cele mentale. Corespunde cu scânteia divină din fiecare ființă umană, fiind conștiința cristalizată în materie. În timpul meditației, filtrează elementele perturbatoare, iar în plan mental favorizează concentrarea și amplifică memoria. Stimulează sistemul imunitar și echilibrează corpul. Armonizează toate *chakra*-ele și aliniaza corpurile subtile.

Clarvăzătorii afirmă că în interiorul cristalului se percepe un soare spiritual foarte luminos, în jurul căruia se reunesc entități foarte elevate. Energia sa reflectă în același timp trecutul, prezentul și viitorul. Se poate chiar mai mult. Cristalul este un coridor între dimensiunea fizică și dimensiunile subtile. Îl putem folosi ca să comunicăm cu alte minerale, cu plantele și cu animalele. ne ajută să comunicăm și cu inteligența exterioară dimensiunii fizice, cu entitățile angelice sau cu maeștrii.

Cristalul de cuarț este una dintre pietrele sacre cunoscute din cele mai vechi timpuri. În civilizațiile răsăritene era considerat piatra perfecțiunii și a răbdării iar tibetani



utilizau cristalul pentru a vindeca rănille. Sferele din cristal de stâncă se utilizau în vrăjitorie, iar budiștii îl considerau unul dintre cele șapte lucruri de neprețuit.

Cristalul de cuarț este o piatră puternic energizantă care ne amplifică energia și care, în același timp, încarcă și purifică celelalte cristale.

Atât corpul fizic, cât



și structurile energetice ale ființei umane beneficiază de efectele purificatoare ale cristalului, care facilitează conexiunile între planul fizic și cel mental. De asemenea, scoate în evidență abilitățile psihice și pune în acord individul cu menirea sa spirituală. Favorizează concentrarea mentală și amplifică procesele care țin de memorie. Revitalizează organismul, neutralizează radiațiile nocive și tratează afecțiunile stomacului și ale inimii.

Deoarece vibrațiile sale sunt în acord cu cele ale omului, este o piatră de mare ajutor în meditație, însă în cazul persoanelor impure ar putea să refuze să își arate efectele benefice.

Se extrage în India, Sri Lanka, Kenya, Madagascar, Brazilia, SUA, Rusia, Elveția, Austria. În România se găsește în Maramureș, cristalele extrase de aici fiind numite și „diamante de Maramureș”.

## **Ametistul**

Ametistul este o varietate de cuarț violet-albăstrui. Acest mineral are în mod frecvent o culoare violetă, de nuanțe diferite până la variante de culoare roz. Culoarea este distribuită neuniform în masa mineralului, putând să prezinte și dungi de nuanțe mai închise. Factorii determinanți ai culorii sunt realizați prin prezența ionilor de fier (Fe) așezați în structura atomică a rețelei tetraedrice. Se mai spune că ametistului îi dătează culoarea înlocuirii unor atomi de siliciu cu atomi de fier, aceasta fiind însă o teorie controversată. Ametistele se pot transforma în cristale incolore prin supunere la radiații gama. Un efect asemănător de schimbare a culorii se realizează prin expunerea mineralului la soare sau la căldură, un timp mai îndelungat.

Numele acestui cuarț provine din cuvântul grecesc *amethystos* care înseamnă „împotriva beției”. Această denumire se datorează credinței că persoana care poartă un ametist este cruțat de beție la consumarea vinului. În

această direcție este cunoscut faptul că romanii foloseau în antichitate, la bancheturi, cupe din ametist pentru a nu se îmbăta atât de ușor. Ametistului i se mai atribuie rolul de apărare contra demonilor și contra furtului, această credință explică faptul că mormântul merovingienilor conținea șiraguri de ametist.

Deja acum se pot obține pietre prețioase și semiprețioase pe cale artificială. Astfel se pot produce și ametiste care însă se pot deosebi de cele naturale.

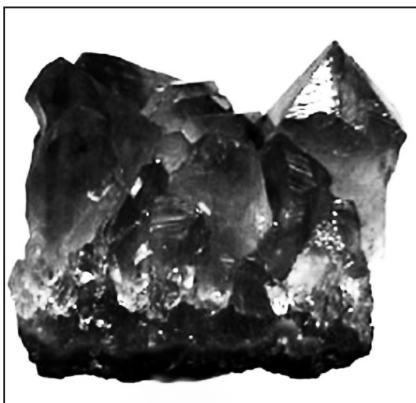
Se spune că din punct de vedere spiritual, ametistul înmagazinează Cunoașterea Divină în forma sa pură, cunoaștere ce este transmisă apoi și ființelor umane, ajutându-le să aibă viziunea Absolutului, acționând pentru a transforma ignoranța în conștiință plenară. Este piatra sacră ce emite culoarea violet, simbolizând vibrația spirituală ce potențează conștiința noastră superioară și ne elevează mintea și psihicul. Are rolul de a liniști gândurile lumești care inundă conștiința, deschizând astfel calea către starea de meditație.

Ametistul ne deschide poarta către înțelegerea magică a Universului, măbind sensibilitatea spirituală și ne permite accesul la realitățile invizibile ale manifestării. Dezvoltă capacitățile latente ale ființei, cum ar fi: intuiția superioară, capacitățile onirice premonitorii, viziunile astrale, empatia și facilitează intrarea în stările benefice de transă.

Ne ajută să conștientizăm ridicolul egoului, accelerând procesele de învățare a umilinței și ne ajută să trecem mai ușor peste problemele care apar în diferite momente ale vieții. Este un mineral care ne ajută să ne recunoaștem adevărata natură a ființei noastre interioare. Conferă pacea inimii și a minții, făcându-ne capabili să ascultăm tăcerea spiritului și ne face receptivi față de cunoștințele superioare. Armonizează centrii subtile de forță (*chakra*) și prin vibrațiile benefice pe care le emite ne protejează de boli și de accidente. Este foarte util în tratarea alcoolismului și a altor vicii care

deocamdată ne sunt greu de controlat.

Ametistul inițiază înțelegciunea și înțelegerea superioară, fiind foarte util celor care au pierdut o persoană dragă. El este numit și „piatra sufletului”, deoarece comunică direct cu acesta, fiind ideal pentru relaxare sau meditație.



Datorită efectului său calmant, ajută persoanelor care sunt stresate, epuizate de muncă sau aflate în stări mentale deosebite. Este ideal pentru ameliorarea durerilor de cap ce se datorează tensiunii, deoarece are darul de a liniști anxietatea; de asemenea este indicat persoanelor ușor enervabile, pentru cele care suferă de coșmaruri frecvente. Acestea pot purta, înainte de a adormi, un ametist în dreptul frunții și îl pot programa să le ghideze mintea în timpul somnului, în mod protector, după care îl vor ține sub pernă pe parcursul nopții. Este de asemenea indicat celor care suferă de insomnii.

Ametistul este destul de răspândit în natură, deci ușor de procurat. În general, prețul lui crește proporțional cu profunzimea culorii și cu claritatea sa. Până să se descopere zăcămintele de ametist din Brazilia, acest cristal era considerat ca fiind o piatră prețioasă, ulterior răspândirea lui foarte largă trecându-l în rândul semiprețioaselor.

Cunoscut în China încă din Antichitate, ametistul începe să fie apreciat și în Europa începând cu Evul Mediu când devine simbolul iubirii senzuale. În acea perioadă se credea că îl păzește pe posesor de vrăji iar cine bea vin din cupe de ametist nu se îmbată. Legenda despre ametist este legată de unul dintre cei mai populari zei ai vechilor romani, Bacchus,

zeul viței-de-vie. Jumătate om, jumătate zeu, Bacchus se simțea mai apropiat de oameni. Lor le-a oferit în dar secretul fabricării vinului, iar oamenii, drept recunoștință, îl cinsteau cum se cuvine în lungi petreceri, mai ales la începutul toamnei când zeul se întorcea pe pământ pentru a degusta primul vin al anului. Se spune că, întotdeauna, zeul venea să petreacă alături de oameni, dar, pentru aceasta, oamenii trebuiau să respecte o anumită dorință a zeului: să bea doar din cupe de ametist, deoarece ametistul îi amintea zeului o poveste de dragoste sfârșită tragic din vina lui și a excesului de vin. Demult, Bacchus fusese îndrăgostit de o frumoasă nimfă, pe nume Amethyste. Dar pentru că nimfa nu-l iubea și l-a respins, zeul, amețit de vin și dornic de răzbunare, a prefăcut-o în stâncă. Nemaiputând apoi schimba nimic, chiar dacă s-a folosit de toată puterea lui zeiască, Bacchus, cuprins de regrete, și-a spart cupa de vin de stâncă și și-a promis să nu mai bea niciodată atât de mult încât să își piardă cumpătul. Stâncă a căpătat atunci culoarea violet-rubinie a vinului. Atinse de ea, alte pietre se transformau și ele, pe loc, în ametiste.

Povestea ametistului trimite la cumpătare, piatra fiind întotdeauna asociată cu dreapta măsură și cu refuzul excesului. În simbolismul culorilor, violetul este chiar simbolul lucidității, al moderației, al faptelor gândite, nu dictate de impuls, fiind lumina interioară care alungă gândurile negative. Ametistul este și una dintre pietrele preferate de Biserica Catolică datorită culorii sale, fiind numită și „piatra episcopală”. Ametistul era purtat de înalții ierarhi ai Bisericii Catolice pentru a le aminti acestora că beția puterii este la fel de periculoasă ca și cea provocată de vin. În plus, purtarea unui inel cu ametist semnifică umilința și modestia, virtuți creștine prin excelență. Renunțarea la orgoliu și supunerea față de o autoritate, a carei supremă ipostază este Dumnezeu, reprezintă un alt înțeles simbolic al ametistului. El mai simbolizează altruismul, sacrificiul în

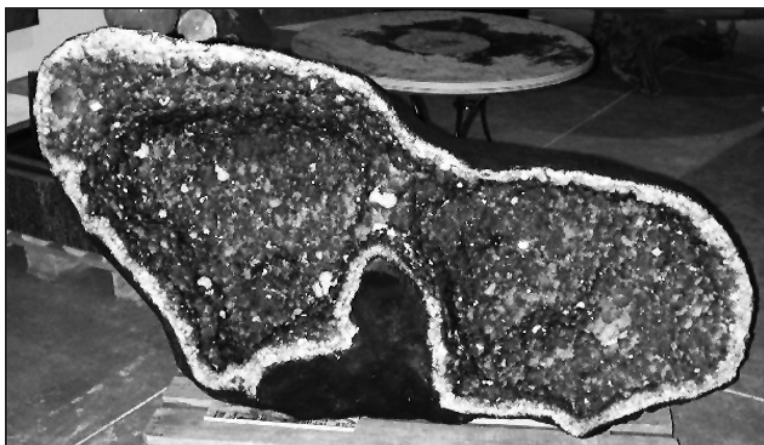
favoarea altora și jertfirea egou-lui. Fiind pus în relație cu cea de a 7-a *chakra* (considerată sanctuarul spiritului și poarta cunoașterii superioare) virtuțile ametistului se leagă de semnificațiile lui de ordin spiritual și religios. În plan mental, favorizează capacitatea intuitivă și ajută foarte mult în meditație, facilitând apropierea ființei de Dumnezeu.

## **Citrinul**

Citrinul este o formă de cuarț pe bază de dioxid de siliciu, asemănător ametistului, aventurinului și cuarțului roz.

Numele său derivă de la cuvântul latin *citrus* care înseamnă „lămâie”, sugerând culoarea gălbuie (datorită conținutului de fier) a acestui cuarț. Citrinul natural se întâlnește rar. Majoritatea pietrelor de citrin de pe piață sunt obținute din ametiste sau cuarț fumuriu încălzite la temperaturi de 300- 350 grade Celsius. Ametistul devinde galben la 300-350 grade Celsius, în timp ce cuarțul fumuriu își schimbă culoarea la temperaturi mai joase (250 grade Celsius). Aceste pietre obținute prin procese de încălzire au o nuanță portocalie.

În antichitate, citrinul era denumit „piatra soarelui” și se considera că această nestemată are puterea de a înmagazina în ea lumina soarelui și de a proteja împotriva mușcăturilor de



șarpe. Culoarea acestuia a fost asociată cu aurul, iar citrinul a devenit cunoscut drept „piatra negustorilor”. Se considera că citrinul îmbunătățește comunicarea și că atrage bogăția. La romani, citrinul era piatra lui Mercur, mesagerului zeilor.

Fiind o piatră dinamică, citrinul conferă inspirație, bucuria de a trăi și dorința de a fi mai bun. Este foarte util în depășirea stărilor depresive și ne ajută să înfruntăm problemele vieții într-o manieră înțeleaptă și plină de curaj.

Acționează pozitiv asupra organelor zonei abdominale: stomac, splină, pancreas, vezica biliară. Îmbunătățește și activitatea ficatului. În general, stimulează focul vieții, atât la nivel fizic, cât și la nivel psihic.

Poate fi plasat direct pe ombilic sau să se consume elixirul obținut prin apa încărcată cu acest cristal. Citrinul este una dintre pietrele care nu au nevoie de purificare.

Este un simbol al prosperității și abundenței, mulți oameni de afaceri purtând în portofel o bucată de citrin pentru noroc. Este o piatră ce aduce fericire și succes. Îmbunătățește încrederea în sine și este un bun protector al aurei bioenergetice. Ajută celor care suferă de diabet.

## **Cuarțul roz**

Cuarțul roz este una dintre pietrele care cresc sub formă de blocuri, fiind denumit astfel după culoarea sa: de la roz deschis, pal, până la roz-piersică sau roz-roșu, foarte rar cu reflexe violet. Este o piatră diafană și foarte frumoasă.

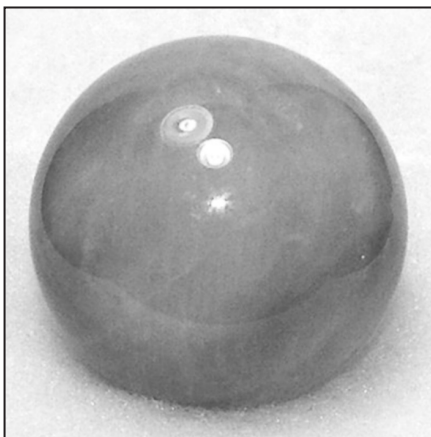
Această varietate de cuarț își datorează culoarea prezenței în structura sa a unor incluziuni extrem de fine ale unor minerale: titan, fier, aluminiu, litiu, oxid de mangan etc. Prin încălzire puternică (coacere) la 575 grade Celsius sau după un anumit timp de expunere la soare, culoarea roz poate să dispară.

Cuarțul transparent, care este considerat de calitate înaltă este destul de rar. Există de asemenea o varietate rară de cuarț roz care prezintă fire aurite de rutil, aspect care îi

conferă o nuanță foarte specială de roz.

Despre cuarțul roz se spune că are foarte multe calități metafizice. Este o piatră a dragostei, a armoniei și a fidelității. Stimulează creativitatea și mărește capacitatea de comunicare.

Cunoscut ca o piatră a iubirii necondiționate, cuarțul roz este deci



simbolul iubirii și al frumuseții. Se consideră că asiaticii și romanii ar fi primii care au folosit această piatră. Romanii considerau că are puteri mari de vindecare și pentru aceasta îl importau din Asia. Egiptenii credeau că acest cuarț previne îmbătrânirea.

Cuarțul roz este folosit în cazul celor care suferă din dragoste, fiind primul care ne sare în ajutor în problemele emoționale. Ne ajută să depășim traumele din trecut trezind în noi sentimentul iubirii necondiționate. El exprimă puritatea și inocența unui copil. Este un mineral foarte popular printre colecționari și vindecători. Aduce în viața noastră căldură și bunăstare.

Cristalul fortifică inima și sistemul circulator. Dacă îl plasăm pe zona timusului ne poate ușura problemele pulmonare. Însănătoșește rinichii și glandele suprarenale. Se consideră că amplifică fertilitatea. Elimină anxietatea și diminuează efectele oboselii, fie ea fizică, psihică sau mentală. Pentru proprietățile sale relaxante este indicat în afecțiuni ale sistemului nervos și pentru cei care suferă de insomnie. Agitația și temerile își pierd din puterea lor dacă vom contempla frumusețea acestui cristal lăsându-ne învăluți de vibrația sa binefăcătoare.

Cuarțul roz reduce stresul, depresia, frica, anxietatea, regretele, resentimentele, furia, eșecul, gelozia și vinovăția. Aduce echilibru la nivel emoțional și calmează mintea atrage dragostea și conferă frumusețe interioară și exterioară. Aduce liniște, bunătate, respect de sine, capacitatea de a ierta, toleranță, căldură, generozitate, compasiune și bucurie de a trăi. Ajută la exprimarea emoțiilor și mărește capacitatea de comunicare, înlătură gândurile și energiile negative și mărește fidelitatea. Calmează ieșirile temperamentale și echilibrează la nivel emoțional și sexual. Crește iubirea maternă; aduce bunătate, liniște sufletească și atrage persoane bune în preajma noastră; stimulează creativitatea, talentele artistice și deschide interesul pentru artă; protejează îndrăgostiții, copiii și părinții. Este un cadou ideal pentru cineva care dorește să se cunoască și să se aprecieze mai mult. Acest cuarț elimină cu blândețe energiile negative, înlocuindu-le cu energii elevate, armonioase.

Meditația cu cuarțul roz ne aduce un aport de claritate emoțională, readucând ființei încrederea pe care o avea când era copil. În cadrul sesiunilor de vindecare se poziționează în zona din centrul pieptului pentru punerea în rezonanță cu energiile iubirii și pentru a amplifica starea de iubire fără obiect. Dacă rostim sugestii benefice sau idei-fortă în timp ce ținem în mână un astfel de cuarț, aceste idei vor căpăta o mai mare putere de pătrundere.

În concluzie, cine vrea să atragă în aura sa energia infinită a iubirii este invitat să achiziționeze și să lucreze cu acest minunat mineral.

### **Cuarțul fumuriu**

Cuarțul fumuriu este o altă varietate de cuarț transparent. Culoarele lui variază de la o tentă slabă de cenușiu-fumuriu, la maro închis sau negru, cu o suită de nuanțe intermediare. Culoarea sa se datorează prezenței în rețeaua cristalină a unor elemente străine (aluminiiu, litiu), combinată cu influența



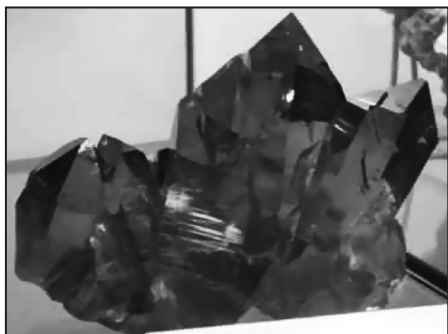


radioactivității naturale a locului. Exemplarele de cuarț fumuriu prea întunecat și opac sunt de regulă cristale de stâncă iradiate artificial. Este o piatră frumoasă, chiar dacă nu este întotdeauna apreciată.

O legendă hindusă povestește că în timpurile îndepărtate, atunci când Pământul era tânăr și apăreau primele forme umane, existau doar cristale de cuarț clare și pure, care transmiteau oamenilor forța imensă a Pământului, înțelepciunea și învățătura sa. Lăcomia și mândria au crescut între timp pe Pământ, în așa fel încât a început pentru oameni o nouă eră, de decădere spirituală și morală. Atunci, pe Pământ, domnea haosul.

Această energie materialistă era atât de densă și murdară încât a murdărit și a contaminat întregul Pământ. Cunoașterea, bunătatea și iubirea au fost uitate, umanitatea decăzând foarte mult. Căzând pradă orgoliului și importanței de sine, oamenii au uitat că există și Zei, că există o înțelepciune milenară și uitaseră ritmurile cosmice. Atunci, înțeleptul pandit Damodar, o încarnare a lui Shiva, a început să încălzească cristalele de pe Pământ. Toată tristețea, răutatea și materialismul au fost atunci transmutate prin grația Creatorului. Vechiul haos, distrugerea și orbirea au fost transformate în energie de lumină, înmagazinată în interiorul Pământului.

Deci, cuarțul fumuriu este simbolul înțelepciunii și simbolizează lumina divină infuzată în planul material. Dizolvă energia negativă, transformând-o în lumină. Este un puternic



protector și frecvența sa de vibrație datorată radiației este ideală pentru vindecarea anumitor genuri de afecțiuni. Stabilizează și calmează mentalul, reduce sentimentele de vinovăție, gelozia, furia, fricile de tot felul,

depresia, blocajele psihice și obsesiile.

Determină transformări pozitive în ființele umane care îl utilizează și elimină schemele mentale negative. De obicei amplifică energiile care deja există în structura ființei. Este bun pentru meditație și rugăciune. Amplifică spiritul practic, creativitatea, răbdarea, perseverența și responsabilitatea.

Conferă energie pentru atingerea țelurilor benefice personale. Protejează împotriva accidentelor, dar nu are afinități cu cei neserioși, în cazul cărora se spune că nu intervine.

**Atenție!** În cazul în care îl folosim fără discernământ, pentru obținerea egoistă a unor avantaje sau bunuri materiale, poate să ne amplifice orgoliul, egoismul sau aroganța. Este bun pentru cei timizi, și pentru cei extrem de introvertiți, care au repulsie față de contactele interumane.

## **Aventurinul**

Aventurinul este o varietate de cuarț cu incluziuni de mică sau de pirită, sub forma unor mici puncte ce reflectă lumina, dând impresia de strălucire. Deși cel mai cunoscut este aventurinul verde, îl putem întâlni și în alte nuanțe, cum ar fi: albastru, roșu, brun etc.

Era foarte apreciat în bazinul Mării Mediterane și în China. Conform tradiției, aventurinul acționează prin „oxigenarea” corpurilor noastre subtile și prin eliminarea impurităților din

aură și din mentalul inferior. Se considera că acest mineral reprezintă mișcarea Universului deoarece menține un impuls vibratoriu asemănător cu cel al inimii și al respirației, de contracție și de expansiune. În acest context se spune că în timpul zilei acționează ca un releu al energiei solare, aducând un aport de vitalitate, iar în timpul nopții reflectă energiile Lunii, transmitând intuiție și sensibilitate, eliminând în plus și impuritățile.

Este o piatră recomandată în cazuri de dezechilibre și acționează împotriva insomniei. Ne ajută să învingem teama de timp și de bătrânețe, ne transmite pace, liniște și înțelepciunea vieții. Este utilă în calmarea celor anxioși și agitați, care trăiesc tot timpul în tumultul orașelor aglomerate. Mărește capacitățile mentale, percepția, creativitatea și independența. Ajută la exprimarea mai simplă a emoțiilor.

Aventurinul este o piatră a norocului și a speranței. Protejează împotriva energiilor negative și are un puternic rol curativ, fortificand organismul. Este bun pentru plămâni, inimă, sistemul urogenital, ochi, piele, musculatură, circulația sanguină.



## Cristale minerale considerate sacre în diferite tradiții ale lumii

Dincolo de frumusețea evidentă a multora dintre minerale, acestea au fost apreciate încă din vremurile îndepărtate, în diverse culturi de pe tot globul, pentru proprietățile lor magice. Cristalele minerale au în spatele lor o istorie milenară de tradiții și legende, fiind întâlnite în practicile magice ale alchimiei, ale astrologiei, în simbolismul religios și în medicină. Pentru oamenii antichității, cristalele permiteau amplificarea corespondenței dintre microcosmos (ființa umană) și Macrocosmos (Universul), punându-i în contact cu planetele, cu stelele și cu aspectele și atributele Universului. Relația dintre cristale și zodii era foarte puternică și importantă, talismanele personale fiind stabilite după aceste rigurozități. De exemplu, un nativ din zodia Peștilor purta adeseori ca talisman ametistul. Până în secolul al XVI-lea, mineralele erau descrise în lapidarii, unde erau detaliate cu minuțiozitate caracteristicile și proprietățile lor. Unele vorbesc despre proprietățile magice ale mineralelor, în timp ce altele se ocupă de corespondențele astrologice și de conotațiile religioase.

De exemplu, celebrul *Liber Lapidum seu de Gemmis*, scris în versuri de Marbodo, episcop de Rennes, explică virtuțile medicale și magice a peste 60 de minerale. Conform acestui tratat heliotropul sau piatra sângelui, este prezentată ca fiind foarte bună pentru stoparea hemoragiilor nazale, în timp ce diamantul imunizează deținătorul față de venin și ajută în descoperirea infidelității conjugale, iar safirul ajută deținătorul să evadeze din închisoare.

Celor care râd când aud aceste aspecte li se dă celebrul exemplu de la începutul secolului XX, în care celebrul Diamant Albastru, numit Hope, a condus la moarte sau la ruină financiară pe oricine îl deținea. În general, cristalele

minerale aveau aceeași trecere în medicină ca și plantele medicinale. Chiar astăzi, multe denumiri ce fac referire la minerale au conotații botanice. De exemplu, un rubin decolorat se numește „crud”, un smarald mai opac și palid se



numește „rădăcină de smarald”, o grupare de minerale se numește „floare de mină” etc.

În continuare, în detaliu câteva dintre cele mai apreciate cristale în epocile străvechi sau mai recente, în diferite culturi ale globului.

### **Turcoazul**

Se spune că turcoazul este cea mai populară piatră utilizată ca amuletă, atribuindu-i-se o serie de proprietăți magice și protectoare. Este un mineral din grupul fosfaților ce se prezintă în nuanțe de la albastru închis până la verde deschis. Turcoazul de culoarea cerului senin este cel mai căutat și mai scump. În ziua de astăzi se falsifică destul de mult, unele imitații fiind foarte greu de deosebit de piatra reală.

Denumirea sa vine din franțuzescul *pierre turquoise*, care înseamnă „piatră turcească”, fiind comercializată foarte mult de către negustorii turci care se pare că au adus-o în Europa.

Cele mai cunoscute zăcăminte de turcoaz se află în Iran, cel mai vestit exemplar, așa-numita piatră perfectă întâlnindu-se doar într-o mină aflată la 2000 de metri altitudine, lângă Mashad. În prezent, principalul furnizor sunt SUA, zăcămintele



importante găsindu-se în California, Colorado, New Mexico și Nevada.

Atribuindu-i-se numeroase proprietăți magice, turcoazul a fost folosit încă din Antichitate în majoritatea regiunilor lumii: de la Nordul Africii până în Europa, din Asia (Japonia, China, Tibet) până în America de Nord și Centrală. În multe culturi ale lumii antice dar și ale epocii moderne, această piatră a fost venerată ca piatră sfântă, aducătoare de noroc

și ca talisman. În cultura Tibetului, această piatră joacă și în zilele noastre un rol important, fiind foarte des întâlnită în podoabe și în ritualuri. În vechea Persie, turcoazul se purta la gât sau la încheietura mâinii ca talisman de protecție împotriva morții accidentale. Se credea că în momentul în care turcoazul își schimbă nuanța, purtătorul lui se află în pericol. Turcoazul oferă pe lângă protecție și poftă de viață fiind responsabil de bunăstarea materială a celui ce îl poartă. Un vechi proverb persan spune că „Mâna care poartă turcoaz nu va cunoaște niciodată sărăcia.” Turcii, care după cum am amintit, l-au adus în Europa, purtau această piatră pe turbane, pentru protecție. În America de Sud, Centrală și de Nord, turcoazul a ocupat mereu un loc aparte printre pietrele semiprețioase. Indienii din America de Nord considerau că această piatră, datorită culorii ei, creează o legătură între cer și mare. Triburile indigene din New Mexico au creat bijuterii impresionante din turcoaz, considerând că aceste piese îi protejau de demoni. Indienii Navajo credea că pietrele albastre sunt pietre

magice care cad din cer. Războinicii Apache purtau turcoaz pentru amplificarea vitejiei când mergeau la vânătoare. Aztecii din Mexic utilizau de exemplu turcoazul pentru a-și decora măștile de ceremonie. Ei o considerau „piatra zeilor”, motiv pentru care nu putea fi purtată de oricine. În toate timpurile și în întreaga lume, turcoazul a fost purtat ca talisman de protecție împotriva forțelor întunericului. În Orient era considerat un talisman foarte util pentru protecția împotriva deochiului. Arabii numeau această piatră *fayruz* care înseamna „piatra norocului”. Era, de asemenea, folosit ca talisman și de către călăreți, aceștia purtându-l asupra lor sau agățându-l în coama animalului, ca să îi protejeze de cazături. Mulți medici din secolul al XV-lea purtau în trusa lor o piatră de turcoaz, folosind-o la cei care erau mușcați de vreun șarpe sau de insecte veninoase.

Turcoazul este un simbol al prieteniei. Dacă era oferită de un prieten, această piatră proteja apoi purtătorul împotriva energiilor negative și îi aducea noroc. Dacă cineva visa această piatră, era un semn de prosperitate și de prestigiu. Turcoazul atrage bani, dragoste și succes. Puterile lui includ tămăduirea, curajul, prietenia și norocul. Relaxează mintea și eliberează tensiunile mentale. Ajută la începerea noilor proiecte și la găsirea unei ieșiri dintr-un impas. Mărește creativitatea, curajul și comunicarea. Se recomandă celor care se tem de întuneric. Este un bun liant relațional. Are un puternic rol curativ, mărește ritmul de vindecare după boală, tonifică și întărește organismul, conferă longevitate. Este de asemenea benefic pentru sistemul circulator, pentru sistemul respirator, pentru ochi, tendoane, ligamente, sânge, gât, mușchi, piele, timus, plămâni, nervi și inimă. În terapia modernă a cristalelor, turcoazul se recomandă persoanelor care suferă de depresie, iar culoarea sa veselă aduce încredere în sine. Este o piatră a prieteniei, a încrederii, a fidelității și a statorniciei.

## **Lapislazuliul**

Cunoscut și sub numele de lazurit, lapislazuli este o piatră semiprețioasă formată dintr-un amestec de minerale de culoare albastră, care poate avea în componență lazurit, pirită, calcit sau cantități mici de sodalit. El este folosit încă de acum 7000 de ani ca bijuterie și obiect de cult. Este cunoscut din vechime de aproape toate popoarele lumii antice care îl foloseau pentru confecționarea diferitelor figurine decorative. Este socotită a fi una dintre primele pietre care a fost șlefuită, fiind descoperite cu ocazia săpăturilor arheologice numeroase obiecte confecționate din această piatră. Numele acestei pietre provine din latinescul *lapis*, care înseamnă „piatră” și arăbescul *lazuli* care înseamnă „cer”, sau „albastru” fiind utilizat și ca termen pentru „paradis”. Alături de turcoaz este una dintre cele mai apreciate pietre de către civilizațiile antice.

În Egiptul antic, în Babilon și în Mesopotamia era foarte apreciat. Cunoscut ca „piatra lui Isis”, în Egipt era considerat un simbol al puterii. Se folosea sub formă de pulbere pentru neutralizarea efectului veninului și pentru a vindeca anumite boli. Se cunoaște faptul că pulberea de lapislazuli a fost folosită de Cleopatra ca și produs cosmetic. Fiind considerată piatră sacră, însoțea adeseori mumiile în mormânt, pentru a le ghida după moarte. Egiptenii priveau lapislazuliul ca fiind o piatră venită din ceruri și au folosit-o la crearea statuiilor diverselor zeități, fiind prezentă în multe piese renumite în întreaga istorie, inclusiv masca lui Tutankamon. Zeul Ra se considera că are părul din lapislazuli, aceasta fiind și o trimitere simbolică la natura sa cerească. Femeile din Roma și din China antică foloseau mult această piatră pentru podoabe, precum și în medicină. Sumerienii, adoratori ai lapisului în antichitate, erau dispuși să-și petreacă mulți ani în expediții de minerit pentru a extrage această piatră. Lapisul a fost asociat adesea cu ochii, folosindu-se medicamente pe bază de pulbere de lapislazuli în tratamentul bolilor de ochi.



Unul din tratamentele recomandate de greci era următorul: Se pune o bucată de lapislazuli într-un vas cu apă caldută, care se lasă sub cerul nopții pentru câteva ore. Apa încărcată în acest mod se folosea apoi pentru a spăla ochii afectați.

Grecii considerau că elimină febra și melancolia, asociind lapisul cu zeița Afrodita. În această direcție, în Roma era considerat un afrodisiac puternic. Femeile gravide purtau această piatră în jurul taliei pentru a proteja copilul din pânțe. În Orient, hindușii considerau că această piatră arde karma negativă iar budiștii considerau că le calmează mintea. Este o foarte bună piatră relaxantă, care ajută în procesul de meditație.

Chinezii purtau lapislazuli pentru a le aduce noroc și sănătate. A fost utilizat inclusiv în pictură de către renaștiști, iar în România vestitul albastru de Voroneț se spune că are la bază pulberea acestei pietre. Leonardo da Vinci și Fra Angelico au folosit pigmenți din praf de lapis în unele dintre cele mai valoroase picturi ale lor. În Europa și Asia prețul lapisului rivaliza cu cel al aurului.

În continentul american, incașii și alte culturi precolumbiene au utilizat lapislazuli pentru fabricarea bijuteriilor și a măștilor sacre cu mai bine de 2000 de ani în urmă, datorită zăcămintelor din Anzii chilieni. De altfel, este piatra națională a statului Chile. Calitatea rocii ce se găsește în Chile este mai slabă decât a lapisului care provine din Afganistan și care este cel mai apreciat.

În secolul al XVII-lea, lapislazuli era utilizat pentru a



preveni avorturile, demența și epilepsia. Astăzi este utilizat în medicina chineză pentru a trata răcelile, congestiile și spasmele. Unele culturi susțineau faptul că, visând o piatră de lapislazuli, ți se prevestea întâlnirea iubirii ideale.

Este una dintre cele mai puternice pietre și trebuie folosită cu grijă. Purtând lapislazuli, ființa umană își poate canaliza mai ușor gândurile și controla emoțiile. Este considerată o piatră a adevărului. Lapislazuli este folosită, alături de alte pietre semiprețioase, în procesul de purificare a corpului, având o energie de intensitate mare.

Este recomandată mai ales profesiunilor legate de dans, muzică, teatru, spiritualitate. Este piatra scriitorilor, a oratorilor sau a celor care comunica mult în scris sau verbal. Este o piatră care conferă purtătorului noroc, eficiență, pace interioară și chiar succes în dragoste sau în prietenie. De asemenea, conferă protecție, creativitate, bucurie, curaj, optimism, prosperitate, fericire, bunătate, claritate mentală, obiectivitate, entuziasm, încredere în sine, vise cu încărcătură spirituală. Amplifică comunicarea cu lumile angelice, cu îngerul păzitor și cu ghidul sau ghizii spirituali.

Unii specialiști recomandă ca această piatră să NU fie purtată de cei care suferă de diabet! Este recomandat bărbaților pentru amplificarea virilității. Decongestionează zona gâtului, elimină migrenele, amplifică energia benefică la nivelul glandei tiroide și îmbunătățește sistemul imunitar.

Această piatră sprijină gândirea rațională și ne ajută să ne deschidem mintea către realitățile superioare. Este un simbol al înțelepciunii, al adevărului, al integrității morale și al iluminării. Este și un puternic amplificator al gândurilor. Potențiază lucrul cu visele conștiente, trezind capacitățile psihice.

## **Jadul**

Este o piatră semiprețioasă compusă din silicat natural de aluminiu, calciu și magneziu, de culoare albă-verzuie până



la verde închis, cu luciu sticlos. Termenul de „jad” se referă la două roci metamorfice diferite, alcătuite din minerale silicate distincte: nefritul și jadeitul.

În China jadul nefrit este cunoscut de aproximativ 5000 de ani, fiind considerat un obiect de cult. Din jad au fost confecționate în

China obiecte de podoabă, bijuterii și talismane aducătoare de noroc. Datorită durității sale, jadul a fost folosit și la confecționarea de unelte sau arme. Chinezii considerau jadul ca fiind cea mai prețioasă dintre pietre. Confucius, care a trăit în secolul VI î.C. spunea: „În timpuri străvechi, oamenii au găsit în această piatră întruchiparea tuturor calităților.” YU, numele chinezesc al jadului, se traduce prin „piatra supremă” sau „bijuteria Raiului”.

În afară de China, jadul a mai fost deosebit de prețuit în Babilon și în America Centrală, unde era folosit în ceremoniile religioase. Sumerienii, de exemplu, credeau că nefritul are puterea de a rezolva problemele neașteptate ale vieții. În Noua Zeelandă, Mexic și America Centrală, această piatră avea o semnificație culturală deosebită. Mayașii considerau jadul ca fiind însăși piatra Creației. Se spune că atunci când Mexicul a fost cucerit de Cortez, jadul era estimat de către azteci la o valoare mult mai ridicată decât cea a aurului.

Cel mai căutat a devenit așa-numitul jad imperial, care are o culoare verde-smarald. Anticii au găsit în jad întruchiparea virtuților cardinale ale unui gentilom perfect. Textele antice, cum ar fi *Li Ji* (Cartea Ritualurilor) au prezentat importanța acestei pietre, spunând că un domn care poartă pandantive

din jad dovedește că are intenții oneste. De-a lungul timpului, jadul a ajuns să fie identificat ca simbol a tot ceea ce este bun, pur, nobil și sublim. Jadul mai este numit și „piatra umilinței”, reprezentând dezinteresul, obiectivitatea, pacea, armonia și echilibrul. Acest cristal personifică cele cinci trăsături morale principale: compasiunea, modestia, curajul, adevărul și înțelepciunea. Confucius echivala jadul cu inteligența, cu adevărul, cu loialitatea, cu justitia și cu puritatea. Elixirele nemuririi conțineau pulbere din această piatră sacră.

Așezată sub pernă, conferă un somn cu vise inițiatice. În sexualitatea taoistă, jadul a jucat de asemenea un rol important, denumirile organelor sexuale având jadul ca și componentă („poarta de jad”, pentru organul sexual feminin, și „tija de jad”, pentru organul sexual masculin). Purtătorii de cristale consideră că jadul poate stimula producția de celule albe și de adrenalină, ceea ce ar putea confirma îndelungata asociere a acestuia cu activitățile sportive.

Cum denumirea de nefrit vine de la cuvântul grecesc *nephron* care înseamnă „rinichi”, jadul este folosit în cazul bolilor acestor organe. Este de asemenea recomandat în boli de inimă, fiind considerat și un întăritor al sistemului imunitar.

Este benefic pentru relaxare și meditație. Ajută la găsirea unor soluții și la rezolvarea problemelor. Se crede că poartă noroc mamelor și soțiilor. Ajută la găsirea propriului drum în viață. Culoarea verde liniștitoare a jadului este tămăduitoare și ajută organismul să se vindece.

## **Chihlimbarul**

Chihlimbarul, numit și ambră, este o piatră de culoare galbenă transparentă, translucidă sau/și opacă, de origine organică, fiind de fapt o rășina fosilă.

Vârsta chihlimbarului este apreciată la până la 260 milioane de ani. Provine din rășina arborilor de pe acele vremuri, care cu timpul s-a solidificat formând o substanță amorfă,

care însă nu este un mineral. Chihlimbarul este socotit piatră prețioasă.

Încă din timpurile preistorice a fost folosit ca bijuterie sau ca obiect de cult. Unele bijuterii din Egiptul antic care s-au păstrat au o vechime de peste 6000 de ani.



Dacă este pus pe foc, arde imediat și degajă un miros foarte plăcut, de rășină.

Încă din Antichitate, cu ajutorul chihlimbarului se tratau bolile stomacului și ale intestinului, leșinurile și frigurile. Chihlimbarul coagulează sângele, înlătură stările de vomă și slăbiciunea fizică.

Cuvântul grecesc pentru chihlimbar este *electron*, făcând trimitere la Zeul Soare, care avea titlul de Elector. Legenda chihlimbarului spune că din iubirea Soarelui (Helios) pentru oceanida Clymene s-au născut cele șapte Heliade și un fiu, pe nume Phaeton (cel strălucitor). Mitul lui Phaeton spune că acesta s-a lăudat prietenilor că tatăl lui este chiar Zeul Soarelui. Aceștia nu l-au crezut, iar Phaeton a mers la Helios, care îi jurase pe râul Styx să îi îndeplinească orice dorință. Phaeton i-a cerut tatălui său să îi împrumute pentru o zi caleașca (Soarele). Chiar dacă Helios a încercat să îl facă să renunțe la această idee, Phaeton era de neînduplecat. După o altă variantă (prezentată în „Metamorfozele” lui Ovidiu), Phaeton, fiind crescut numai de Clymene, nici măcar nu știa cine îi este tată, iar când a aflat i-a cerut Zeului Soarelui permisiunea de a-i conduce carul ca un semn al originii sale divine. În cele din urmă, în ambele versiuni, Helios cedează și îi oferă fiului său carul, nu însă înainte de a-i da o mulțime

de recomandări și sfaturi. Phaeton urcă în carul solar și se înalță pe cer, dar este înspăimântat de înălțime și pierde controlul asupra cailor nemuritori ai lui Helios. La început se ridică prea sus răcind peste măsură Pământul, apoi coboară prea jos, arzând vegetația și aducând secetă. Din greșeală, el transformă o mare parte din Africa în deșert. Zeus, văzând acestea și vrând să oprească și alte dezastre mai mari ce ar fi putut urma, l-a trăsnet pe Phaeton. Legenda spune că Phaeton ar fi căzut în râul Eridan, numit și Pad, iar surorile sale, Heliadele, care înhămaseră caii la car, s-au adunat în jurul corpului ars al fratelui lor, jelindu-l. Datorită mâhnirii, Heliadele s-au transformat în plop, iar lacrimile lor în ambră care se scurge și în ziua de azi pe scoarța acestor copaci. Lacrima, simbolul durerii, este adesea comparată cu chihlimbarul, care reprezintă legătura subtilă ce unește energia individuală cu cea cosmică, sufletul individual cu sufletul universal. Chihlimbarul aparține esențelor cerești deoarece, îmbinând în sine formele aurului și ale argintului, el simbolizează, în același timp, puritatea incoruptibilă, nesfârșită și de neclintit a aurului, și strălucirea limpede, scânteietoare și celestă a argintului.

Chihlimbarul prezintă pentru cercetătorii paleontologi o importanță deosebită datorită incluziunilor de fosile conservate perfect, timp de milioane de ani, în masa rășinei.



Piatră a norocului, a frumuseții și a dragostei adevărate, chihlimbarul ne poate ajuta să ne găsim sufletul pereche, dacă avem această aspirație. Datorită puterilor sale extraordinare, în trecut chihlimbarul era purtat de magicieni și de șamani.

În zona Baltică, în zilele de sărbătoare, chihlimbarul era aruncat în foc ca să se umple locuința cu aromă divină. În ritualuri, chihlimbarul era folosit în loc de tămâie. Lituanienii îl considerau un protector față de bolilor.

Obiecte de mare măiestrie artistică făcute din chihlimbar au fost descoperite în mormintele împăraților egipteni, etrusci, indieni, dar și în Mesopotamia, Scitia, zona Baltică, Danemarca, Anglia... El era folosit în ritualuri alături de tămâie, dar și pentru îmbălsămare (mumificare). Din el se făceau amulete și talismane. Se credea că protejează de deochi și de blesteme. Odinioară, constructorii puneau adesea chihlimbar pisat la temelia unei case pentru a o feri astfel de spiritele rele. În Grecia antică, proprietățile electrostatice ale chihlimbarului se foloseau în cazul sportivilor care participa la un concurs de sărituri, ajutându-i să-și recupereze forțele și să fie mai ușori. Romanii apreciau mult această piatră, realizând rute comerciale către Marea Baltică, principala zonă de extracție, pentru a-l aduce în Imperiu. În vechea Rusie, mamele sugarilor purtau o salbă din chihlimbar pentru protecția micuțului față de spiritele rele. În Europa medievală era folosit la confecționarea mătăniilor. Era folosit de asemenea pentru a feri purtătorul de orice fel de boală. Cu cât este mai mare masa chihlimbarului, cu atât este mai mare câmpul lui energetic care îi ajută pe oameni. Cea mai mare bucată de chihlimbar descoperită vreodată cântărește 9 kg.

Această piatră acționează asupra blocajelor și dereglărilor de natură sexuală și se consideră că vindecă afecțiunile hepatice. Echilibrează temperatura corporală. Unii ocultiști recomandă chihlimbarul pentru a-i ajuta pe cei interesați

să își vadă viețile trecute și pentru amplificarea intuiției. În Tibet este folosit pentru a atrage vibrațiile pozitive și pentru noroc.

## **Carneolul**

Numit și **cornalină**, carneolul este o variantă microcristalină a calcedoniei, un mineral din grupa cuarțului. Se poate spune că acest mineral este un agat fără dungi, de culoare roșie. Utilizarea lui cea mai răspândită este ca piatră semiprețioasă.

Cele mai apreciate minerale sunt cele de culoare roșie închisă, translucide, care primate la lumină au nuanțe roșii ca focul. Se mai întâlnesc și variante de culoare brună uniformă, vărgate sau cu pete, precum și culori mai deschise, aproape roz. Aceste nuanțe se datorează prezenței în cantități diferite a oxizilor și hidroxizilor de fier, oxizii fiind răspunzători de nuanța roșie iar hidroxizii de culoarea brună. La mineralele ce provin din India, prin expunere la soarele fierbinte tropical, hidroxidul s-a transformat în oxid de fier, astfel mineralul brun a devenit roșiatic. Acest procedeu a fost folosit în antichitate de către etrusci pentru a modifica culoarea mineralului la temperaturi ridicate.

Etimologia denumirii de carneol nu este clară, astfel Albertus Magnus (1200-1280) vorbește în scrierile sale despre mineralul „*corneolus, quem quidam cornelium dicunt*” (corneolus, care mai este numit și cornelium). Este foarte răspândită ideea că etimologia denumirii carneolului ar proveni din cuvântul latin *cornum* ce corespunde plantei *Cornus mas*, cornul, care are fructele de culoare roșie. Astăzi, cele mai frumoase exemplare de carneol provin din India, Japonia și din Africa de Nord.

Carneolul a fost o piatră importantă în aproape toate marile civilizații ale lumii. Din îndepărtatul Ur (capitala Mesopotamiei prebiblice) până la Napoleon și la budiștii tibetani, carneolul a fost apreciat și venerat pentru calitățile sale curative și



spirituale. În Egiptul antic carneolul era considerat, datorită culorii sale roșii precum sângele, „piatra vieții”, astfel că mineralul juca un rol important în ceremonialul de înmormântare, fiind găsit și în mormântul faraonului Tutankamon.



Egiptenii considerau că este piatra sacră a zeiței Isis cu care proteja morții în călătoria lor de după moarte. Pentru ei, carneolul aducea pace și armonie, era folositor împotriva depresiei, amplifică energia sexuală și prevenea apariția bolilor de piele. În Roma antică, carneolul se folosea în ofrandele aduse zeilor, pentru a dobândi diferite favoruri, precum și ca amuletă. Hindușii îl foloseau împotriva febrei, în acest caz frecând tălpile picioarelor cu această piatră. Credincioșii budiști din China, Tibet și India cred și astăzi în puterea protectoare a carneolului și îl poartă împreună cu lapislazuliul și cu turcoazul pentru a-i amplifica astfel efectele.

Pentru musulmani, culoarea specială a carneolului reprezintă manifestarea forței interioare a fiecărei ființe umane. Se spune că însuși Mahomed purta un inel cu sigiliu, făcut din carneol.

Deși valoroasă în sine, această piatră nu este scumpă, fiind des întâlnită. Este considerată ca bijuterie a pământului, un simbol al forței și al frumuseții, al bucuriei și al iubirii pasioanele. Este o piatră energetică, foarte stimulativă în orice plan al vieții, determinându-l pe purtător să ia inițiativă și să acționeze. Este indicat pentru persoanele confuze și visătoare, datorită efectului de a stabili atenția asupra momentului prezent, permițând o mai bună concentrare.

Scoate la lumină talentele nedescoperite ale fiecăruia.

În ceea ce privește sănătatea este foarte benefic pentru tot ceea ce este legat de sexualitate, pentru fertilitate și pentru tratarea impotenței. Este benefic pentru sistemul circulator, pentru sistemul respirator, pentru rinichi, piele și pentru organele sexuale. Alungă îndoiala, gândirea negativă și blocajele psihice sau mentale de orice fel. Purifică celelalte pietre lângă care este așezat.

Se consideră că aduce succes în afaceri. Conferă succes celor care desfășoară activități în lumea teatrului.

## **Obsidianul**

Obsidianul este o rocă vulcanică, sticloasă formată prin răcirea rapidă a lavei ieșite la suprafață. În cazul în care lava conține o cantitate mare de apă și de gaze, în urma răcirii rapide se formează o rocă vulcanică poroasă numită piatră ponce. La o răcire mai lentă se formează o variantă de rocă neagră sticloasă cu luciu de smoală. Culoarea rocii depinde de natura impurităților și de gradul lor de oxidare. Cu toate că rocile care au un conținut ridicat în silicați au o culoare deschisă, ca de exemplu granitul, obsidianul are frecvent o culoare închisă, de un verde-închis până la negru, mai rar brun-roșcat. Această culoare închisă a rocii se datorează impurităților fine de hematit sau de magnetit.

Încă din Epoca de Piatră obsidianul a fost folosit la confecționarea uneltelor datorită ascuțimii și durității sale. El este supranumit și „aurul negru al epocii de piatră”. În Asia Mică era folosit pentru confecționarea vaselor. În Teotihuacán, vestitul oraș al aztecilor, obsidianul era folosit ca obiect de cult. De la unelte la arme și obiecte folosite în scop religios, obsidianul a fost foarte apreciat în multe din culturile străvechi ale omenirii.

Pentru azteci erau definitorii două elemente ale naturii: apa și obsidianul. Femeile aztece purtau în gură bucăți de obsidian pentru a avea o naștere fericită. Mayașii prețuiau

de asemenea această piatră.

Obsidianul a fost cunoscut și de romani care îl aduceau din Etiopia. În Roma antică obsidianul era șlefuit și folosit ca oglindă.

Obsidianul este adesea numit „piatra



adevărului” deoarece are marea virtute de a scoate la iveală ceea ce ascundem în interiorul nostru, fie că e vorba despre bunătate, blândețe, compasiune sau despre obsesii, prejudecăți, idei fixe etc. Această piatră este corelată cu purificarea egoului deoarece ne permite să intrăm profund în subconștientul nostru. Este exact precum o oglindă care reflectă cele mai intime aspecte ale personalității noastre, ajutându-ne să ne cunoaștem mai bine și să eliminăm astfel aspectele negative pe care le observăm. Conform legendei, în timpurile de demult se elabora o băutură pe bază de pulbere de obsidian, care dacă era băută înainte de culcare permitea descoperirea originii tuturor lucrurilor și fenomenelor.

Pulberea de obsidian era de asemenea folosită în cauterizarea rănilor. În chirurgie este folosit chiar și astăzi, deoarece dacă este ascuțit bine, poate fi mai eficient decât un bisturiu normal. În ocultism se consideră că cel care poartă cu sine un obsidian este apărat de pericole, de influențe negative sau de prieteni falși.

Este foarte util în meditație, aducându-ne o claritate mărită a viziunii spirituale. Mărește deschiderea spirituală, înțelepciunea, concentrarea asupra unui obiectiv și simțul disciplinei. Ajută la înțelegerea schimbărilor ce se cer făcute în viața noastră. Meditația asupra unui obsidian ajută la găsirea unor răspunsuri necesare evoluției fiecăruia dintre noi.

Se cunosc mai multe varietăți ale acestui mineral:

**Obsidianul negru** este cel mai răspândit și este considerat unul dintre cei mai importanți învățători dintre toate pietrele. Are un puternic rol protector și scoate la iveală adevărul. Negrul, reprezentând



densitatea, întunecimea și necunoscutul, este polul opus culorii albe, care este ceea ce se vede, strălucirea și cunoscutul; una nu poate exista fără cealaltă. Fiecare dintre aceste culori conține în ea toate celelalte culori. Pentru unii, obsidianul negru demonstrează capacitatea ființei de a fi complet identificată cu lumina, în timp ce se manifestă simultan și în planul material. Unii vindecători consideră că obsidianul negru nu trebuie purtat ca bijuterie, ci folosit doar atunci când vrem să obținem un anumit beneficiu specific acestei pietre. Poate fi folosit pentru a reduce prostata mărită.

**Obsidianul „fulg de nea”** este de asemenea destul de răspândit, fiind un obsidian negru cu puncte albe, asemănătoare fulgilor de zăpadă. Acest mineral este un bun protector subtil, aducând echilibrul între minte, corp și suflet. Îmbunătățește circulația sanguină și este util în bolile de stomac.

**Obsidianul maron**, numit și „mahon”, este un puternic energizant și amplificator al curajului. De asemenea, amplifică forța sexuală și fortifică aura slăbită.

**Obsidianul verde** este mai rar întâlnit, dar a fost de asemenea foarte apreciat în culturile Americii Centrale. Este util în desprinderea dintr-o relație de lungă durată și chinuitoare.

În general, obsidianul este un bun remediu împotriva depresiilor și pentru calmarea și relaxarea sistemului nervos.

## Cristale minerale utile pentru fiecare

### Acvamarinul

Acvamarinul este o varietate de beril, fiind asemănător cu smaraldul ca și compoziție, doar că are o gamă de culori de la albastru clar la verzui. Numele acestui mineral vine din expresia latină *aqua marina* care înseamnă „apă de mare”, făcându-se referire la culoarea sa. În Antichitate i se spunea „piatra marinarilor”, aceștia purtând-o ca talisman împotriva răului de mare și împotriva naufragiilor.

Alchimiștii din Evul Mediu considerau că acest mineral îmbunătățește digestia și era folosit ca antidot față de orice formă de venin, considerându-se că ar putea reduce efectul unor otrăvuri. Legenda acvamarinului spune că este tezaurul fabuloaselor sirene și este pus în legătură cu Neptun. Hermes Trismegistos spunea că cine poartă acvamarin va avea parte de fericire și de bogăție. Albertus Magnus afirma că cine poartă această piatră va manifesta mult mai ușor bunele maniere.

Se spune că acvamarinul are o acțiune benefică asupra cuplurilor căsătorite, ajutându-le să rezolve eventualele neînțelegeri care pot să apară. Purtat de către o femeie, o poate ajuta să se mărite cu un bărbat bogat. Se spune că stimulează inteligența și conferă tinerețe.

Se crede că aduce bună dispoziție și veselie, în plus atrăgând norocul și fortificând câmpul magnetic al purtătorului. De asemenea, ajută la menținerea unui suflet pur.

Acvamarinul ajută persoanele care se exprimă greu, facilitează dialogul, aduce claritate mentală, calm și inspirație. Vindecă anumite boli ale pielii și tratează anemia. Este indicat în dureri de ceafă, mandibulă și dinți și pentru anumite afecțiuni ale gâtului. Se consideră că este bun și în cazuri de miopie.

Acvamarinul este o piatră a curajului și protejează împotriva efectelor nocive ale poluării. Ne pune în rezonanță subtilă cu lumea îngerilor și cu spiritele elevate din planul astral, asigurând astfel o protecție și față de lumile infernale. Îi ajută pe cei care sunt apăsați de griji și de responsabilități. În trecut se credea că este de folos și în cazul tulburărilor nervoase, fiind utilizat și pentru tratarea bolilor de plămâni.

## **Agatul**

Numit prin tradiție „piatra sacră a lumilor astrale”, agatul este un mineral din familia cuarțurilor caracterizat de o mare varietate de culori. Numele pietrei a fost dat de Theophrastus, filozof și naturalist grec, care a descoperit piatra pe malului râului *Achates* în secolul IV Î.C. Agatul a fost utilizat pe scară largă în lumea antică.

Acest mineral prezintă o gamă foarte variată de culori, fiind numit diferit în funcție de culoarea pe care o prezintă. O caracteristică comună o reprezintă dungile puternice care brăzdează mineralul. Cel mai cunoscut loc în care se exploatează se află în Germania, de unde agatul a fost extras încă din secolul al XVI-lea. Alte locații unde se găsește agatul sunt: Uruguay, Brazilia, Statele Unite, Mexic, Madagascar, Italia, Egipt, India, China, Scoția etc.

Grecii antici considerau agatul piatră a abundenței și o „semănau” pe câmpuri pentru a le asigura o recoltă bună și abundentă. Se spune că punerea



agatelor în propria grădină ajută la creșterea plantelor și la producerea de flori și frunze sănătoase. Agate mici se agățau în pomii fructiferi pentru o recoltă mai bogată.

Agatul se prezintă într-o variațiune de colori fascinante, fiecare piesă fiind unică prin nuanțele de culori și desenele pe care le expune. Conform tradiției, doar pietrele transparente sunt considerate spiritualizante, cele opace aflându-se pe un plan intermediar între materia densă și lumea subtilă. Acest aspect nu se aplică în cazul agatului, care din vremuri străvechi, chiar dacă este opac, a fost adeseori asemuit ca și proprietăți ametistului și cristalului de stâncă. Amerindienii au considerat agatele ca fiind bucăți desprinse din corpul zeilor și tocmai de aceea considerau că au proprietăți vitalizante și în același timp spirituale.

De asemenea, agatele au fost folosite adesea ca talisman de către shamani, pentru a prezice vremea, pentru a proteja împotriva dezastrelor naturale, pentru a localiza sursele de hrană și de apă. Ulterior s-a folosit drept elixir pentru îndepărtarea bolilor.

Această piatră încurajează comunicarea cu zeitățile regnului vegetal și facilitează aprofundarea cunoștințelor. De asemenea, solicită reînnoierea și revitalizarea conexiunii personale cu Pământul. Agatul poate fi folosit la comunicarea cu strămoșii și facilitează deschiderea către comunicarea cu spiritul lumii. Se spune că agatul a fost una dintre pietrele folosite la făurirea platoșelor marilor preoți iudei. În epoca Victoriană a fost printre pietrele preferate pentru confecționarea bijuteriilor.

Datorită multitudinii de culori în care se întâlnește în natură, agatul este asociat cu tărâmul astral și cu corpul mental (tărâmul gândurilor). Astfel, contactul cu această piatră deschide viziunea spirituală. Pentru unele societăți arhaice, agatul era precum o fereastră magică deschisă către lumea zeilor. Pentru că amplifică această sensibilitate față de lumea subtilă, agatul era folosit în contactarea acesteia.

Se consideră că oferă anumite puteri paranormale, cum ar fi: clarvedere, claraudiția, darul premoniției etc.

În trecut, o femeie care consuma elixir realizat din apă în care a fost lăsat un agat, era protejată împotriva sterilității. Agatul roșu era folosit în Roma antică împotriva pișcăturilor de insecte și pentru a aduce purtătorului o stare de liniște și pace interioară. Amuleta din agat era un bun protector împotriva pericolelor fizice și pentru detensionare.

Se considera că agatul conferă curaj și aduce succesul în competiții. Este o piatră foarte folositoare în depresii, în cazuri de convalescență, și este un puternic vindecător. Tonifică și revigorează corpul, punându-ne în rezonanță subtilă cu energiile pământului.

La nivel fizic este folosită pentru bolile ochilor, ale stomacului, pentru sistemul limfatic și pancreas.

Datorită legendei în care se spune că la un moment dat Afrodita a adormit la umbra unui copac iar fiul ei, Eros, i-a taiat o unghie și a zburat cu ea către cer, dar a pierdut-o, această unghie căzând pe pământ și transformându-se în agat, acest mineral se consideră că aduce noroc în dragoste.

În concluzie, agatul este un mineral pe care toată lumea ar trebui să îl aibă pentru a beneficia de protecția sa și de multiplele sale efecte tămăduitoare, atât asupra trupului, cât și asupra sufletului.

## **Azuritul**

Azuritul este un mineral destul de răspândit, care își datorează culoarea prezenței cuprului în compoziția sa. Adeseori se dezvoltă împreună cu malachitul, formând așa-numitul azurit-malachit.

Datorită culorii sale, această piatră este folosită încă din vechime în crearea pigmentului albastru pentru picturi și vospele pentru țesături. Culoarea albastră din picturile lui Michaelangelo din Capela Sixtină este obținută din pulbere de azurit. Timp de mii de ani această piatră a fost folosită



pentru confecționarea bijuteriilor și a obiectelor ornamentale, precum și în obținerea fardurilor pentru ochi.

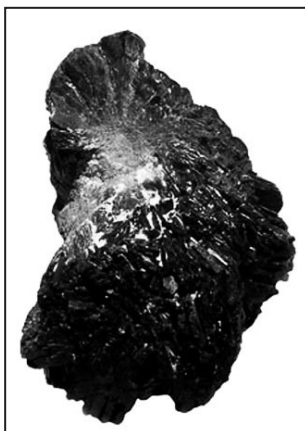
Adeseori numită și „piatra cerului” în vremurile străvechiului Egipt, această piatră era utilizată de preoții și preotesele de rang înalt pentru a ajunge la stări elevate de conștiință. Cei care aveau rang inferior puteau să folosească doar lapislazuli.

Azuritul ajută la „aprinderea” luminii în propria conștiință și mărește aspirația de a atinge nivelurile din ce în ce mai profunde ale ființei. Este de mare ajutor pentru cei care învață să mediteze, deoarece este pus în legătură cu facultățile extrasenzoriale, cu gândirea elevată și cu iluminarea. Ajută la relaxarea tensiunilor și la calmarea nervilor. Purifică mintea și sufletul. Culoarea albastră intensă a azuritului dizolvă obscuritatea ignoranței, transformând-o în cunoaștere pură și cristalină. Trezește prin practica meditației cel de-al treilea ochi.

Acest mineral se spune că este piatra celor senzitivi, fiind un bun catalizator între individual și cosmic, între fizic și spiritual. Este un bun catalizator al energiei, fie că este așezat pe cel de-al treilea ochi în timpul meditației, fie că se plasează pe punctele dureroase în timpul ședințelor de vindecare. Acest mineral permite luminii interioare a spiritului să se manifeste în gânduri, sentimente, cuvinte și atitudini. Ajută la ghidarea conștiinței în timpul viselor și stimulează activitatea mentală.

Azuritul este de asemenea o piatră a renunțării la vechile obiceiuri, aducând claritate și înțelepciune, determinându-ne astfel să ne regândim acțiunile, oferindu-ne posibilitatea să refacem lucrurile într-un mod mai bun și mai armonios.

Este eficient pentru deblocarea oricărei zone a corpului.



Combate gastrita, constipația, hemoroizii și este eficient în tratarea amigdalitei și a afoniei. Cuprul în combinație cu azuritul ajută în vindecarea artritei și reumatismului. Îndepărtează depresiile și decongestionează sinusurile.

Este de ajutor celor care au activități intelectuale, de exemplu elevilor și studenților.

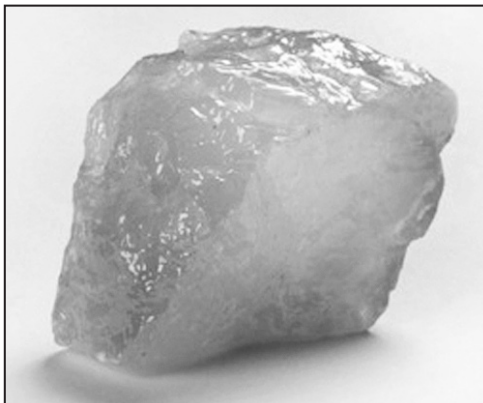
## **Calcitul**

Calcitul se găsește în cantități mari în natură iar din punct de vedere al cristalizării, apare sub formă de blocuri sau cristale de la culoarea albă, galbenă, portocalie sau alb gălbuie, până la verde, roz sau albastru.

Este unul dintre mineralele cele mai răspândite în natură. Este mineralul care formează stalactitele și stalacmitele din peșteri. După cum îi spune și numele, are mult calciu în compoziție. Este foarte mult folosit în construcții, mai ales sub formă de marmură.

Primii mineri care au observat calcitul în mine l-au numit „aripi de înger”, deoarece în întunericul minelor mineralul părea asemenea unor mici aripi de înger. Numele acestui mineral provine din cuvântul latin *calx* care înseamnă calcar. Particularitatea sa cea mai cunoscută este dubla refracție. Datorită acestei proprietăți se crede că vikingii foloseau acest mineral pentru a se orienta, în funcție de poziția soarelui pe cer.

Calcitul are un puternic rol protector și purificator, clarifică mentalul, reduce stresul și teama. Canalizează și amplifică energiile. Dacă așezăm



calcitul câte zece minute pe zi la nivelul ombilicului, se poate dovedi foarte folositor în vindecarea calculilor vezicii biliare și ai rinichilor. Dacă îl așezăm în zona frunții pentru aceeași perioadă de timp este util în nevroze.

În general se consideră că acest mineral are o mare putere de vindecare. Este unul din puținele minerale care acționează la nivelul oaselor și al articulațiilor, întărind sistemul osos și grăbind refacerea oaselor în cazul unor fracturi. Stimulează de asemenea sistemul imunitar și ajută creșterea. Este un bun talisman pentru a atrage norocul în dragoste și pentru găsirea de noi prietenii.

Calcitul portocaliu este util în obținerea viselor lucide și pentru depășirea depresiilor. Ajută în problemele legate de aparatul reproducător. Calcitul galben este expansiv și relaxant. Băut ca și elixir, tonifică din punct de vedere vital. Calcitul verde echilibrează mintea și emoțiile. Ne ajută să ne eliberăm de paternurile vechi și rigide ale minții. Este recomandat în caz de febră. Calcitul albastru este calmant și relaxant. Este un bun analgezic, fiind recomandat în cazul durerilor de tot felul. Calcitul alb este cel mai folosit și are un puternic efect dezintoxicant dacă este băut ca elixir. De asemenea este eficient în cazul afecțiunilor ochilor. Calcitul transparent este un mare purificator al corpurilor subtile.

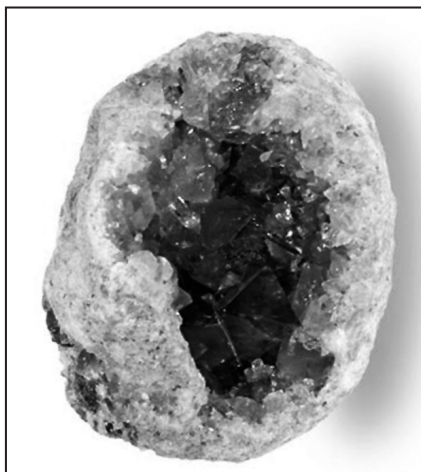
Pentru îngrijirea pielii se utilizează elixirul din apă, în care se ține o anumită perioadă calcitul, fiind util în cazul ulcerărilor, negilor și rănilor.

Este unul dintre cele mai folosite minerale pentru ambianța subtilă a căminului, pentru că dizolvă energiile negative.

## **Celestitul**

Numele acestei pietre derivă din cuvântul latin *celestis* care înseamnă „celest, divin”. Ca și structură chimică aparține grupului baritinei. Având culoare albastră asemănătoare cerului senin, este un mineral căutat de colecționari.

Celestitul era considerat o piatră protectoare, fiind



transmisă în familie din generație în generație pentru a proteja și a feri de rele. Atât grecii, cât și romanii au considerat această piatră ca fiind de mare ajutor în alungarea răului din corpul unei persoane.

O rocă mare de celestit pusă într-o cameră ridică nivelul de vibrație din acel loc deoarece cristalul de celestit este asociat

cu energia divină și cu dezvoltarea spirituală. Acest cristal promovează puritatea inimii, aduce noroc, conferă echilibru și armonie. De asemenea, conferă pace interioară, calmează emoțiile puternice, înlătură durerea sufletească și aduce dragostea. Este ideal pentru meditație deoarece atrage liniștea, alungă grijile și oferă claritate mentală.

Strălucirea rafinată și albastrul atractiv face ca celestitul să fie una dintre cele mai deosebite minerale din punct de vedere vizual. Natura sa blândă calmează nervii, reduce stresul și liniștește mintea. Celestitul ajută la regăsirea liniștii și a armoniei, la amplificarea creativității (fiind foarte util în domeniul artistic) și la dobândirea unei viziuni clare asupra vieții. Culoarea sa albastră ajută la reducerea stresului, a grijilor și a anxietății. Aduce o forță tandră la nivel psihic și multă pace interioară, calmând emoțiile impulsive.

Celestitul este o piatră foarte spirituală, conectată la Divin și care învață purtătorul să aibă încredere în înțelepciunea infinită a lui Dumnezeu. Acest lucru se datorează și rezonanței sale subtile cu lumea îngerilor, punându-ne și pe noi în contact cu aceste realități spirituale și impulsionându-ne către dobândirea iluminării spirituale. Această piatră se

poate utiliza pentru amplificarea purității inimii și pentru călătorii astrale, ajutând și în amintirea viselor. În plus, favorizează rezolvarea conflictelor și atrage norocul, în general. Plasat pe cel de-al treilea ochi, îl deschide față de energiile infinite ale Universului.

Deoarece această piatră ameliorează anxietatea este foarte bună pentru insomnie. Reduce tensiunea și creează echilibru. De-a lungul istoriei celestitul a fost folosit pentru tiroidă, pentru deficiențele de potasiu și magneziu și pentru tulburări ale sistemului nervos central. Totodată reglează ciclul menstrual la femei și ajută la vindecarea rănilor. Elixirul realizat din aceasta piatră se poate aplica pe zonele dureroase. Mai este folosită ca piatră de detoxifiere și ajută în tulburări ale ochilor și ale urechilor.

Celestitul amplifică încrederea în sine și este de folos persoanelor introvertite, deoarece tratează temerile și timiditatea. Stimulează compasiunea față de ceea ce ne încojoară.

Dacă este ținută mult timp la soare, se poate decolora.

## **Coralul**

Ca și perla sau chihlimbarul, coralul are origine organică și se utilizează în confecționarea bijuteriilor. Ca varietăți, întâlnim coral alb, roșu, negru, albastru și roz. Coralul negru este numit „regele corailor”. În realitate, coralul este un organism marin ce crește sub forma unor colonii de polipi care sunt uniți între ei prin canale calcaroase. După moartea lor, pe vechiul schelet calcaros se adaugă altul și astfel se formează recifele de corali.

Coralul a fost cunoscut de om încă din Paleolitic. Cu aproximativ 2500 de ani în urmă, pescuitul lui era foarte anevoios fapt ce provoca accidente grave și chiar pierderi de vieți umane. Ca atare coralul era, datorită culorii și rarității lui, la fel de apreciat ca diamantele, smaraldele, safirele și rubinele. În zilele noastre se vehiculează informații conform

căroră se produc distrugeri iremediabile asupra naturii în timpul recoltării corallilor și că recoltarea lor abuzivă duce la dispariția completă a speciei. Australia, Canada, Noua Zeelandă și Norvegia au adoptat legi pentru protejarea pădurilor submarine de corali și se fac presiuni și asupra altor țări ca ele să adopte aceleași măsuri. Alte păreri susțin că de fapt, din cele 2000 de tipuri de corali existente, numai unele varietati (puține) sunt amenințate cu dispariția și că pericolele la care acestea sunt expuse nu sunt în niciun caz datorate industriei bijuteriilor, ci că adevăratele amenințări vin din partea industriei piscicole, a încălzirii globale și a extracției petrolului de la mare adâncime. Datorită acestor dispute, coralul devine din nou foarte valoros, la fel cum a fost la începuturile lui, când era denumit „aurul roșu”. Cel mai căutat este coralul imperial (Akbar), care este de culoare neagră. În Cuba, coralul negru este protejat prin lege.

În vechime, coralul era considerat purtător de puteri magice și era folosit pentru a proteja împotriva focului și a naufragiului. În Roma antică era considerată piatra iubirii și era folosită ca talisman pentru a proteja relația de cuplu. Deoarece provenea din mare, romanii o foloseau și ca talisman de protecție în timpul călătoriilor maritime. Ei considerau că piatra de coral protejează copiii și vindecă rănilor produse de mușcăturile de șerpi și de scorpioni.

În Egiptul antic se credea despre coral că este un remediu excelent pentru problemele legate de minte și de creier. Era folosit pentru ameliorarea afecțiunilor ochilor și se utiliza în cazul bolilor aparatului urinar. De asemenea era folosit în ritualurile magice și religioase pentru invocarea spiritelor benefice. Era considerată piatra zeităților și era folosită pentru a proteja purtătorul față de boli. Egiptenii o așezau de cele mai multe ori sub perna copilului pentru a-i asigura un somn liniștit, vise frumoase și pentru a-i fortifica aura bioenergetică.

Coralul a fost folosit din cele mai vechi timpuri în medicina

tradițională din Asia. Astăzi, savanții au confirmat proprietățile miraculoase ale coralului împotriva cancerului și a altor boli grave. Proprietățile miraculoase ale coralilor au fost cunoscute cel mai bine în Taiwan, Japonia, China și India.

În Europa modernă, oamenii au aflat mult mai târziu despre



virtuțile lui neîntrecute. Medicina tradițională japoneză (kempo) și medicina tradițională din India (ayurveda) folosesc corali îndeosebi ca sursă de calciu. Însă aceștia conțin, pe lângă calciu, 74 de minerale vitale pentru organismul uman. Organismele care trăiesc în simbioză cu corali conțin substanțe chimice pe care le eliberează pentru atragerea prăzii, reproducere sau în alte scopuri, și care au proprietăți importante antibiotice, antiinflamatoare și anticancerigene. Există voci care susțin că numărul record de oameni care trăiesc peste 100 de ani din Okinawa, o regiune a Japoniei, s-ar datora calciului din corali. Sănătatea excepțională a locuitorilor din această zonă s-ar datora faptului că beau apă ce conține calciu ce provine din corali, și care poate preveni 160 de boli degenerative. Alții spun că longevitatea oamenilor din Okinawa se datorează regimului lor alimentar, bogat în fructe, legume, pește, soia și grăsimi puține.

Prin proprietățile sale, coralul acționează asupra ambelor emisfere cerebrale dezvoltând atât abilitățile intelectuale (înțelepciunea, diplomația, capacitatea de comunicare, concentrarea și rațiunea), cât și intuiția, imaginația și creativitatea. Ne ajută să fim mai înțelepți și ne redă

entuziasmul care se pierde odată cu trecerea timpului. Cei aflați în căutarea iubirii și a pasiunii trebuie să aibă în permanență asupra lor un coral roșu. Nu întâmplător roșul este culoarea pasiunii. Coralul alb are rol protector, relaxează și aduce armonie. Coralul roz aduce iubire platonice și prietenie. Coralul roșu stimulează creativitatea, iubirea, optimismul, înțelepciunea.

Coralul alb este recomanda pentru cei care au dinți sensibili, carii, osteoporoză și rahitism. Coralul roșu influențează temperatura corpului, îmbunătățind circulația sângelui, vindecă anemiile, problemele menstruale, malnutriția și infertilitatea. Dacă prin utilizare se decolorează, aceasta indică o anumită afecțiunea a sângelui. Coralul negru protejează de influențe negative și are un efect puternic asupra pielii, a părului și a unghiilor. Trebuie utilizat de către cei care au tendința să doarmă adeseori în timpul zilei.

În plan spiritual, coralul crește încrederea în sine și capacitatea administrativă. Coralul este un bun ajutor pentru realizarea meditațiilor și pentru trezirea clarviziunii.

## **Crisocola**

Este o varietate de calcedonie, ce are în compoziție cupru și aluminiu, având o culoare între albastru profund și albastru deschis, către verzui. Este un mineral foarte frumos și estetic. În Antichitate era utilizat pentru a lipi aurul, numele său provenind din compunerea cuvintelor grecești *chrysos* (aur) și *kolla* (lipici).

Unii ocultiști o consideră o piatră feminină prin excelență, simbolizând apa și Luna, fiind asociată cu liniștea, cu pacea, cu intuiția și cu răbdarea. Alții o consideră o piatră ce amplifică masculinitatea, având ca efect amplificarea sociabilității și a prieteniei.

Conferă armonie emoțională și amplifică puterea de înțelegere. Calmează iritarea și mânia, reducând agresivitatea. Cicatrizează rănilor sentimentale, aducând



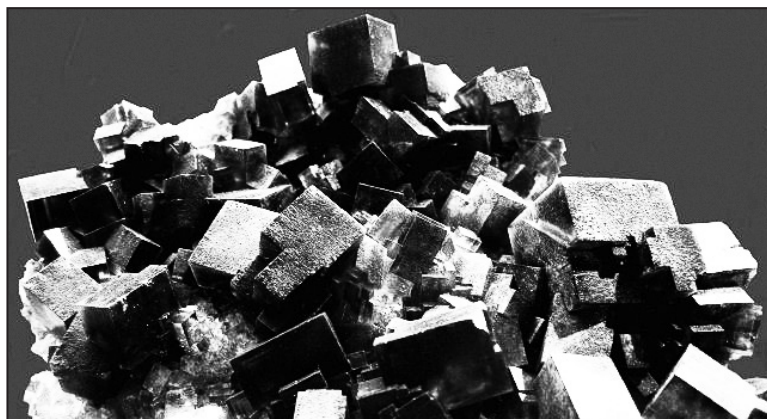
un sentiment de ușurare și de consolare. Ajută la realizarea meditației și a unei comunicări mai bune.

Este folosit în dereglările hormonale feminine, reducând durerile menstruale. Este o piatră utilă în cazul rigidității fizice și mentale, ajutându-ne să acceptăm situațiile care se schimbă în mod constant.

Crisocola este indicată în cazul în care avem relații dificile, stabilizând și purificând ambianța subtilă energetică.

## **Fluorina**

Numit și fluorit, acest mineral este un fluorid de calciu ( $\text{CaF}_2$ ), care cristalizează în sistemul cubic. Mineralul era cunoscut încă din Grecia antică iar în anul 1556 apare sub denumirea de *fluorospa* în lucrarea „De Re Metallica” a lui Georgius Agricola, părintele mineralogiei. El este primul care vorbește despre utilizarea acestui mineral în metalurgie. În anul 1824, mineralogul german Friedrich Mohs descoperă că fluorina expusă pe întuneric în lumină ultravioletă este fluorescentă, ea strălucind în diferite nuanțe de albastru și violet, indiferent de culoarea pe care o are la lumina zilei. Fluorina are și proprietatea de a fi fosforescentă, adică după ce este expusă la lumina soarelui și apoi introdusă într-o cameră întunecată, strălucește puternic.



Numită uneori „piatra geniilor”, fluorina are patru culori principale, care apar într-o mare varietate de nuanțe și combinații. Astfel, se pot întâlni mai multe culori în același cristal, sau cristale incolor, purpuriu, albastru, verde, galben, alb, roșu, roz, maro, uneori negru sau multicolor. Are urme fluorescente în nuanțe albastre sau violet.

Datorită unor particularități geologice unice, fluorina a fost considerată ca fiind o piatră ce nu are origini terestre, ci a fost adusă pe Terra pentru a ajuta umanitatea în drumul evoluției sale spirituale. Este întâlnită adeseori în formă de octaedru, formă geometrică asociată cu Anahata chakra, centrul subtil de forță al iubirii. Este foarte bună pentru a intra în stări profunde de meditație, datorită frecvenței sale înalte de vibrație.

Fluorina este cunoscută încă din antichitate fiind folosită la scară largă de către greci și romani. Se spune despre cristalul de fluorină că tonifică inima, calmează emoțiile, îndepartează temerile și întărește puterea de concentrare. Este un bun remediu pentru persoanele ce suferă de boli cardiovasculare. Această piatră a fost folosită în medicină încă din vremea romanilor, iar în ziua de azi este foarte apreciată în cristaloterapie. Piatră a stabilității, a ordinii și discernământului, fluorina ajută la înțelegerea și



menținerea idealurilor, la înțelegerea perspectivelor și la depășirea propriilor defecte. Scade implicarea emoțională, obsesiile, sentimentul de singurătate, blocajele psihice. Ne ajută să renunțăm la obiceiurile proaste.

Este o piatră foarte

protectoare și poate fi utilă în contracararea radiațiilor electromagnetice. Elimină energiile negative din mediul în care este plasată. Este ideală pentru eliminarea oricărei forme de dezorganizare. Pune mentalul ființei umane în legătură cu mentalul macrocosmic. Ajută la dobândirea de noi informații. Protejează ADN-ul ființei umane și este bună pentru menținerea sănătății celulelor și a oaselor. Vindecă răcelile, gripa sau sinuzita. Se spune că este bună și pentru reactivarea libidoului sexual.

## **Granatul**

Granatul este un mineral din grupa silicaților, culoarea sa variind de la roșu închis (cel mai frecvent), până la verde-gălbui și chiar negru. Simbol al prieteniei și al fidelității, granatul este cadoul ideal pentru cel mai bun prieten sau pentru partenerul de viață.

Granatul este o piatră foarte apreciată, bijuteriile din granat fiind cunoscute încă din vremea sciților. În vechime se considera că granatul era capabil să îl apere pe proprietar de dușmani, să îi stimuleze imaginația și să îl ajute în dragoste. A fost folosit în Egiptul antic și apoi în Persia. Vechii persani considerau granatul o piatră regală folosindu-l pentru a sculpta în el figurile regilor.

Purifică sângele și fortifică sistemul imunitar, ajutând la prevenirea bolilor ficatului, rinichilor și ale splinei.

Este indicat celor care suferă de pierderi ale memoriei și normalizează tensiunea arterială. Este utilizat în tratarea artritei, a reumatismului, a tulburărilor mentale și pentru creșterea potenței sexuale.

Conferă seninătate sau pasiune, în funcție de necesități, fiind capabil să atenționeze în caz de pericol. Inspiră iubire și devoțiune. Întărește puterea personală și ajută la obținerea succesului. Amplifică voința și ne mărește optimismul. Este foarte util în stările depresive, în stări letargice și pentru eliminarea angoaselor de tot felul. Amplifică instinctul de

conservare. Este adeseori numit „piatra valorii”.

Acestui mineral îi sunt asociate multe entități angelice, care sunt gata să îl ajute pe purtător. Granatul stimulează trezirea energiei Kundalini într-un mod controlat și ajută în procesul de amintire a vieților trecute.

## Jaspul

Jaspul este o formă impură de cuarț, ce se prezintă în numeroase culori și nuanțe, în funcție de substanțele încorporate în timpul formării sale. Este o piatră destul de răspândită, putându-se obține cu ușurință. Jaspul se găsește în toate culorile: roșu, maro, roz, galben, verde, gri, alb precum și în nuanțe de albastru și violet. Varietatea albastră de jasp este foarte rară. De multe ori, jaspul conține materiale organice și minerale de tip oxizi care formează modele și culori interesante.

Această piatră era cunoscută și preferată ca bijuterie încă din Antichitate, numele ei putând fi găsit în ebraică, persană, greacă și latină. Utilizările sale sunt atestate de descoperirile arheologice, cum sunt, de exemplu, sigiliile sculptate în jasp care au fost descoperite în urma săpăturilor arheologice de la Palatul Knossos din Creta minoică și care datează din jurul anului 1800 î.C.

A m e r i n d i e n i i foloseau jaspul roșu pentru a atrage ploaia și pentru protecția față de orice fel de pericol, în special cele care ar putea să apară pe timp de noapte. Se considera că jaspul ajută la mărirea forței fizice. Legende spun că jaspul îndepărtează



spiritele rele și protejează purtătorul de mușcături de șerpi și de păianjeni.

Jaspul a fost și este prețuit de vindecători ca piatră cu multiple efecte vindecătoare. Se consideră că purtarea jaspului însănătoșește stomacul și că vindecă problemele ginecologice. Se spune că dacă în timpul nașterii femeia ține o bucată de jasp în mână, va suporta mai ușor durerile. Această piatră protejează mamele și copiii.

Jaspul aduce bucurie în viață. Este piatra care simbolizează valoarea și entuziasmul. Este adesea numit „marele hrănitor”. Susține și ajută în momente de tensiune. Absoarbe energia negativă și echilibrează *yin*-ul cu *yang*-ul. Este o piatră care aduce curaj. Stimulează imaginația și ne ajută să transformăm ideile în acțiune. Facilitează buna funcționare a sistemelor circulator, digestiv și sexual.

## **Labradoritul**

Numit și „piatra prezentului și a viitorului”, labradoritul aparține familiei feldspaților alături de piatra lunii și de piatra soarelui. Se găsește în diverse nuanțe de gri peste care se suprapun irizații albastrii sau verzui care îi dau un aspect unic, labradoritul fiind un mineral fascinant, și nu doar datorită coloritului său.

Prin acest intens joc de culori se dovedește a fi una dintre cele mai impunătoare pietre semiprețioase. Numele îi vine de la regiunea Labrador din Canada, unde a fost descoperit pentru prima dată, în secolul al XVIII-lea.

Labradoritul este un mineral cu o vibrație spirituală specială, punându-ne în contact cu lumile subtile, invizibile. Este un foarte bun protector și este capabil să trezească talentele adormite, scoțându-le la lumină. Aduce claritate în gândire și înțelepciune. Aduce bucurie și bunățate. Stimulează intuiția, activitatea cerebrală, originalitatea. Este bun pentru meditație și ne ajută să ne amintim visele.

Mineralul este un excelent activator al sistemului imunitar

al organismului. Ne ajută să devenim ființe comunicative și sociabile, fiind recomandat celor care nu pot să comunice armonios cu cei din jurul lor.

Amplifică și trezește rezonanța cu energiile mentale elevate și ne protejează de gânduri impure sau negative. Reduce anxietatea și stresul. Este indicat în tratamentul amintirilor negative ale copilăriei.

Are un puternic rol protector asupra sănătății. Se folosește pentru tratarea afecțiunilor coloanei vertebrale și ale mușchilor. Echilibrează metabolismul și activitatea hormonală. Este benefic pentru ochi, gât, precum și în caz de hipertensiune.

## **Malachitul**

Malachitul este un mineral foarte răspândit în natură, având o culoare verde cu diferite nuanțe. Are un conținut ridicat în cupru și se rupe ușor.

Denumirea de malachit provine din grecescul *malache* ceea ce înseamnă „nalbă”, denumire datorată culorii verzi intense a mineralului, asemănătoare frunzelor de nalbă.

În Egiptul antic și în Grecia antică malachitul a fost un mineral apreciat, din el s-au confecționat amulete și scarabei aducători de noroc, iar mineralul măcinat era folosit ca material cosmetic pentru colorarea pleoapelor. Mineralul era folosit și la lipirea obiectelor din aur. În Grecia antică, malachitul era considerat talisman pentru copii, iar în Evul Mediu era purtat pentru a proteja împotriva magiei negre și a vrăjitoriei.

Asociind malachitul cu zeița Venus, anticii considerau că această piatră este utilă în rezolvarea problemelor de natură amoroasă. Legende rusești afirmă că cel care folosește un vas din malachit pentru a bea apă va putea înțelege limbajul animalelor.

I se mai spune și „piatra echilibrului”, deoarece aduce bună dispoziție și armonie. În Evul Mediu era folosită ca anestezic



pentru calmarea durerilor de tot felul.

Absoarbe ușor energiile negative din ambianță și de aceea trebuie purificată mai des. Se folosește și ca talisman pentru femeile gravide, existând credința că

dacă acestea îl vor purta în zona taliei, nașterea va fi mai puțin dureroasă. În general, se consideră că atrage norocul și banii, de aceea este foarte bună pentru comercianți.

Malachitul se folosește pentru a alunga coșmarurile. În practicile magice era folosit împotriva deochiului, a invidiei și a geloziei. De asemenea este util în vindecarea traumelor sentimentale și pentru a determina întoarcerea iubiților care au plecat. În ceea ce privește sănătatea, îmbunătățește tonusul general și ajută la regenerarea țesuturilor.

În meditație, dacă este combinat cu crisocola și cu azuritul, malachitul ne poate ajuta să accesăm mai ușor la stări spirituale înalte. Este un foarte bun purificator, eliminând reziduurile emoționale și fizice. Mărește concentrarea, intuiția, spiritul practic, simțul răspunderii. Ajută la găsirea răspunsurilor, a căilor pentru atingerea țelurilor propuse, precum și la înțelegerea experiențelor negative din trecut.

Nu se recomandă folosirea pietrei în formă brută, deoarece degajă un praf toxic. De asemenea, stimulează nervul optic și amplifică vederea.

## **Ochiul de tigru**

Ochiul de tigru este o formă de cuarț negru, cu dungi galbene și maro-aurii. Este o piatră semiprețioasă deosebit de apreciată, fiind folosită și pentru confecționarea obiectelor decorative.

În perioada Evului Mediu se credea că mineralul posedă puteri magice, ferind de rele și de vrăjitorie. Aventurierii preferau această piatră deoarece se considera că asigură victoria în orice formă de jocuri de noroc sau în expediții. Era apreciat de cavalerii care au participat la cruciade, în acele timpuri considerându-se că are proprietatea de a salva războinicul rănit, făcându-l să pară mort pentru inamici.

Ochiul de tigru are doi „frați” buni: ochiul de pisică și ochiul de șoim, care au proprietăți asemănătoare.

Ochiul de tigru este adeseori numit „piatra libertății”, deoarece favorizează schimbările fără traume psihice și conferă forță interioară. Mai este considerat și o piatră a longevității. Acest mineral atrage norocul și este utilizat pentru a trata deochiul.

Este recomandat persoanelor timide și introvertite, precum și celor care au tendința să fie prea romantici și celor incapabili să-și manifeste voința în acțiune. Este un bun purificator al organismului și se recomandă în afecțiuni cardiace. Are un efect benefic asupra celor care suferă de astm și pentru aceasta se poartă la nivelul pieptului.

Acest mineral este indicat studenților, deoarece ajută la concentrare. Este de asemenea un cristal potrivit celor implicați în afaceri, în negocieri legate de bani sau celor ce încep un nou proiect. Este impregnat în mod natural cu energia succesului și aduce prosperitate financiară. Creează o viziune realistă asupra banilor, fiind astfel de





mare ajutor celor care muncesc în domeniul financiar, dar și celor ce vor să-și administreze mai bine banii. Este o piatră foarte bună pentru femeile de afaceri.

Ochiul de tigru este benefic în momente de slăbiciune fizică, este benefic pentru splină, pancreas, colon și sistemul digestiv. Se spune că dacă se aplică acest mineral câte 10 minute pe zi la nivelul gâtului (în timp ce rămânem în poziție de relaxare), poate vindeca bălbâiala, conferind fluiditate în exprimare.

## **Onixul**

Onixul este o varietate de calcedonie, din aceeași familie cu agatul, cu deosebirea că agatul are mai multe varietăți de culori. Unii îl consideră o varietate a agatului. Cel mai cunoscut este onixul negru dar există și alte tipuri de onix: alb, bej, portocaliu, roșu, verde, albastru, maro-roșcat, maro, precum și onix cu dungi.

Este o piatră foarte apreciată încă din Antichitate. Grecii și romanii gravau semnele zodiacului pe aceste pietre, considerându-le magice. Indienii și persanii considerau că onixul protejează de deochi. Îl recomandau femeilor gravide pentru a le ușura nașterea.

Onixul atrage ca un magnet energiile negative, le absoarbe și apoi le dizolvă în neant. Dacă este pus noaptea sub pernă, alungă coșmarurile și visele nedorite.

Datorită straturilor de alb și negru din structura unor tipuri de onix, care simbolizează unificarea contrariilor, s-a considerat că este foarte util în relațiile amoroase. În India, se recomandă această piatră pentru a păstra la distanță orice neînțelegeri care ar putea apare în cadrul cuplului. Onixul facilitează contactul telepatic cu ființele decedate, ajutând mediumii să primească mesaje de la cei decedați. Din acest punct de vedere, onixul este considerată o piatră care este în legătură cu reîncarnarea și cu lumea celor care au părăsit planul fizic.

Are capacitatea de a ne conecta cu pământul și este util celor care doresc să-și amplifice perseverența în vederea obținerii a ceea ce își propun. Se utilizează pentru eliminarea melancoliei. Aduce umilință, controlează pasiunile și tendințele impulsive.

Este un foarte bun protector împotriva accidentelor și împotriva gândurilor negative emise de cei care vor răul purtătorului. Diminuează teama de întuneric și de necunoscut. A fost în mod constant folosit ca amuletă pentru întărirea și îmbunătățirea vederii.

Este recomandat pentru dereglări circulatorii și pentru probleme ale urechilor. Ajută la vindecarea constipației, a răcelilor și a gripei. Este tonic, fortifiant și emolient.

## **Opalul**

Opalul este un mineral amorf de excepție, care are în compoziție un procent ridicat de apă.

Opalele sunt foarte rare și de aceea nu se exploatează pe scară largă. Opalul a fost găsit pe toate continentele dar 96 % din opale provin din Coober Pedy, sudul Australiei. Se întâlnesc trei feluri de opale: comun, opalescent și de foc.

Culoarea mineralului este foarte variabilă, de la incolor la cenușiu, roșu, brun, galben, iar mai rar, datorită unor impurități, portocaliu sau roșcat precum cuprul (numite „opale de foc”).

Încă din trecut oamenii credeau în puterea vindecătoare a opalelor. Se crede că opalele sunt în măsură să trateze depresiile și că ajută purtătorul să găsească dragostea adevărată și reală. Este considerată o piatră a artiștilor deoarece scoate la iveală talentele ascunse ale purtătorului. În Evul Mediu se credea ca opalul apără de otrăvă.

Pe suprafața acestui mineral, lumina creează niște efecte unice, irizațiile rezultate modificându-se în funcție de unghiul de observație. Jocul de culori al opalelor face ca aceste pietre să fie fascinante.

Opalul este o piatră recomandată celor care doresc să se calmeze și să se liniștească. Poate fi de folos și în practica meditației, amplificându-i efectul.

Este util în caz de melancolie, indiferență, scepticism și apatie. Opalul stimulează creativitatea, inteligența,



vitalitatea și schimbările pozitive. Se crede că oferă celor care îl poartă o intuiție crescută, sau chiar darul profeției. Aduce bani, succes, noroc, fericire, dragoste, speranță, protecție și pace.

Acest mineral nu se recomandă în caz de hipersensibilitate și de excitabilitate necontrolată. Se recomandă în afecțiuni oculare: conjunctivită, glaucom, cataractă și miopie.

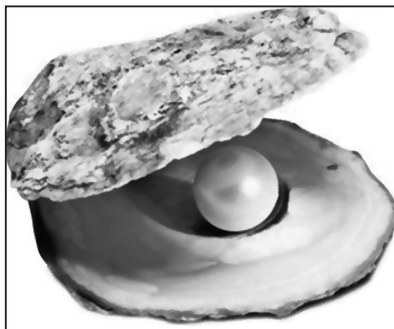
Este un amplificator al forței gândurilor.

## **Perla**

Perla naturală este un mineral de origine organică, a cărei culoare sidefie variază de la alb la galben, roz sau cenușiu, în funcție de temperatura apei și de mediul în care a trăit scoica. Există și perle de apă dulce, produse de o moluscă. Majoritatea perlelor care se găsesc acum pe piață sunt cultivate.

Perlele sunt cunoscute din perioada antică, cele mai prețuite perle provenind din Persia și din India. Perlele erau prețuite de greci și de romani, simbolizând persoana iubită.

Grecii credeau că perlele au darul de a contribui la un mariaj fericit. Pentru romani era un simbol al puterii, al înțelepciunii și al fericirii și se considera că aduce vise frumoase femeilor. În lumea musulmană, perla era corelată cu simbolul femeii



virgine și cu embrionul care se dezvoltă în uterul matern. Mongolii consumau perlele în diferite amestecuri pentru amplificarea masculinității. În China, perlele simbolizau bogăția, înțelepciunea și demnitatea. Medicina arabă și chineză consideră perla un vindecător al tuturor

bolilor de ochi. În tradițiile persane se spune că „un gând ales e mai scump decât o perlă rară”. În India se consuma pulberea obținută prin măcinarea perlelor, pentru efectul ei afrodisiac, iar în Japonia se considera că perlele aduc noroc.

Numite și „lacrimile lui Dumnezeu”, perlele au un puternic rol protector. De asemenea, se consideră că sunt lacrimile de bucurie ale îngerilor. Perla este atributul perfecțiunii îngerești, însă nu a unei perfecțiuni date, ci a unei perfecțiuni dobândite prin transformare. O perlă ascunsă în scoica ei reprezintă un mister ce trebuie descoperit.

Perlele simbolizează puritatea și limpezimea sentimentelor. Sunt puse în legătură cu Luna, fiind totodată un simbol al frumuseții, al feminității și al sociabilității. Dezvoltă spiritul de inițiativă, întăresc forța vitală și capacitatea sexuală. Amplifică sentimentul de dragoste, respectul de sine și încrederea în forțele proprii. Se consideră că perla are efect asupra menținerii nealterate a tinereții. De asemenea, se consideră că perlele sunt un simbol al inocenței și al credinței. Ele aduc succes, fericire, dragoste, noroc, prietenie, protecție, creativitate, înțelepciune, frumusețe, compasiune, loialitate. Asigură o căsnicie fericită, stimulează sensibilitatea și sunt un talisman pentru prosperitate.

Datorită conținutului ridicat de albumină și calciu, perla este indicată în tratamentul afecțiunilor articulațiilor și ale oaselor. Ajută în relaxarea mușchilor contractați,

tonifică pielea și părul. Se utilizează și în cazul dereglărilor menstruale, în sindromul premenstrual, menopauză etc. Cu alte cuvinte, sprijină echilibrul hormonal la femei.

## **Piatra lunii**

Piatra lunii este un feldspat din aceeași familie cu labradoritul și amazonitul. Încă din timpuri străvechi se considera că rezonază cu energia Lunii și că își trage forța de la acest astru. Se prezintă în variații de culori, cum ar fi: portocaliu, gri, gălbui lăptos, alb sau incolor cu reflexe albastrui.

Asociată de către antici cu sfera de forță a Lunii, această piatră a fost foarte apreciată, fiind considerată sacră nu numai pe continentul european, dar și în Asia, India fiind cea mai reprezentativă în acest sens, unde era pusă la loc de cinste. Romanii credeau că piatra lunii s-a format în mod magic din lumina Lunii.

În general, acest mineral este relaționat cu procesul de creștere interioară, fiind numit și „piatra spiritului”. La fel ca și perla, este o piatră feminină, fiind corelată cu planul emoțiilor, cu intuiția și cu subconștientul. În consecință, este utilizată pentru calmarea emoțiilor și pentru integrarea planului emoțional cu aspectele mai profunde ale conștiinței. Poate fi considerată un păzitor al pragului dintre conștient și subconștient. Este de mare ajutor celor care doresc o armonizare crescută între trup și suflet.

Poate fi un bun sprijin în obținerea unor intuiții superioare, a telepatiei sau chiar a clarvederii. Amplifică receptivitatea și trezește puterea charismatică. Este o piatră a iubirii, a speranței și a dorințelor împlinite. În multe locuri este purtată pentru a avea vise plăcute. Se spune că aduce dragostea celui care o poartă și este folosită ca simbol al fertilității.

În unele lucrări se recomandă folosirea acestei pietre în momentul de Lună Plină, pentru amplificarea efectelor sale. Pentru zilele noastre, acest sfat nu își mai are valoarea pe care o avea în epoca antică. Luna Plină manifestă energiile

care există în subconștientul ființelor umane de pe întreaga planetă și ne pune mult mai ușor în contact cu subconștientul colectiv. În trecut, când oamenii erau orientați benefic și nu manifestau atâtea dizarmonii, acest fenomen putea reprezenta un impuls spiritual. Astăzi însă, folosirea acestei energii este periculoasă și este de dorit să fie evitată, având în vedere că încă nu suntem capabili să alchimizăm plumbul în aur.

Piatra Lunii este foarte utilă femeilor și problemelor specifice feminine. Pe lângă faptul că echilibrează emoțiile (femeile fiind mai emotive), această piatră poate fi utilă în problemele legate de menstruație. Ferește mintea de fantasme nedorite și amplifică vizualizarea creatoare. Bărbații pot folosi acest mineral pentru amplificarea sensibilității și pentru a înțelege și accepta natura feminină.

Conferă noroc, speranță, vise profetice, liniste, armonie, tandrete, fericire, stimulează altruismul, afecțiunea, grija pentru ceilalți, spiritul matern și chiar aprecierea de sine.

Ca și howlitul, poate fi de folos în timpul dietelor.

## **Piatra soarelui**

Piatra soarelui este tot un feldspat, ca și piatra lunii și labradoritul. Pe lângă feldspatul natural, acum se comercializează sub numele de piatra soarelui și niște variante maro și albastre cu puncte aurii, care sunt create artificial.

Acest mineral a fost apreciat încă din Antichitate pentru rezonanța sa cu Soarele și cu focul subtil. Grecii credeau că piatra soarelui este foarte utilă acelor persoane care sunt nesigure în acțiuni, care oscilează, persoanelor aflate într-o continuă căutare a liniștii interioare. În timpul Evului Mediu a fost de asemenea foarte apreciată pentru calitățile sale protectoare. Magicienii o foloseau mondată în aur pentru a-i amplifica efectele.

Deoarece vehiculează energiile specifice soarelui,



acest mineral are un puternic efect antidepresiv, mărește încrederea în sine, amplifică optimismul și elimină apatia și inerția. Este recomandat în meditație și se consideră că elevează conștiința.

Aduce noroc, dragoste, abundență, bucuria de a trăi, deschide noi posibilitati in calea purtătorului și trezește calitațiile de lider. Este un bun mineral pentru a ne dezvolta auto-disciplina și curajul. Amplifică originalitatea. Piatra insuflă calm, seninătate și armonie. În Antichitate se credea că acest cristal purifică ființa de pornirile și gândurile degradante. Deci este o piatră a echilibrului fizic, mental și spiritual, din această cauză fiind recomandată în tratarea traumelor psihice. Revigorează energia sexuală și mărește vitalitatea. Este considerată o piatră a senzualității, care este utilizată alături de jaspul roșu și de granat în rezolvarea problemelor legate de energia sexuală. Reduce stresul și elimină frica. Dacă punem acest cristal într-o pungă din hârtie sau într-un săculeț din pânză alături de plantele medicinale pe care le utilizăm, le se amplifică efectul.

Tratează boli ale sistemului nervos, boli genitale, ajută la întărirea inimii și la eliminarea infecțiilor și a balonărilor. Se

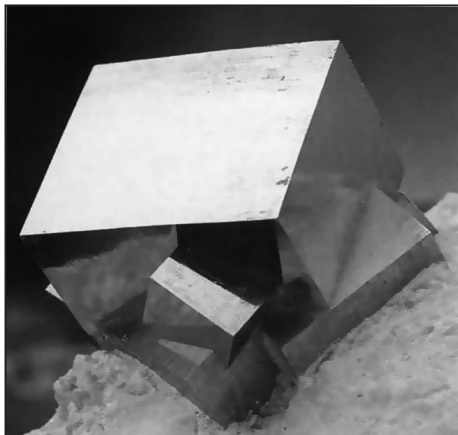
consideră că vindecă ulcerul gastric și că este utilă în cazul stărilor de vomă și a amețelilor.

## **Pirita**

Pirita este o sulfură de fier de culoare gălbui-arămie cu reflexe verzui și care apare sub formă de cuburi. Numele piritei provine din cuvântul grecesc *pyr*, care înseamnă „foc”, deoarece se poate folosi pentru aprinderea focului cu ajutorul unui amnar (de cremene) se desprind așchii dintr-o bucată de pirită, care se aprind și ard. Este considerat a fi aurul fals, pirita fiind de multe ori confundată cu aurul. În comparație cu aurul, pirita este însă mai plastică și mai dură. Datorită acestei confuzii a fost numit și „aurul proștilor”.

Pirita este un mineral cu valoare spirituală și fizică. În meditație ajută la trecerea armonioasă de la o stare la alta, precum și la proiecția conștiinței în sfere mai înalte. În Antichitate se folosea pentru tratamentul gastritei și a altor tulburări ale aparatului digestiv. Este un foarte bun protector împotriva energiilor negative, amplifică perseverența, emană forță și determinare. Este foarte bună pentru ființele indecise și care nu își găsesc drumul în viață. Ne direcționează și ne susține în atingerea obiectivelor propuse. Are efect energizant și amplifică încrederea în sine.

**C o n t r o l e a z ă** procesele psihice și ne ajută să nu cădem în depresie. Este foarte bună în afaceri, atrăgând oportunități noi și valoroase. Este un modulator excelent al ambientului, fiind folosită ca element de decor în cameră.





Pirita este utilă pentru fortificarea tractului digestiv, pentru oase, pentru plămâni, în caz de bronșită și în tratarea crizelor de astm.

Are efecte benefice în cazul unei funcționări lente a ficatului. Dacă ne simțim blocați datorită unor situații noi și neprevăzute, putem să așezăm pirita noaptea, sub pernă, pentru a ne da astfel un aport specific de energie, care să ne scoată din aceste situații dificile.

### **Rodocrozitul**

Rodocrozitul este un carbonat de mangan de culoare roșie cu striții albe. Pentru că s-a format ca stalagmite în minele de argint ale incașilor, varianta care se găsește în Argentina poartă și denumirea de „trandafirul incașilor”.

Este una dintre cele mai frumoase pietre semiprețioase care atrage privirea, pe de o parte, prin culoarea rozalie intensă, iar pe de alta parte, prin dantelăria superbă de nuanțe de roz și alb dispuse în benzi fine în structura sa. Rodocrozitul este o piatră a iubirii adevărate și intense, cu efecte deosebite asupra psihicului uman și mai ales asupra traumelor de natura afectivă. Este o piatră veselă și stimulantă, care favorizează elanul individual, aducând în viață dinamism, entuziasm și spontaneitate. Este indicată artiștilor și celor care au activități în care se solicită inspirația și inventivitatea. Îmblânzește inima și conferă iubire și compasiune. Elevează și clarifică ideile. Dinamizează erotismul și exprimarea sentimentală. Ajută persoanele timide să iasă din izolare, stimulându-le capacitatea de a se întoarce la relațiile interpersonale. Întrucât promovează dragostea dezinteresată și creativitatea în domeniul amoros, această piatră este indicată în tratamentul tulburărilor referitoare la incapacitatea de a iubi.

În corpul fizic acționează asupra migrenelor și a elasticității capilarelor. Este un activator al sistemului circulator, fiind recomandat și în probleme respiratorii (astm) și oculare.

Este cunoscută ca fiind o piatră a vitalității. Este recomandat copiilor cu probleme respiratorii, precum și în cazul complicațiilor la nivelul ficatului. De asemenea, se spune că ajută în cazul bolilor picioarelor și în sciatică.

## **Rubinul**

Rubinul (din latină *rubens, rubinus*, care înseamnă „roșu”, „cel roșu”) este o piatră prețioasă din familia corindonului. Varietățile roșii ale corindonului se numesc rubine, celelalte sunt denumite safire. Rubinul este cel mai dur mineral după diamant și de aceea este foarte mult folosit și în industrie.

Această piatră de un roșu intens a fost extrem de prețuită încă din Antichitate. În Antichitate și apoi în Evul Mediu i s-au atribuit puteri magice. Se spunea că rubinul îi apăra pe credincioși de diavol și de ciumă. Praful de rubin era prescris pentru tratarea problemelor hepatice și se credea că rubinele combăteau efectele otrăvii.

Indienii numeau rubinul „regele pietrelor prețioase”. Celor care donau rubine în onoarea lui Krishna li se promitea renașterea ca împărat într-o viață viitoare. Hindușii considerau că rubinele luminoase se potrivesc femeilor iar cele întunecate bărbaților.

Mineralul este simbolul sângelui și al pasiunii. Prin culoarea sa roșie profundă amintește de focul cel învăluitoare. Ajută în procesele de clarificare interioară. Folosit în meditație, este util în momente de depresie sau de indolență, ajutând la canalizarea energiilor. Are un puternic rol protector împotriva atacurilor psihice negative.

Mărește curajul, iubirea, încrederea, vitalitatea, puterea, capacitatea de conducere, generozitatea, sensibilitatea și este de folos în depășirea obstacolelor. Rubinul era considerat „piatra vieții”, care fortifică inima și redă vigoarea. Rubinul este o piatră a succesului în orice domeniu, fie că vorbim de dragoste sau de bani. Este o piatră care îl face pe purtător să se evidențieze, să fie remarcat. Amplifică

și îmbunătățește viața sexuală și armonizează relațiile amoroase. Îmbină armonios amorul fizic cu cel spiritual, focalizându-le pe amândouă în inimă. În același timp este util și împotriva geloziei.

Fortifică inima, activează circulația sângelui și ajută în cazul dereglărilor menstruale. Activează sistemul imunologic. Apa în care a fost ținut peste noapte



un rubin se dovedește a fi un elixir minunat pentru sănătate și reîntinerire. Tratează impotența, infertilitatea, anemia, febra și inflamațiile. Ajută la dezintoxicare. Tratează cu succes hipotensiunea și afecțiunile ochilor, precum și insomnia și pierderile de memorie.

## **Safirul**

Sub denumirea de safir sunt cunoscute toate pietrele prețioase din familia corindonului cu singura excepție a variantei de culoare roșie care este denumită rubin. Safirele sunt pietrele prețioase cu diverse nuanțe de culoare albastră, ajungând până la albastru foarte închis și chiar negru. Între timp s-au descoperit și safire de alte culori, inclusiv alb transparent ca a diamantului.

Anticii considerau că această piatră prețioasă deținea puterea înțelepciunii. Ei considerau că atunci când purtătorul trebuia să înfrunte vreun obstacol, puterea emanată de această gemă îi permitea să găsească soluția corectă. De asemenea, despre safir se știa că este o piatră magică

care ajuta la împlinirea dorințelor, protejând de vrăji și de ura celor din jur. Se spune că regele biblic Solomon folosea safirul pentru concentrare și pentru a fi inspirat în scrierile sale. Musulmanii au confirmat ulterior că misteriosul sigiliu al lui Solomon, căruia i se atribuiau puteri magice, era un safir. Pentru aceștia, safirul ajuta mintea să discearnă adevărul într-o anumită situație, oricât de ascuns ar fi fost. Deci safirul reprezenta forța adevărului și dorința de a manifesta adevărul.

Persanii considerau că Pământul se află așezat pe un safir gigantic, motiv pentru care cerul este albastru. În Evul Mediu safirul era „piatra episcopală”, ce reprezenta Raiul și valorile spirituale cele mai înalte. Acest mineral a fost piatra predilectă a regilor și sacerdoților deoarece se considera că reprezintă favorul divinității. Era considerat un bun ghid



pentru călători și exploratori. În plus, este considerată și o piatră a comercianților, aducând succes și reușită materială celor care îl poartă.

Safirul albastru are un efect relaxant asupra minții, dinamizând libera exprimare. Inspiră înțelepciune și îndeamnă către studiu. Safirul galben este mai indicat pentru o minte orientată către științe exacte și către logică. Dezvoltă altruismul și generozitatea, stimulează imaginația, atrăgând de asemenea simpatia și prietenia.

Safirul îmbunătățește sistemul muscular și elimină

durerile. Se recomandă în reumatism, artroză și osteoporoză. Ușurează durerile sciatică și lumbagoul atunci când este aplicat direct pe zona dureroasă. Calmează durerile dentare și este indicat pentru hipertensivi.

## **Sodalitul**

Sodalitul este o piatră de culoare albastră spre indigo cu vinișoare albe sau albastru deschis, ceea ce îl face foarte asemănător cu lapislazuliul, cu care mai este confundat.

În Antichitate se credea că sodalitul calmează emoțiile, scade tensiunea, liniștește, conferă capacitatea de a gândi rațional și de a trage concluzii logice, stimulează imaginația și purifică subconștientul. Grecii venerau această piatră pentru proprietățile sale vindecătoare și de protecție, considerând în plus că dezvoltă înclinațiile artistice.

Sodalitul ordonează gândurile confuze, direcționându-le, amplificând în același timp puterea de concentrare. Ne ajută să înțelegem mai ușor problemele celorlalți și este util în rezolvarea conflictelor interioare. Este un mineral foarte bun pentru susținerea în realizarea obiectivelor pe care ni le propunem. Îi ajută pe cei care sunt „cu capul în nori” să se adapteze la realitate. Este benefic pentru sistemul nervos, aducând un aport de echilibru și liniște. Având culoarea cerului nopții, se consideră că sodalitul amplifică profunzimea gândirii purtătorului. Îndepărtează teama, timiditatea și tendința de autoinvinovație. De asemenea se crede că acest mineral protejează față de energiile negative și față de influențele malefice. Este o piatră a curajului și a comunicării, fiind recomandată mai ales scriitorilor. Se consideră că protejează împotriva radiațiilor de tot felul.

În domeniul sănătății are efect sedativ, reglează metabolismul și este benefic pentru sistemul nervos. Este indicat în dureri de stomac și în boli pulmonare. Este indicat în reglarea activității tiroidei. Poate fi de folos în tratamentul insomniei. Dezinfectează organismul și previne astfel îmbolnăvirea.

## **Smaraldul**

Smaraldul este o varietate de beril de un verde specific, numit și verde de smarald, culoare datorată prezenței în compoziția sa a oxidului de crom. Ceea ce îi dă valoare smaraldului este mai ales culoarea sa specială și foarte rară care l-a făcut faimos.

Această piatră prețioasă era foarte apreciată încă din vremurile de demult, fiind folosită de culturile primitive pentru confecționarea de obiecte religioase și amulete, iar mai târziu pentru bijuterii. În mitologie se considera a fi piatra zeiței Afrodita (Venus) și a primăverii.

Descoperit în mormintele faraonilor și în ruinele orașelor Pompei și Herculaneum, smaraldul ajunge să fie menționat și în Biblie ca fiind una dintre pietrele apostolice (Sf. Toma). „Focul verde”, cum era denumit, era atât de căutat încât conchistadorii spanioli au dus o campanie sângeroasă pentru a localiza minele de smarald din Columbia de astăzi. Tot în Evul Mediu se considera că Sfântul Graal a fost sculptat într-o singură bucată de smarald, care s-a desprins din coroana lui Lucifer atunci când acesta a fost alungat din ceruri.

Regele Solomon a oferit reginei din Saba un smarald pentru a o feri de șerpi și de vise urâte. În Evul Mediu era socotit piatră aducătoare de noroc, fiind un simbol al nemuririi și al credinței, considerându-se că asigură o viață bună și bunățate.

Scrise cu multe secole în urmă, Vedele (scripturile hinduse) vorbesc despre verdele acestei pietre prețioase și despre proprietățile ei vindecătoare: „...smaraltele promit noroc ...smaraltele sporesc bunăstarea...” Nu este de mirare că lăzile de comori ale regilor și nobililor indieni conțineau smaralde.

Verdele smaraldului este o culoare fascinantă care conferă armonie, pace a minții și dragoste pentru natură. Aduce liniște sufletească și echilibru, crește speranța, încrederea în forțele proprii și creativitatea. Îmbunătățește memoria și

ascute mintea. Aduce noroc și amplifică intuiția. Trezește capacitățile telepatice. Se consideră că virtutea sa este eterna tinerețe.

Este foarte bun relaxant al vederii, tratează bolile de inimă și ale sistemului nervos. Este recomandat în afecțiuni ale vezicii biliare, ale ficatului și în caz de insomnie.

## **Topazul**

Topazul este o varietate incoloră sau divers colorată (albastru, fumuriu, verde deschis, roz deschis, roșu închis, galben) de silicat de aluminiu. Este un mineral popular, fiind ușor de găsit într-o gamă variată de culori.

Topazul a fost din vechime considerat o piatră a prieteniei și se credea că avea darul de a opri hemoragiile și de a clama stările de mânie. Hindușii cred că topazul purtat ca pandantiv apără purtătorul de sete, îi ascute inteligența și îi prelungește viața. În Africa se practică și azi ritualuri de vindecare în cadrul cărora topazul se folosește pentru a stabili comunicarea cu lumea spiritelor.

Utilizarea topazului a fost răspândită și în Egiptul antic. Pentru egipteni, strălucirea aurie a topazului era un simbol al zeului Ra, zeul Soare, cel care dă viață. Grecii o numeau „piatra puterii” și o foloseau în tot felul de vindecări. Popularitatea acestui mineral a crescut în Evul Mediu, perioadă în care se considera că are puterea de a ascuți mintea. Tot în această perioadă era folosit împotriva durerilor de cap și a coșmarurilor.



Despre topaz se spune că este o piatră a succesului și a prosperității, fiind purtată ca talisman împotriva energiilor negative. Se spune că poate calma marea furtunoasă și că îi înzestrează pe bărbați cu înțelepciune, generozitate și inteligență, iar pe femei cu frumusețe și fertilitate. Îndepartează tristețea, mânia și frica de întuneric.

Este considerată o piatră a adevărului și a sincerității. Combate timiditatea, clarifică mintea și este recomandată în cazuri de depresie și de preocupări exagerate. Este, de asemenea, o piatră a oratorilor.

Întârzie îmbătrânirea, ajută la eliminarea constipației, a digestiei dificile și este indicat în gastrită și ulcere.

## **Turmalina**

Turmalina este un mineral semiprețios cu structură chimică variabilă, un silicat complex de aluminiu și bor. Culorile turmalinei sunt foarte variate, de la albastru, verde, roșu, roz, până la brun și negru.

În trecut, turmalina se considera a fi „piatra muzelor” deoarece se credea că numeroasele sale nuanțe de culori aveau putere de inspirație și confereau purtătorului viziuni și o creativitate nelimitată. Alții considerau că turmalina este una dintre pietrele de origine extraterestră, ea fiind materializată pe Terra de formele superioare de viață, pentru a asista umanitatea în tranziția către Satya Yuga (epoca de aur a omenirii).

În timpul dinastiei manciuriene din China, membrii clasei mandarinilor purtau nasturi rotunzi, confecționați din turmalină roșie, pentru a fi deosebiți de clasele inferioare. Împărăteasa Tzu Hsi a fost atât de fascinată de turmalină, încât deținea mai mult de o tonă din acest mineral în colecția sa de pietre prețioase.

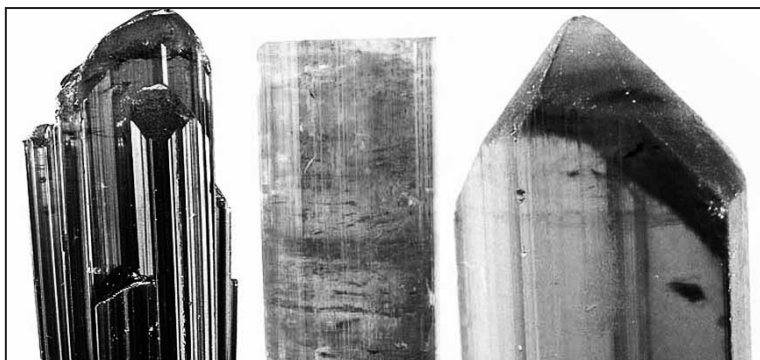
Turmalina este un simbol al pasiunii, punându-ne totodată în rezonanță cu energiile iubirii. Este o piatră foarte des folosită pentru protecția împotriva energiilor negative. Se încarcă



singură din punct de vedere electric și electromagnetic. Este o piatră foarte bună pentru sistemul nervos, în general. Toate variantele de turmalină regenerează celulele și au proprietatea de a expulza energiile nocive către pământ, eliberând deținătorul de acestea. În general, turmalina este asociată cu amabilitatea, curtoazia, cu afectivitatea și cu conviețuirea pacifistă. Se spune că are puterea de a distruge formele negative de gândire. Îmbunătățește capacitatea de a discerne și de a lua decizii.

Este o piatră excelentă pentru a fi purtată în cazurile de oboseală cronică, epuizare, dar și pentru refacerea și regenerarea corpului. Ajută la formarea unui scut ce are menirea să imunizeze persoana în fața efectelor vătămătoare ale influențelor fizice sau psihice nefaste. Protejează împotriva radiațiilor nocive.

Mărește vitalitatea organismului și diminuează durerile. Turmalina este indicată în boli ale pielii. Este una dintre cele mai bune pietre ce poate fi purtată în cazul suferințelor cronice ale gâtului sau ale zonelor limitrofe. Se utilizează pentru tratamentul calculilor renali și pentru echilibrarea secrețiilor hormonale.



## Cristale minerale rare

### Charoitul

Charoitul este un mineral rar care a fost descoperit în anul 1978 lângă râul Chara din Siberia. Rușii o numeau „piatra vrăjitoarelor”.

Prin culoarea sa violet-purpurie, acest mineral este un simbol al compasiunii. Se consideră că îi conferă minții puterea de a vedea dincolo de ceea ce este vizibil. Vindecă fobiile, temerile ascunse și diferite forme de suferință. Se consideră că charoitul este eficient în terapiile regresive, aplicat pe cel de-al treilea ochi, *ajna chakra*. Este o piatră care ne conferă curajul de a înfrunta problemele ce pot să apară pe calea evoluției noastre spirituale. De asemenea, charoitul reprezintă pacea sufletului care poate să rămână liniștit indiferent de agitația din „afară”.

### Larimarul

Larimarul este un alt mineral rar, singurele zăcămintele întâlnindu-se doar în Republica Dominicană. Această minunată piatră care redă culoarea mării din Caraibe a fost descoperită târziu, în anul 1974, de către un dominican, care a numit-o compunând numele fiicei sale, Larrisa, și cuvântul spaniol *mar*, care înseamnă „mare”.

Larimarul este o piatră care ne aduce o energie elevată, plină de seninătate și pace. Ajută ființa umană să se deschidă către dimensiunea spirituală a vieții. Se consideră că amplifică rezonanțele subtile cu lumile angelice. Ne ajută să ne percepem cu o claritate mai mare propria viață. Aduce calm și echilibru. Poate fi folosit pentru ameliorarea afecțiunilor din zona gâtului, fiind și un bun purificator al meridianelor energetice.

## **Sugilitul**

Sugilitul este o piatră violet, asemănătoare cu ametistul, doar că se prezintă într-o structură densă și opacă. Zăcămintele de sugilit fiind aproape epuizate, este o piatră destul de dificil de obținut.

Denumit și piatra Noii Ere, sugilitul elevează conștiința purtătorului și dinamizează potențialitățile nebănuite ale minții. Armonizează mintea cu trupul, ajutându-ne să înțelegem adevăratele cauze ale diferitelor probleme de sănătate cu care ne confruntăm. Sugilitul are o mare putere de alchimizare a ceea ce este nou. Simbolizează iubirea în formele ei cele mai înalte.

În terapia fizică se folosește pentru detoxifiere, pentru ficat, splină și sistemul circulator. Purifică sistemul limfatic.

## **Tanzanitul**

Tanzanitul este o altă piatră prețioasă descoperită recent, se pare de către păstorii *massai*. Tanzanitul este varianta albastră a zoisitului. Această minunată piatră albastră este foarte apreciată. Tanzania, după cum îi sugerează și denumirea cristalului, este unica zonă din care se extrage acest mineral. O mare parte din mineralele aflate în comerț ca tanzanite sunt de fapt zoisite galben-brune tratate termic sau imitații din sticlă albastră.

Tanzanitul are o mare putere energetică, fiind un bun ghid în orientarea conștiinței către autotransformare. Asupra organismului are un efect regenerant, fiind un bun întăritor al sistemului imunitar. Este util în afecțiuni ale zonei pieptului.



# Cum se aleg cristalele, cum se purifică și cum se utilizează

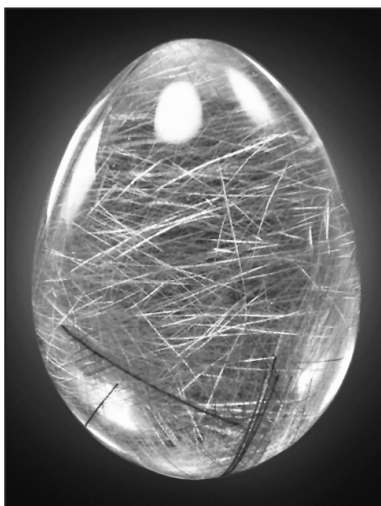
## Alegerea cristalelor

Lumea magică a cristalelor ne oferă o mare varietate din care uneori ne este dificil să alegem. Pentru început, putem să luăm în calcul suma pe care suntem dispuși să o investim pentru achiziționarea unei pietre prețioase sau semiprețioase deși vă asigur că oricât de mare ar fi această sumă, nu veți regreta achiziția făcută. Și, chiar dacă nu dispuneți de o sumă mare pe care să o investiți în pietre, puteți găsi la un preț foarte acceptabil pietre prețioase și semiprețioase neprelucrate al căror efect este poate chiar mai puternic decât al celor șlefuite. Iar dacă este mai important efectul pietrelor decât valoarea lor, vă recomandăm să studiați cu atenție pietrele prezentate în această carte și să le alegeți pe cele care corespund cât mai bine nevoilor dumneavoastră. De cele mai multe ori, pietrele sunt alese și utilizate atât pentru efectul lor de alinare și chiar curativ în cazul diferitelor boli, cât și pentru efectele lor de regenerare, revitalizare, armonizare, echilibrare psiho-emoțională precum și pentru meditație, dinamizarea celor șapte *chakra* (centrii energetici din ființa umană) sau trezirea diferitelor capacități spirituale. Un alt indiciu pentru alegerea pietrelor este capacitatea lor de a ne pune în rezonanță cu energiile diferitelor planete sau ale diferitelor constelații zodiacale. Despre toate acestea vom scrie pe larg în capitolele următoare.

După ce ne-am decis care sunt pietrele pe care dorim să le achiziționăm, este bine să căutăm magazine specializate în comercializarea pietrelor prețioase și semiprețioase și care, de cele mai multe ori ne oferă o gamă foarte largă din care putem să alegem pe îndelete. În general, pietrele expuse în aceste magazine sunt autentice. Totuși, este indicat să cunoaștem foarte bine pietrele naturale precum și

unele elemente referitoare la imitațiile acestora, pe care le vom prezenta în continuare.

Odată ce am depistat care sunt pietrele naturale, vom urmări să vedem ce anume ne atrage mai mult la cele pe care vrem să le achiziționăm: poate să fie mărimea lor, forma, culoarea, transparența sau, în cazul persoanelor mai sensitive, vibrația subtilă specifică pe care aceste minunate pietre o poartă.



Oricare ar fi criteriul pe baza căruia evaluăm un cristal, este bine să îl alegem pe cel care ne atrage cel mai mult.

Când vrem să cumpărăm un cristal pentru altcineva, putem să luăm în considerare toată gama de efecte ale pietrelor (asupra sănătății, prosperității, vitalității, emoțiilor etc.) dar dacă dorim doar să îi oferim acelei persoane un simbol al prieteniei sau al afecțiunii noastre, putem să ne lăsăm cu încredere ghidați de sentimentele pe care le avem pentru acea persoană. În acest fel, cu siguranță, cristalul pe care îl vom alege va fi un mesager de nădejde care îi va transmite acelei persoane sentimentele noastre, prin forma, culoarea și vibrația sa caracteristică. În situația în care ne este greu să ne hotărâm asupra unei pietre prețioase sau semiprețioase, putem să realizăm, într-o notă mai jucăușă, următorul „exercițiu”: evocăm în gând imaginea persoanei respective imaginându-ne-o cumpărând un cristal. Apoi privim cristalele din fața noastră și îl alegem pe cel care ne atrage cel mai mult. Aceasta este o modalitate mai inedită de a alege cadouri. Și este chiar foarte posibil să alegem exact ceea ce își dorea persoana căreia dorim să îi oferim acel cadou.

## Atenție, falsuri!

La ora actuală se găsesc pe piață multe pietre false sau sintetice. În ceea ce privește imitarea pietrelor prețioase și semiprețioase, în prezent s-a ajuns la „performanța” de a obține în laborator pietre având compoziție chimică foarte asemănătoare cu cea a originalului. Așa sunt, spre exemplu, turcoazul Gilson (sintetizat de Pierre Gilson în anul 1972), opalul Gilson (obținut în laborator de același Pierre Gilson, în anul 1974), coralul roșu Gilson, rubinul, safirul, corindonul etc.

De aceea, în momentul în care vrem să cumpărăm pietre prețioase sau semiprețioase putem fi foarte ușor păcăliți sau dezinformați de către anumiți vânzători, mai ales dacă nu cunoaștem bine aceste pietre și dacă ne lăsăm „furați” de strălucirea, frumusețea, culoarea sau transparența lor. O piatră de sinteză ni se poate prezenta ca fiind naturală ori putem achiziționa o piatră naturală de mai mică valoare ca fiind alta, mai valoroasă, numai datorită faptului că ele seamănă foarte bine. În acest caz nu vom avea în mână o piatră artificială, dar am plătit mai scump ceva ce, de fapt, este mai ieftin.

Spre deosebire de pietrele sintetice sau din sticlă, pietrele naturale au în structura lor, dacă sunt privite în lumină, bule de aer sau bule pline cu lichid, fisuri sau diverse incluziuni. Pietrele sintetice sunt întotdeauna clare, perfect transparente, fără impurități. Există și unele excepții cum este chihlimbarul: există imitații ale acestei rășini, confecționate din plastic, în interiorul cărora se observă numeroase bule de aer, sau există rășini mai recente, cum este copalul, care au în structura lor chiar mici insecte, ceea ce se întâlnește frecvent în cazul chihlimbarului veritabil. De asemenea, în cele mai multe cazuri, jadul confecționat din sticlă are în interior bule de aer.

Aici mai trebuie să amintim și diferitele pietre naturale care

au fost supuse unor tratamente termice sau chimice și care imită foarte bine alte pietre. Vom oferi câteva linii directoare și pentru depistarea acestor cazuri.

Există unele indicii după care putem să ne ghidăm pentru a afla dacă piatra din fața noastră este autentică sau nu:

*Prețul* – imitațiile ar trebui să fie mai ieftine.

*Greutatea* – pietrele obținute din materiale plastice sunt mai ușoare. În schimb, imitațiile din sticlă sunt la fel de grele ca și pietrele naturale, cu excepția jadului care este mai greu și decât imitațiile de sticlă.

*Duritatea* – sticla are duritate mai mică decât cristalul natural care zgărie sticla, iar sticla se sparge mai ușor decât cristalul natural. Același lucru este valabil și pentru jad.

*Temperatura* – sticla are temperatura mediului ambiant sau se încălzește ușor în palmă, pe când pietrele naturale se încălzesc mai greu.

*Uniformitatea* – în cazul bijuteriilor, într-un un șirag, de exemplu, mărgelile sintetice sunt mai uniforme, pe când cele naturale sunt rareori perfect identice.

Există și unele pietre de sinteză cum sunt piatra soarelui (goldstone) și piatra lunii (opalit sau cuarț opalizat) care sunt declarate pietre semiprețioase chiar dacă sunt obținute din sticlă. Acestea se pot folosi mai mult în scop ornamental decât terapeutic.

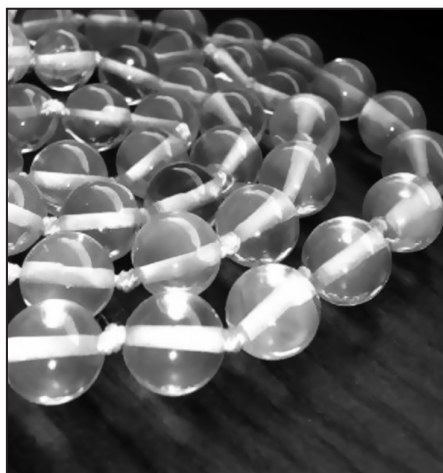
**Goldstone** a fost sintetizată pentru prima dată în secolul al XVII-lea de către



familia Miotti din Veneția, deși folclorul italian amintește această piatră ca fiind descoperită încă din evul mediu de către alchimisti. Se obține prin topirea sticlei în atmosferă săracă în oxigen, împreună cu oxizi de cupru, cobalt sau crom, conferind pietrei culoarea roșie-maronie, albastră sau verde. După răcire, particulele de metal, distribuite uniform, reflectă lumina prin sticla transparentă și tocmai aceste particule diferențiază piatra de sinteză de feldspatul natural (piatra soarelui și piatra lunii naturale fac parte din familia feldspatilor).

**Opalitul** este fie o sticlă sintetică opalescentă, fie o varietate de opal comun colorat. Se mai poate obține și din spinel sintetic sau din cristal de cuarț tratate termic. Este aproape transparent, cu nuanțe de alb-lăptos, gălbui, roz sau albastrui. Este mai puțin rezistent la zgârieturi și este mai casant.

Să vedem, în continuare, ce se petrece când diferitele pietre sunt supuse unor tratamente chimice sau fizice. Dar, în primul rând, care este motivul pentru care se recurge la asemenea tratamente? În general, se urmărește îmbunătățirea calităților optice ale pietrelor sau eliminarea



impurităților (mai ales în cazul pietrelor prețioase) iar aceasta se practică mai mult dintr-un motiv comercial: o piatră mai strălucitoare, având o culoare mai intensă, atrage imediat privirile cumpărătorilor care nu vor ezita să o achiziționeze... Dar dacă sunți interesat să beneficiați de efectele terapeutice ale



pietrelor, vă sfătuim să căutați pietrele naturale, netratate în niciun fel. Iar pentru a „ne descurca” în acest „hățiș” al falsurilor și imitațiilor, vă oferim în continuare câteva repere pe baza cărora puteți să diferențiați o piatră veritabilă de un fals. Deși poate nu vom reuși aceasta, urmărim totuși să vă oferim o prezentare cât mai exhaustivă a modului în care să evitați să vă „procopsiți” cu o piatră care este altceva decât ceea ce vă doriți sau, în cel mai rău caz, cu un produs de sinteză.

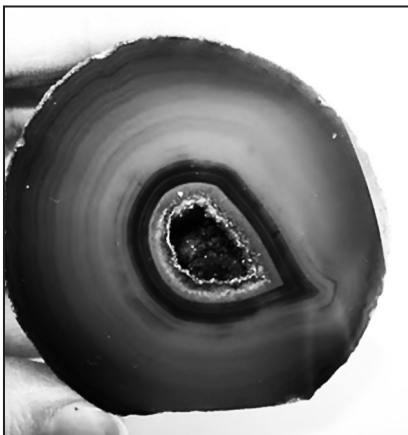
Cel mai bine este ca fiecare cumpărător să fie avizat asupra eventualelor tratamente care au fost aplicate pietrelor pe care urmează să le achiziționeze. Aceasta se și petrece în unele țări, cum sunt Germania și SUA, în care pietrele tratate trebuie etichetate ca atare iar cumpărătorul trebuie să fie informat de tratamentul la care au fost supuse aceste pietre. Dacă în momentul cumpărării unei pietre avem dubii în ceea ce privește autenticitatea ei, este bine să întrebăm dacă piatra este naturală sau sintetică sau dacă a fost supusă unor tratamente. De asemenea, puteți să vă interesați de țara din care provine. În general, în magazinele de specialitate se indică pentru fiecare piatră și țara de proveniență.

Orice tratament fizic sau chimic la care sunt supuse pietrele, le modifică încărcătura energetică. Aceste tratamente sunt: vopsirea, colorarea, decolorarea, acoperirea cu diverse substanțe care formează pelicule fine, încălzirea la temperaturi mari (între 300-1000 grade Celsius), iradierea prin bombardarea cu electroni sau cu particule gama, reconstituirea etc.

Iată, în continuare, câteva pietre supuse diverselor tratamente cu scopul de a obține o altă culoare, nuanțe mai închise sau mai deschise, sau pentru a le crește claritatea:

**Agatele** sunt foarte des supuse colorării. Pentru a obține culoarea neagră, se țin timp de 2-3 săptămâni în miere caldă sau în sirop de zahăr cald, după care sunt supuse

fierberii în acid sulfuric care carbonizează mierea sau zahărul. Culoarea roz închis se obține prin tratarea cu acid sulfuric verde după care se încălzește în amoniac. Prin tratarea cu soluție feroasă se obțin agatele albastre, galbene sau verzi.



**Acvamarinul** este și el supus tratamentului termic pentru a îndepărta astfel nuanțele de galben care se pot întâlni în pietrele naturale și pentru a obține o frumoasă culoare bleu. Acvamarinul mai este supus tratamentului de iradiere cu neutroni sau cu raze gama pentru a i se îmbunătăți culoarea, doar că, spre deosebire de tratamentul termic al cărui efect este permanent (ceea ce este valabil pentru toate pietrele tratate termic), tratarea prin iradiere nu are un efect permanent.

**Carneolul** este tratat termic pentru a obține o culoare mai închisă, roșie-maronie;

**Cuarțul fumuriu** este iradiat cu raze gama pentru a obține o culoare cât mai apropiată de negru.

Se practică foarte des și vopsirea **coralului**, cu scopul de a i se intensifica sau schimba culoare: coralul vopsit are o nuanță roșie-portocalie intensă și uniformă, în timp ce coralul natural are diferite pete de culoare deschisă. Coralul natural se decolorează în timp datorită contactului cu lumina, căldura, substanțele acide (suc de citrice, oțet etc.), transpirația și preparatele cosmetice.

**Jadul** este și el supus multor tratamente: este decolorat pentru a se îndepărta impuritățile; injectat cu polimeri, folosindu-se o centrifugă pentru a i se amplifica transparența; acoperit cu pelicule transparente din plastic; supus la temperaturi și presiuni mari iar apoi colorat, folosindu-se coloranți organici, sintetici sau precipitate ale unor săruri metalice. Jadul tratat se decolorează în timp, datorită reacției cu lumina, cu căldura corpului și cu detergenții menajeri. De asemenea, dacă examinăm cu o lupă un jad tratat, vom observa distribuția omogenă a culorii. Jadul natural, în schimb, va avea o textură reticulară, asemănătoare cu azbestul, alcătuită din împletirea de zone fibroase și granulare.

**Opalul „cameleon”**, denumit astfel datorită jocului de culori pe care îl oferă, este obținut prin imersia opalului obișnuit în cerneală. Dubletele și tripletele de opal se obțin prin lipirea unui opal prețios peste un opal comun și respectiv, în cazul tripletelor, peste o bază de opal comun se suprapune un strat de opal prețios acoperit cu un cristal de stâncă având o formă bombată. Putem să depistăm ușor aceste opaluri compuse dacă le privim din lateral cu o lupă.

**Perlele**, naturale sau de cultură, sunt și ele foarte des tratate, fiind supuse iradierii cu raze gama, decolorării sau vopsirii (se practică îmbibarea cu nitrat de argint pentru a obține perle negre). Dacă perlele prezintă irizații asemănătoare cu coada de păun, acesta este un indiciu că au fost vopsite. Alteori, pentru ca perlele să capete o nuanță mai închisă, sunt acoperite cu o peliculă de plastic care însă poate fi detectată la pipăit iar cu timpul aceasta se va coji.

**Safirele** se tratează termic pentru a li se intensifica culoarea și pentru a se îndepărta astfel micile incluziuni care sunt prezente în safirele naturale.

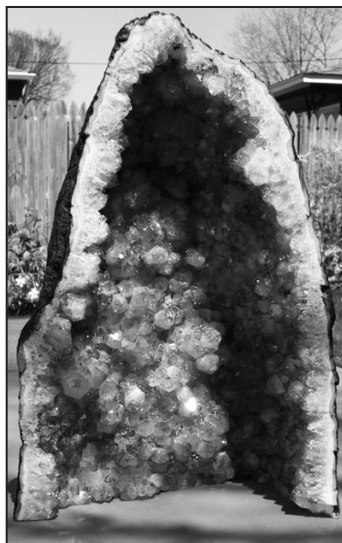
O practică foarte des întâlnită este ungerea **smaraldelor** cu diferite uleiuri sau cu rășini cu scopul de a obține o culoare mai intensă.

Așa-zisul **topaz albastru** care se găsește în comerț este de fapt topaz alb sau galben-brun tratat termic, rareori mai putând fi găsit și topaz albastru natural.

Pentru a îmbunătăți culoarea și luciul **turcoazului**, se recurge la ceruirea și uleiarea lui, tratament ce se poate depista dacă expunem piatra la o sursă de căldură sau la soare, situație în care poate să apară o peliculă albă pe suprafața sa. Varietățile mai poroase de turcoaz provenite din America se stabilizează prin impregnarea, sub presiune, cu epoxid, plastic și sticlă. Acest procedeu a fost elaborat în anul 1950 de către compania Colbaugh Processing din Arizona care funcționează și astăzi. Deși acest proces este costisitor, cea mai mare parte a turcoazului din America este tratat astfel. Se mai practică și vopsirea turcoazului folosindu-se albastrul de Prusia, obținându-se o culoare mai intensă.

Pe piață vom întâlni adeseori și pietre obținute prin supunerea altor pietre la tratamente termice sau chimice.

**Citrinul** este cel mai reprezentativ exemplu deoarece aproape toate citrinele care există în comerț și care au nuanțe de portocaliu-marونی sunt de fapt obținute prin tratatrea termică a cristalelor de ametist sau, uneori, a cristalelor



de cuarț fumuriu. Acest citrin tratat este mai greu decât citrinul natural care are nuanțe între galben pal și portocaliu pal. Există totuși câteva depozite naturale de ametist care a fost schimbat în citrin galben-marونی pe cale naturală, sub acțiunea temperaturilor înalte. Citrinul de pe piață provine în mare parte din Brazilia. Citrinul natural se găsește în Rusia (Munții Ural), Franța (regiunea Dauphine din Munții Alpi) și în Madagascar.

**Acvamarinul** se poate imita prin fuziunea la flacără a unui spinel sintetic.

**Rubinel** poate fi falsificat prin fierberea cuarțului în ulei colorat în roșu. O parte din colorant se poate îndepărta dacă frecăm piatra cu acetonă sau cu alcool.

**Smaraldul** poate fi imitat prin cufundarea unui cuarț în vopsea verde pentru materiale plastice. Vopseaua astfel obținută se poate îndepărta prin zgărirea pietrei cu un obiect metalic ascuțit.

**Turcoazul** se imită mai rar prin vopsirea calcedoniei sau a jaspului, dar mai des prin vopsirea howlitului sau a magnezitului care sunt pietre naturale albe cu „vinișoare” negre. În acest caz, deosebirea dintre turcoazul natural și cel vopsit se face prin examinarea cu ochiul liber, eventual folosind o lupă, diferențiindu-se culoarea albastră pală presărată cu pete albicioase a turcoazului natural de culoarea albastră mai închisă, distribuită uniform pe suprafața unei pietre cu textură garnulară, care este cazul imitației. Turcoazul având o structură mai friabilă, este iradiat sau lipit pe o bază de material mai solid cu scopul de a-i crește rezistența. Reconstituirea este procesul prin care fragmente mici de turcoaz sunt măcinate, pudra astfel obținută fiind amestecată cu un liant, o rășină plastică lichidă, și cu un

colorant după care este supusă acțiunii căldurii. După ce materialul se solidifică, se taie într-o formă asemănătoare pietrei naturale. O mare parte din turcoazele reconstituite au în compoziție doar materiale artificiale, exemplul clasic fiind așa-zisul turcoaz chinezesc. Aceste turcoaze dacă sunt încălzite, emană un miros înțepător de plastic ars.

**Lapislazuli** este o altă piatră care poate fi obținută prin reconstituire.

După cum spuneam mai sus, uneori unele pietre prețioase sau semiprețioase se pot confunda între ele.

Acvamarinul poate fi confundat cu topazul albastru, zirconiul albastru, spinelul albastru, unele varietăți de turmalină și bineînțeles cu sticla care poate să imite aproape orice cristal.

Citrinul și topazul galben-portocaliu pot fi confundate între ele.

Uneori sodalitul poate fi prezentat drept lapislazuli de calitate mai inferioară (acesta poate să fie cazul lapisului de Peru, de exemplu).

Crisocola, hemimorfitul, smithonitul pot fi confundate cu turcoazul.

Amazonitul, aventurinul, calcedonia, calcitul, crisoprazul, diferitele varietăți de serpentin, granatul (varietatea grossular) și chiar și cuarțul roz pot fi vândute ca și jad.

În final, să vorbim puțin despre imitațiile obținute din diferite materiale organice sau anorganice.

Opalul se imită folosind sticla și, mai nou, plasticul. Cele mai cunoscute imitații sunt opalul Gilson și opalul Slocum (denumit astfel după americanul John Slocum care l-a sintetizat în anul 1974).

Pentru imitarea coralului se folosesc sticla, osul vopsit, porțelanul, ceramica smălțuită, plasticul și alte materiale sintetice.

Imitațiile de perle sunt foarte răspândite. Acestea se obțin din sfere mici de sticlă sau porțelan acoperite cu o soluție de solzi de pește. Pentru confecționarea perlelor false se mai folosesc sideful unor melci sau scoici, smalțul dinților de vacă-de-mare și operculum, un material de culoarea porțelanului extras din cochilia unui melc.

Ambra (chihlimbarul) poate fi înlocuită cu rășini recente (copal, kauri, damar) produse de diferiți arbuști exotici. Pentru imitarea chihlimbarului se folosesc și diverse mase plastice: rășini vinilice, galalit, celuloid etc. Ambra compozită (numită și ambroid) se obține prin încălzirea la temperatură mare a bucăților mici de ambră veritabilă și presarea acestora. Produsul astfel obținut este mai rezistent decât ambra naturală. Pentru a depista chihlimbarul fals, avem nevoie doar de un ac bine încins. În contact cu ambra naturală, aceasta va emana un fum cu miros plăcut, asemănător cu tămâia, în timp ce plasticul se va topi iar în locul în care a fost aplicat acul va rămâne o urmă neagră. O altă modalitate de a verifica autenticitatea ambrei este prin frecarea cu o țesătură din lână: ambra autentică răspândește un miros plăcut de rășină, pe când imitațiile confecționate din plastic nu.

Sticla și materialele plastice se folosesc și la obținerea imitațiilor de jad.



### **În loc de concluzie**

Chiar dacă nu avem la dispoziție aparate sofisticate cu ajutorul cărora să putem depista falsurile sau imitațiile, folosindu-ne de întregul arsenal de cunoștințe teoretice și practice și, de ce nu, de intuiție, vom ajunge să devenim experți în deosebirea pietrelor naturale de cele artificiale sau de imitații și în identificarea corectă a fiecărei pietre. Este posibil ca la începutul periplului prin lumea magică a cristalelor să achiziționăm și câteva imitații sau pietre sintetice. Dar, să nu disperăm, este și aceasta o etapă utilă în aprofundarea universului magic al cristalelor.





## Purificarea și programarea cristalelor

Joseph Rodes Buchanan, medic și profesor de fiziologie în cadrul Institutului Medical Eclectic din Covington, Kentucky, a introdus în anul 1842 termenul de *psihometrie*, care definește capacitatea unei ființe umane de a obține informații despre o persoană prin atingerea unui obiect care îi aparține, sau i-a aparținut, acelei persoane. Buchanan credea că „obiectele pot să înregistreze gânduri și emoții”, susținându-și teoria prin cercetările sale desfășurate pe o perioadă de 50 de ani.

Luând în considerare aceste aspecte, în cristaloterapie se recomandă ca după ce am procurat pietre prețioase sau semiprețioase, să le purificăm pentru a îndepărta astfel eventualele impregnări sau amprente energetice pe care e posibil ca aceste pietre să le fi înmagazinat până în momentul în care au ajuns în posesia noastră. Metoda cea mai tradițională, mai simplă și mai eficientă este menținerea pietrelor timp de șapte zile în sare, de preferat sare de mare. Unii autori recomandă și soluții saline de diferite concentrații, doar că există pietre, în general cele cu o duritate scăzută, cum sunt, de exemplu, azuritul sau chiar fluorina, care sunt mai sensibile la contactul cu apa. De aceea vă recomandăm utilizarea sării: se introduc pietrele într-o cantitate de sare suficientă pentru a le acoperi integral. După șapte zile, se scot din sare (care se aruncă, nemaifiind utilizată pentru altceva – sarea este un foarte bun purificator pentru că absoarbe foarte ușor energiile dăunătoare) și se spală sub un jet de apă, îndepărtând astfel urmele de sare care se pot fixa pe pietre, sau urmele de pământ preexistente, folosind eventual o periuță foarte fină. Este bine ca după ce am purificat pietrele să evităm să fie atinse de alte persoane (pentru a evita astfel impregnarea lor cu eventuale energii perturbatoare). Dacă totuși aceasta se produce, este suficient ca pietrele să se pună în sare pentru încă 24 de ore, metodă care se poate aplica și după ce noi înșine am utilizat

pietrele în diferite scopuri terapeutice sau dacă le-am purtat o perioadă mai lungă de timp.

Odată cristalul purificat, se poate utiliza pentru scopul pe care ni l-am propus.

Cristalele deja poartă în ele, datorită structurii cristaline care le asigură anumite proprietăți energetice, o vastă gamă de efecte pe care sunt gata să le reverse asupra persoanei care a ales să le folosească. Totuși, pentru a amplifica aceste efecte, se mai poate recurge la metoda programării cristalelor. Pietrele astfel „modulate” vor fi purtătoare ale informației pe care o vom fixa în ele și care trebuie să fie în acord cu efectele generale ale fiecărui cristal programat. Pentru a nu crea confuzii și pentru a beneficia la maximum de efectul programării, se recomandă ca un cristal să fie programat cu câte o idee.

Dar înainte de a trece la programarea cristalului, se mai poate recurge la (re)încărcarea energetică a acestuia, metodă care se aplică pentru a regenera un cristal sau pentru a-i amplifica energia. Pentru aceasta se poate recurge la expunerea pietrei la lumina soarelui pe parcursul unei zile însorite. Se mai poate utiliza o piramidă în care să plasează piatra pe care dorim să o încărcăm, în zona situată la 1/3 față de bază și 2/3 față de vârf, zonă care, după cum se știe, este cea mai puternic energizată în cadrul efectului de piramidă. De asemenea, pământul este un bun regenerant al energiilor pietrelor prețioase și semiprețioase, mai ales atunci când ele sunt prelucrate (tăiate, șlefuite, găurite etc.) sau supuse diferitelor tratamente, deoarece aceste metode sunt destul de brutalizante pentru structura lor și implicit pentru încărcătura lor energetică. Acest aspect a fost demonstrat deocamdată doar cu ajutorul clarvăzătorilor care au confirmat faptul că în general, pietrele asupra cărora s-a intervenit fie prin prelucrare, fie prin diverse tratamente fizico-chimice își pierd din energia lor, unele chiar ajungând să fie moarte din punct de vedere energetic. Dar recurgându-

se la îngroparea acestor pietre, pentru o perioadă de trei până la șapte zile, în funcție de gravitatea tratamentului la care au fost supuse, există șanse foarte mari ca ele să își recapete forțele și calitățile specifice.

Ca o regulă generală, este necesar să purificăm sau să încărcăm periodic pietrele noastre prețioase și semiprețioase.

Și cu aceasta, cristalul nostru este pregătit pentru a fi programat. Deoarece cristalul absoarbe foarte ușor orice fel de energii, este lesne de înțeles de ce persoanele care suferă de tulburări mentale sau psihice trebuie să evite să programeze un cristal. De asemenea, vom evita programarea cristalelor atunci când starea noastră nu este armonioasă și echilibrată.

Înainte de a începe programarea, este important să ne fixăm foarte clar în minte, eventual să scriem pe o foaie de hârtie, programul pe care dorim să îl activăm. Și în această situație intenția noastră trebuie să fie fermă și benefică. Când programul ne este foarte clar, luăm cristalul în palma mâinii dominante sau între cele două palme, ținând în sus palma mâinii dominante iar deasupra ei cealaltă palmă. Apoi închidem ochii (pentru o mai bună concentrare) și urmărim să înțrăm în sintonie cu cristalul. După ce am început să simțim energia caracteristică a cristalului, ne focalizăm asupra programului pe care dorim să îl activăm, manifestându-ne ferm intenția de a programa acel cristal cu ideea dorită - care trebuie să fie mereu pozitivă, de genul



vindecarea unei afecțiuni, dobândirea prosperității, a unei capacități de concentrare mult mărite, a unei capacități de a iubi necondiționat, trezirea potențialităților latente benefice din ființă etc. Vizualizăm apoi cât mai clar și precis rezultatul dorit și îl proiectăm mental asupra cristalului, rostind cu voce tare: „Programez acest cristal pentru ... (scopul dorit)”. Urmărim apoi să menținem pentru o perioadă cât mai lungă acest proces de impregnare a cristalului cu ideea aleasă. Când simțim că s-a produs fixarea programului, deschidem ochii și plasăm cristalul într-un loc în care să îl vedem tot timpul sau într-un săculeț confectionat dintr-un material textil natural pe care putem să îl avem mereu asupra noastră (în geantă, în buzunar, sub pernă când dormim). Putem, de asemenea, să optăm și pentru varianta de a-l purta la gât, atârnat de un lănișor de aur sau într-un săculeț de piele, bumbac sau mătase (mai ales în cazul în care urmărim vindecarea unei afecțiuni, obținerea protecției subtile etc.). Când dorim să lucrăm cu programul implementat în el (de exemplu, în



timpul meditației) sau în perioadele mai dificile în care ne confruntăm cu stress, oboseală, boală se ține cristalul în mână (în stânga pentru a beneficia de programul înscris și pentru a primi energie benefică sau în dreapta pentru ca astfel cristalul să absoarbă energiile perturbatoare care ne creează neajunsuri). Și în cazul cristalelor programate se recomandă să le purificăm și să repetăm programarea din când în când.

Dacă metoda programării ni se pare dificil de realizat, trebuie să știm că toate cristalele pe care le vom folosi își vor exercita efectele tămăduitoare sau de armonizare chiar și în urma unei simple încărcări sau doar după ce au fost purificate prin metoda prezentată mai sus. Dar pentru aceasta trebuie să facem totuși un efort și să ne familiarizăm cu efectele cristalelor asupra diferitelor boli, centrii de forță etc. Pentru aceasta vă recomandăm să studiați ultimele capitole ale acestei cărți. Dar până atunci, să vedem modalitățile în care pot fi utilizate cristalele.

## **Utilizarea cristalelor**

Descoperirile arheologice precum și unele izvoare scrise atestă faptul că pietrele prețioase și semiprețioase au fost folosite din timpul celor mai vechi civilizații ale planetei noastre.

În zilele noastre, cristaloterapia (sau gemoterapia cum mai este numită) a luat din nou amploare, de data aceasta adaptată vremurilor noastre. Se cunosc modalități variate de a folosi cristalele: de la simpla decorare a locuinței la vindecarea sau elevarea conștiinței vom găsi în cristalele noastre niște prieteni de nădejde...

O geodă de ametist sau un cluster de cristale de stâncă, pe lângă faptul că ne încântă privirea, acționează și ca inductori de energie pozitivă în ambianța în care sunt plasate. Astfel, putem așeza asemenea formațiuni în fiecare cameră, iar dacă locul ales este scăldat în lumina soarelui, cristalul va fi cu atât mai bucuros să ne ofere beneficiile prezenței sale. De asemenea, se mai poate recurge la amplasarea în cele patru colțuri ale locuinței, a câte unui cristal cu un singur vârf, care va fi poziționat în afară și care eventual va fi programat înainte pentru a îndepărta energiile perturbatoare din acea locuință (poziținarea cu vârful în afară are ca efect eliminarea energiilor nocive, perturbatoare în timp ce poziționarea cu vârful înăuntru are ca efect energizarea, vitalizarea). Design-

ul pe care îl alegem pentru a ne decora casa cu ajutorul cristalelor depinde de inspirația noastră, obținând astfel nu doar un efect artistic, ci și unul subtil, energetic.

În camera de lucru sau la birou se pot folosi de asemenea cristale, pe care le putem plasa în apropierea surselor de radiații electro-magnetice: calculatoare, monitoare, diverse aparate electronice. Aceste radiații nocive sunt cu ușurință absorbite de cristalele de cuarț, turmalină sau lepidolit.

Cristalele se pot folosi și pentru a ne ajuta să avem un somn mai odihnitor. Pentru aceasta, se pot plasa pe noptieră fie mici geode de ametist sau celestit, fie se pot realiza aranjamente cu cristale de stâncă dispuse pe podea (în număr de 3, 6 sau 12), în jurul patului sau chiar sub pat, ori, cel mai simplu se așează un cristal sub pernă, cu vârful orientat în sus, această modalitate contribuind la dobândirea de vise lucide. Și aici este bine să dați frâu liber imaginației creatoare dublată de intuiție. Dar totuși să nu exagerați: energia pe care cristalele o emană poate să fie foarte puternică iar rezultatul obținut să fie contrar efectului dorit și să vă alegeți cu insomnie sau cu un somn agitat. De aceea este indicat ca pentru început să recurgeți la un număr mai mic de cristale iar pe măsură ce vă armonizați cu ele să creșteți apoi treptat numărul lor. Bineînțeles, și în acest caz cristalele folosite se pot programa cu efectul dorit.

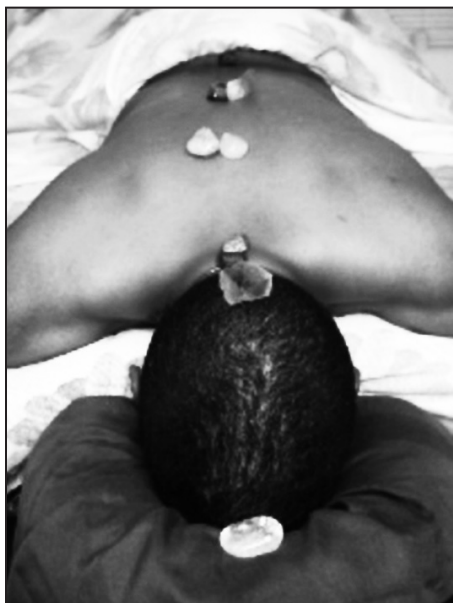
În funcție de „poluarea” energetică la care sunt expuse cristalele (fie elctro-magnetică sau mai subtilă – diferite stresuri, tensiuni psihice cu care ne putem confrunta la un moment dat fie acasă, fie la birou), ele trebuie să fie purificate periodic și apoi eventual reprogramate.

Cristalele purificate în prealabil după care au fost curățate bine și spălate cu apă și săpun se pot folosi și pentru energizarea apei potabile sau a diferitelor remedii pe care ni le administrăm (macerate, tincturi, extracte hidro-alcoolice, uleiuri de masaj, creme, unguente etc.). În Ayurveda, medicina tradițională indiană, se folosesc și tincturi obținute din pietre



prețioase și semiprețioase, acestea fiind preparate în același mod în care se prepară tincturile de plante medicinale. Pentru aceasta este indicat să studiați cu atenție proprietățile fizico-chimice ale fiecărui cristal (duritate, compoziție chimică etc.) pentru a evita utilizarea pietrelor care au în compoziția lor elemente nocive (sulf, mercur, arsen etc.) precum și a celor care reacționează cu apa sau cu alte substanțe. Și pentru a evita orice inconvenient, recomandăm să folosiți mineralele din familia cuarțurilor (cuarțul transparent, roz, fumuriu, citrinul și ametistul) care se vor introduce în recipientele ce conțin apa sau remediile pe care dorim să le energizăm, amplificându-le astfel efectele. Cristalele se pot păstra în aceste recipiente de la câteva ore până la șapte zile, iar în cazul apei chiar mai mult. Este recomandat ca recipientele să fie confecționate din sticlă sau ceramică. Suplimentar, în cazul recipientelor care conțin apă, acestea se pot expune luminii solare, pe parcursul unei zile însorite, de la răsărit și până la apus.

O modalitate mai specifică de utilizare a cristalelor este amplasarea lor direct pe corp, de obicei pe fața anterioară a corpului (când nu există alte indicații), la nivelul zonelor corespondente centrilor energetici (*chakra-e*), la nivelul diferitelor organe a căror funcție dorim să o echilbrăm, sau pe zonele afectate de diverse tulburări sau boli. În cazul în care suferim de afecțiuni mai ușoare putem să aplicăm și singuri această modalitate, dar în cazul în care ne confruntăm cu afecțiunile mai severe este necesar să apelăm la un specialist. Această aplicație a cristaloterapiei evidențiază mai clar efectul holistic pe care această metodă de vindecare îl are, acționând în același timp pe multiple planuri: fizic, emoțional, mental și spiritual. Aplicată la sfârșitul unei zile obositoare și stresante, această modalitate se va dovedi o adevărată binefacere atât pentru trup, cât și pentru minte și suflet. Pentru o mai mare eficiență, ne vom lua toate măsurile ca pe parcursul aplicării acestei metode să nu fim deranjați



(de telefon, de snoneria de la intrare sau chiar de preocupările care nu ne-au dat pace pe parcursul zilei respective). Vom crea în încăperea în care urmează să realizăm această modalitate, o ambianță cât mai plăcută: temperatura să fie agreabilă, putem să folosim aromoterapie specifică scopului dorit sau putem să alegem ca fundal sonor o muzică armonioasă. Pentru a obține o mai



bună relaxare, vom opta pentru o suprafață care să nu fie nici prea tare, dar nici prea moale și pe care urmează să ne întindem, însă nu înainte de a ne asigura că am ales toate pietrele pe care vrem să le utilizăm pentru cristaloterapie. Centrii energetici (*chakra*-ele) se pot dinamiza și echilibra plasând pe fiecare pietrele corespunzătoare acestora – câte o piatră pe fiecare centru sau se poate așeza câte o piatră înconjurată de altele, dar care să aibă același efect de dinamizare a centrului respectiv. În unele cazuri este posibil să fie nevoie să se lucreze doar asupra unora dintre centrii energetici. (În capitolul următor vom descrie pe larg corespondența dintre centrii de forță și diferite pietre prețioase și semiprețioase.) Apoi, fiind înținși pe spate și având ochii închiși, vom urmări să îndepărtăm din minte orice gând perturbator după care vom începe să ne relaxăm corpul de jos în sus. În momentul în care se va instala o stare de relaxare din ce în ce mai profundă, vom constata că ne este cu mult mai ușor să simțim energia benefică pe care o emană cristalele. Ne vom focaliza asupra acestei energii, simțind cum pătrunde în aura noastră, în centrii noștri energetici, pe care îi dinamizează și îi echilibrează. Savurăm starea de bine, de armonie, de echilibru și de fericire aducătoare de sănătate pe care aceste pietre o generează în ființa noastră până în momentul în care simțim că această stare se stabilizează. Atunci revenim gradat la starea obișnuită, devenind treptat conștienți de corpul nostru fizic. În final, le mulțumim în gând cristalelor pentru starea minunată pe care ne-au oferit-o după care le vom purifica ținându-le în sare timp de 24 de ore, urmând ca după purificare să le reîncărcăm și să le păstrăm cu grijă până la următoarea utilizare. Aceași modalitate se poate utiliza și pentru vindecarea unor afecțiuni, situație în care vom amplasa cristalele direct pe zona sau organul afectat. Reușita și în acest caz va fi accelerată de încrederea noastră fermă în ajutorul pe care aceste magice pietre ni-l oferă.

Dacă, din diverse motive, nu putem să consacram acestei metode minim 30 de minute din timpul nostru, putem recurge la simpla fixare, cu ajutorul unei benzi de leucoplast, la nivelul ombilicului a oricărei pietre prețioase sau semiprețioase pe care o alegem în funcție de afecțiunea pe care dorim să o tratăm. Aceasta este o modalitate mai simplă de a beneficia de efectele tămăduitoare ale acestor pietre.

Meditația este o altă aplicație în care cristalele, ca de exemplu cuarțul transparent, ametistul, fluorina sau lapislazuliul, pot să fie de un real folos. Eficiența acestor cristale în timpul meditațiilor se datorează efectelor lor specifice: elevează conștiința, amplifică puterea de concentrare, echilibrează cele două emisfere cerebrale, ne ajută să intrăm în legătură cu ghizii spirituali sau cu entitățile angelice, dinamizează centrul energetic superior. Pentru un efect amplificat, putem să programăm în prealabil aceste pietre pentru a ne asista în meditații. În timpul meditației ele se pot plasa pe creștetul capului, pe frunte, în dreptul celui de-al treilea ochi (cu ajutorul unei benzi de leucoplast) sau în palma mâinii stângi (pentru dreptaci) și drepte (pentru stângaci).

Iar pentru ca pietrele să își exercite pe o perioadă mai lungă influența lor binefăcătoare asupra noastră, putem să recurgem la diverse bijuterii confecționate din pietre prețioase și semiprețioase: pandantive, coliere, cercei, brățări, inele, broșe, diademe, agrafe, brățări de picior... Acestea au fost purtate de oameni din timpuri imemorabile, atât pentru efectul lor estetic, de a pune în evidență frumusețea purtătorului, cât și pentru efectele lor magice, de protecție subtilă, de elevare a ființei și chiar de vindecare.

Diademele – chiar dacă în zilele noastre nu mai sunt la modă, au fost purtate cândva, aducând un plus de noblete purtătoarelor, nu doar prin aspectul lor, ci și prin efectele lor de dinamizare a centrilor energetici din zona capului. Coroanele purtate de regii și reginele din vechime aveau același efect: de a trezi în purtători stări elevate, cum este,

de exemplu, starea de înțelepciune. Pentru a obține aceleași efecte – de trezire și de dinamizare a aspectelor elevate ale ființei noastre – putem să ne confecționăm chiar noi un sistem de fixare a cristalelor, asemănător diadelmelor, pe care să îl purtăm pe frunte, având cristalul poziționat în dreptul celui de-al treilea ochi, și pe care să le folosim mai ales în timpul meditațiilor. În acest caz, se pot utiliza cristale cu vârf dublu sau cristale cu un singur vârf care va fi orientat către în sus, poziționare ce ne elevează ființa ajutându-ne să avem acces mai ușor la lumile subtile înalte. Această poziționare este cel mai des recomandată în cazul în care realizăm meditații, deși uneori putem recurge și la așezarea cristalului cu vârful în jos, ceea ce va avea ca și efect atragerea în ființa noastră a energiilor binefăcătoare din planurile elevate subtile. O variantă pentru doamne și domnișoare o reprezintă agrafele pe care se pot fixa diverse pietre prețioase sau semiprețioase care au ca efect dinamizarea energiilor în zona capului.

În cazul în care folosim ca și pandantive cristalele cu un singur vârf, le putem poziționa astfel încât să aibă vârful orientat către în sus, poziționare care va dirija energia către centrul energetic superior și care este utilă atunci când realizăm meditații sau când studiem. Iar pentru o mai bună ancorare în lumea concretă, fizică, se recomandă purtarea acestor cristale cu vârful orientat în jos. Ca o regulă generală, se recomandă să nu purtăm pentru mult timp cristalele de cuarț cu vârful orientat în sus.

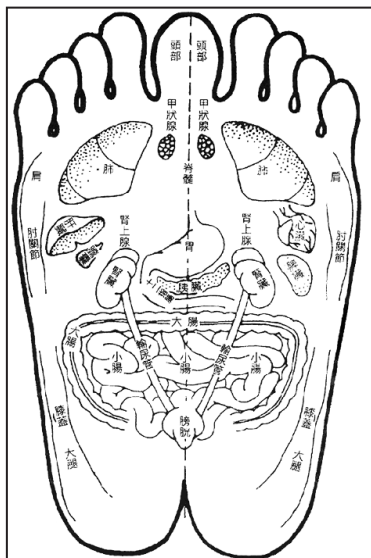
Colierele din pietre prețioase sau semiprețioase, în funcție de lungimea



lor, vor dinamiza zona gâtului sau zona inimii. Putem să le atașăm un mineral care acționează fie asupra zonei gâtului, fie asupra zonei inimii. Tot pentru a dinamiza aceste două zone putem să optăm pentru broșe confecționate, spre exemplu, din turmalină roz sau din cuarț roz, în cazul femeilor, iar în cazul bărbaților la ace de cravată care să aibă în alcătuirea lor, de exemplu, turmalină verde.

Sub formă de cercei se pot purta pietre care ajută la echilibrarea celor două emisfere cerebrale (cum este fluorina) precum și la dinamizarea zonei gâtului (de exemplu, amazonitul). În vechime, cerceii se purtau și cu scopul de a dinamiza anumite zone reflexogene cunoscute în presopunctură.

Activarea punctelor din reflexologie precum și a meridianelor din acupunctură se poate obține și prin purtarea inelelor sau chiar a brățărilor. Se cunoaște faptul că fiecare dintre cele 12 meridiane principale din acupunctură se termină la nivelul sau pornesc de la nivelul degetelor de la mâini sau de la picioare (excepție face meridianul rinichi care pornește din



talpa piciorului). De asemenea, se cunoaște faptul că palmele și tălpile sunt zone puternic reflexogene, aici aflându-se punctele a căror masare dinamizează practic întregul corp. Prezentăm în continuare, pe scurt, corespondența dintre degetele mâinii și diferite părți ale organismului uman:

- degetul mare: plămâni, zona capului, glanda pituitară, gâtul și glanda tiroidă;

- indexul: intestinul gros, ochii, sinusurile;

- mediusul: inima, circulația sângelui, funcția sexuală, ochii, sinusurile;

- inelarul: plămâni, aparatul digestiv (funcțiile de digestie și de eliminare), urechea, sinusurile;

- degetul mic: inima, intestinul subțire, urechea, sinusurile.

La nivelul încheieturii mâinii se află zonele reflexogene pentru ovare, uter, prostată și vezica urinară, zone care sunt activate prin purtarea de brățări. De asemenea, brățările determină activarea și armonizarea planului afectiv al ființei. Dacă dorim să obținem o dinamizare a părții drepte, emiseive a corpului (atât fizic, cât și subtil), de exemplu atunci când comunicăm cu ființele dragi nouă și vrem să le transmitem iubirea noastră, fie verbal, fie prin atingeri tandre, vom purta brățările la mâna dreaptă. Iar dacă urmărim o activare a părții stângi, receptive a ființei noastre, de exemplu când dorim să realizăm o operă de artă – un tablou, o sculptură, o poezie etc. – pentru a beneficia de inspirații divine elevate, vom purta brățările pe mâna stângă. (Pentru un efect maxim, vă recomandăm să studiați care sunt pietrele prețioase și semiprețioase corespondente *chakra*-elor.)

Purtarea brățărilor de picior, mai ales a celor confecționate din agate, ne ajută să fim mai conștienți de energiile telurice și mai conectați cu planul fizic.

Vă recomandăm ca în limita posibilităților dvs., pietrele pe care le purtați sub formă de bijuterii să fie montate în aur, argint sau cupru. De asemenea, să urmăriți ca montura să

fie cât mai simplă deoarece scopul este să beneficiem cât mai mult de efectele subtile ale pietrelor, așa că este mai bine ca pietrele să fie înconjurate de un cadru metalic sau extremitatea lor să fie lipită pe o mică bază de metal, de care să fie fixată câte o zală prin care pietrele să poată apoi să fie atârinate de un lăntișor, de un șnur din material textil ori din piele, sau de tortițe pentru cercei, evident și acestea confecționate din același material ca și montura.

În acest capitol am vorbit puțin și despre centrul energetic (*chakra*). Dar, așa cum am promis, a venit momentul să dezvoltăm acest subiect.



## Cristalele și centrii energetici ai ființei umane

În capitolul anterior, am vorbit despre modul de utilizare a pietrelor prețioase și semiprețioase în armonizarea, echilibrarea sau dinamizarea diferiților centri energetici, *chakra*. Termenul *chakra* provine din limba sanscrită și înseamnă „roată”, termen ales de înțelepții din vechea Indie, care aveau și darul clarvederii, deoarece acești centri, atunci când sunt activați, se aseamănă unei roți în mișcare. Ele sunt, așadar, niște vortexuri prin care ființa umană recepționează și respectiv emite energia vieții numită *prana* în tradiția hindusă, *chi* la chinezi, *ki* în Japonia, *bios* la greci. De asemenea, fiecare *chakra* are un număr specific de spițe (desemnate și cu numele de petale, atunci când *chakra*-ele sunt comparate cu niște flori) care pornesc din centrul acestor roți energetice.

*Chakra*-ele aparțin domeniului subtil, bioenergetic al ființei umane, ele având totuși zone de corespondență la nivelul corpului fizic. S-au descris șapte *chakra* principale, localizate în plan subtil de-a lungul lui *sushumna nadi*, canalul energetic principal ce corespunde coloanei vertebrale, precum și numeroase alte *chakra* secundare situate în întregul corp bioenergetic.

La origini, sistemul *chakra*-elor a fost utilizat în medicina tradițională indiană, chiar dacă această componentă a anatomiei ezoterice are corespondenți în budismul tibetan precum și în medicina chineză.

Anatomia subtilă a ființei umane, în cadrul căreia sistemul *chakra*-elor ocupă un loc aparte, este prezentată pe larg atât în scrierile hinduse tradiționale (Vede și Upanișade) cât și în așa-numitele Tantra-e sau Agama-e, scrieri hinduse de dată mai recentă. De asemenea, *chakra*-ele joacă un rol important în cadrul budismului Vajrayana. Isihasmul, sufismul, precum și mistica ebraică vorbesc și ele despre existența centrilor

subtili prin care circulă energia, în a căror descriere se identifică unele diferențe față de sistemul *chakra*-elor din tradiția hindusă.

În zilele noastre, unii autori care au studiat sistemul principalelor șapte *chakra* au descoperit corelații între acestea și sistemul endocrin (Philip Gardiner, Anodea Judith, C. W. Leadbeater). Alții, precum Stephen Sturgess, au corelat primele șase *chakra* (localizate de la baza coloanei vertebrale și până în mijlocul frunții) cu plexurile nervoase aferente coloanei vertebrale și cu organele situate în apropierea lor. Aceste constatări vin să sprijine ceea ce susțineau înțelepții Indiei care au trăit în urmă cu mii de ani, și care au asociat *chakra*-ele nu doar glandelor endocrine, ci și elementelor subtile și celor cinci simțuri.

Să vedem acum care sunt cei șapte centri principali de energie precum și diversele elemente cu care sunt asociați.

**Muladhara chakra** este situat la baza coloanei vertebrale, la nivelul perineului, în zona dintre anus și organele genitale externe. Este corelat cu intestinul gros, cu glandele suprarenale și coordonează funcția de excreție. Este asociat cu elementul subtil pământ, căruia îi corespunde,



din grupul celor cinci corpuri pitagoreice, cubul, și cu simțul mirosului. *Muladhara chakra* reprezintă priza conștiinței asupra realității fizice concrete. În plan psihic, este în legătură cu: instinctul de conservare, voința de a supraviețui, sentimentul de siguranță, dorința de a acumula bunuri materiale,



profesia, apartenența la un grup. Dezechilibrul acestui centru se recunoaște atunci când apar sentimente de teamă și de frică: teama de a fi agresat sau atacat, de a fi abandonat de grup. Dinamizarea armonioasă a acestui centru conferă vitalitate și rezistență corpului fizic.

Pietrele care dinamizează acest centru sunt în principal cele negre (agatul, obsidianul, onixul, turmalina neagră, hematitul, cuarțul fumuriu), precum și unele roșii (jaspul roșu, varietățile roșii de granat).

**Swadhisthana chakra** este situat deasupra organelor sexuale. Este corelat cu gonadele (testiculele și ovarele), răspunzând de activitatea normală a aparatului reproducător, a aparatului urinar precum și de metabolismul apei din organism. Din grupul corpurilor pitagoreice îi corespunde icosaedrul care este asociat elementului subtil apă. Simțul specific acestui centru este simțul gustativ. *Swadhistana chakra* reprezintă



conștiința erotismului, a senzualității, mimetismul social, inter-relaționarea cu ceilalți. În plan psihic controlează sensibilitatea, imaginația, creativitatea, senzualitatea, dorința de a întemeia o familie. Dezechilibrul acestui centru se traduce prin stări de agitație și de confuzie mentală, halucinații, obsesii. Ființele umane a căror prezență este foarte agreabilă, precum și cele care manifestă o integrare armonioasă în planul social, sunt expresii vii ale activării echilibrate a acestui centru energetic.

Pietrele asociate acestui centru sunt, în principal, pietrele

roșii, portocalii și albe: carneolul, calcitul portocaliu și alb, rubinul, granatul hesonit, piatra lunii, selenitul, precum și sardonixul.

**Manipura chakra** este situat în zona plexului solar, sub ombilic. Controlează funcționarea normală a pancreasului, a splinei, a ficatului și a tubului digestiv (stomac, intestin subțire) precum și metabolismul în general. Corespunde elementului subtil foc, asociat cu tetraedrul, și simțului văzului. La nivelul conștiinței reprezintă voința de a avea putere. În plan psihic controlează egoul, individualitatea, expansivitatea, dinamismul, voința. O persoană la care acest centru este dizarmonios se recunoaște prin tendința pe care

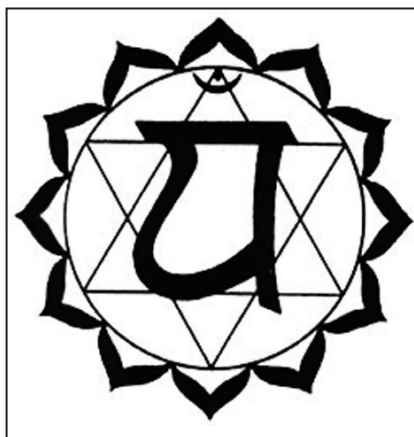


o are de a se impune în fața celorlalți cu orice preț, de a dobândi recunoaștere și putere persoanlă chiar în detrimentul celorlalți. Dinamizarea armonioasă a acestui centru conferă curaj, stăpânire de sine, inteligență practică.

Principalele cristale asociate acestui centru sunt: citrinul, chihlimbarul, ochiul de tigru, piatra

soarelui, pirita, topazul galben, peridotul, acvamarinul, heliotropul.

**Anahata chakra** este situat în zona plexului cardiac, în mijlocul pieptului. Controlează activitatea normală a timusului, a inimii, a sistemului circulator, fiind răspunzător de imunitatea organismului precum și de sănătatea pielii. Este asociat elementului subtil aer, căruia îi corespunde octaedrul, și simțului tactil. La nivelul conștiinței reprezintă



iubirea necondiționată, compasiunea, altruismul. În plan psihic conferă armonie, afectivitate, liniște sufletească, trezește empatia. Dezechilibrul acestui centru energetic se traduce prin starea de suferință pe care o resimțim în momentul despărțirii de ființele dragi (deces, divorț, sau chiar separarea fizică

temporară, pentru perioade mai lungi de timp). Dinamizarea armonioasă a acestui centru ne permite să ne identificăm cu sursa iubirii și armoniei universale, trecând astfel dincolo de limitele închistatoare ale egoului.

Pricipalele pietre care îi corespund acestui centru sunt: cuarțul roz, turmalina roz, turmalina verde, kunzitul, rodocrozitul, jadul, aventurinul, malachitul, smaraldul, crisocola.

**Vishuddha chakra** este situat în partea anterioară a gâtului. Este răspunzător de funcționarea normală a tiroidei și a paratiroidelor. Acționează asupra corzilor vocale, laringelui, faringelui, esofagului, sistemului auditiv, precum și asupra măduvei osoase. Controlează procesul de hrănire. Este asociat cu elementul eter,



căruia îi corespunde dodecaedrul, și cu simțul auditiv. La nivelul conștiinței reprezintă puritatea, creativitatea. La nivel psihic coordonează exprimarea verbală, elocvența, intuiția, receptivitatea față de inspirațiile artistice elevate, rafinamentul estetic. Dinamizarea armonioasă a acestui centru conferă starea de acceptare, bazată pe intuirea ordinii divine care există în întreaga creație, precum și trăiri sublimе, elevate. Ființele umane care prezintă perturbări ale acestui centru, se confruntă cu stări de depresie, anxietate, insomnii.

Principalele pietre care îi corespund sunt: turcoazul, calcedonia albastră, amazonitul, cuarțul albastru, topazul albastru, crisocola, angelitul.

**Ajna chakra**, sau „al treilea ochi”, cum mai este numit, este situat deasupra sprâncenelor, în zona din mijlocul frunții. Coordonează activitatea creierului mic și a glandei

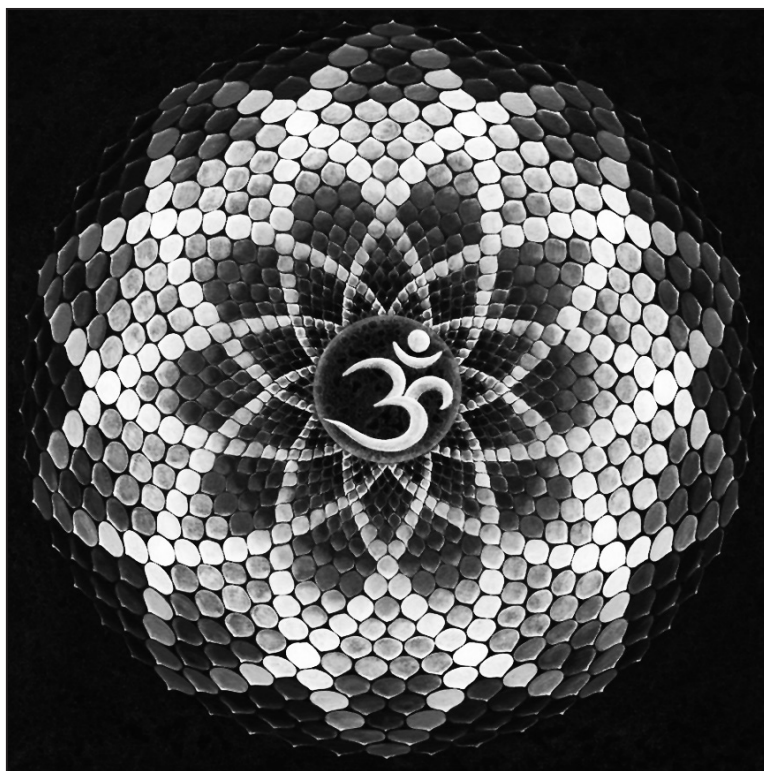


pituitare (hipofiza) care, împreună cu hipotalamusul, reglează activitatea celorlate glande endocrine, de aici rezultând importanța funcționării echilibrate a acestui centru energetic. La nivelul conștiinței reprezintă mentalul superior care permite perceperea lumilor subtile invizibile ochiului fizic, precum și a ideilor divine, elevate. La nivel psihic controlează percepțiile extrasenzoriale, clarvederea, intuiția superioară, telepatia. Activarea echilibrată a acestui centru conferă discernământ, inteligență creatoare, o mare putere de pătrundere a minții, genialitate, trezește cunoașterea spirituală, permite integrarea armonioasă în Univers.

Principalele cristale care dinamizează acest centru sunt: lapislazuli, azurit, sodalit, safir.

**Sahasrara**, centrul care permite comuniunea cu Dumnezeu, este situat în zona din creștetul capului, la nivelul corpului subtil (asemeni celorlalți centrii). Controlează activitatea epifizei (glanda pineală). *Sahasrara* reprezintă sediul conștiinței pure, infinite, care transcende orice dualitate. În plan psihic, dinamizarea lui *sahasrara* conferă cunoaștere supramentală, detașare. Activarea armonioasă a lui *sahasrara* permite dobândirea înțelepciunii, cunoașterea Adevărului suprem.

Pietrele care îi corpund sunt: ametistul, cristalul de stâncă, diamantul, fluorina, cuarțul rutilat, diamantul Herkimer, danburitul, sugilitul, celestitul.



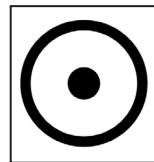
## Puțină astrologie

În India este bine cunoscută corespondența dintre pietrele prețioase și semiprețioase și cele șapte planete principale ale sistemului nostru solar, la care se adaugă *Rahu* și *Ketu* (reprezentând Capul, respectiv, Coada Dragonului și care corespund Nodurilor Lunare Nord și respectiv, Sud). Această cunoaștere provine din răspândirea sistemului astrologic stabilit în Vede, și care este denumit *Jyotish*. Conform acestui sistem, planetele, prin vibrațiile lor specifice, își exercită influența asupra ființei umane, iar gemele sunt utilizate pentru a armoniza aceste influențe.

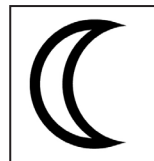
Cu câteva mii de ani în urmă, practicanții sistemului medical tradițional indian, Ayurveda, au studiat proprietățile vindecătoare ale pietrelor prețioase și semiprețioase, descoperind că acestea au efecte distincte asupra ființei umane. Aceste efecte se datorează atât culorii, cât și vibrațiilor specifice fiecărei pietre.

Prezentăm în continuare corespondența dintre planete, geme și afecțiunile în a căror vindecare se recomandă aceste pietre. Prima gemă care este prezentată pentru fiecare planetă este principală, celelalte pietre fiind variante mai ieftine ale acesteia:

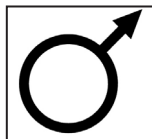
**SOARE** - *Rubin/ granat roșu* - afecțiuni cardiace, boli ale splinei, ale vezicii biliare, hipertensiune, infecții, stări febrile, temperament coleric, nerăbdare, afecțiuni ale creierului, oaselor, articulațiilor, acnee, slăbiciune generală, circulație sanguină slabă, edeme.



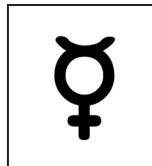
**LUNĂ** - *Perlă/ piatra lunii* - infertilitate, afecțiuni ale rinichilor, ale plămânilor, tulburări mentale.



**MARTE** - *Coral roșu* - stări febrile, inflamații, ulcere, boli însoțite de sângerări, slăbirea forței musculare, boli de ficat, afecțiuni ale intestinului subțire, devitalizare, accidente



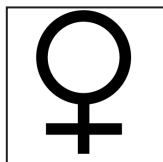
**MERCUR** - *Smarald/jad, peridot, turmalină verde* - amețeli, tulburări mentale, bâlbâială, pierderi ale memoriei, anxietate, indigestie pe fond nervos.



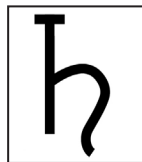
**JUPITER** - *Safir galben/topaz galben, citrin* - sistem imunitar slăbit, tumori, tulburări ale circulației arteriale, tulburări de greutate, icter, afecțiuni ale ficatului, ale pancreasului, abcese, disfuncții nervoase și glandulare.



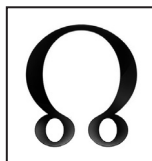
**VENUS** - *Diamant/zircon transparent* - tulburări ale imunității, boli ale aparatului reproducător, ale sistemul urinar, boli de rinichi, infertilitate, slăbirea oaselor, anemie.



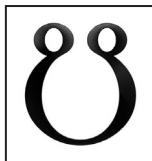
**SATURN** - *Safir albastru/ametist, lapislazuli* - slăbicune la nivelul oaselor, nervilor, scăderea vitalității, constipație, epilepsie, paralizii, cancer, boli ale sistemului imunitar.



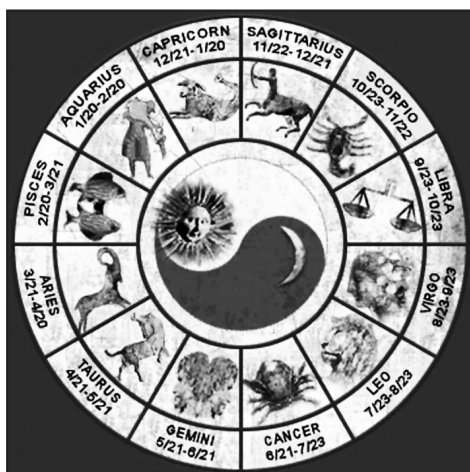
**RAHU** - *Hesonit (varietate aurie de granat)* - nervozitate, indigestie, tulburări în coordonarea corpului, tulburări mentale



**KETU** - *Ochi de pisică (din clasa crisoberil)* - digestie și circulație slabă, sângerări, slăbirea forței musculare, tulburări ale sistemului nervos, paralizii, cancer, boli imune.



În astrologia tradițională se consideră că fiecare semn zodiacal este guvernat de o planetă. (**Notă:** Semnul zodiacal Vărsător a fost guvernat de planeta Saturn până în secolul al XVIII-lea când s-a descoperit planeta Uranus care a devenit guvernatorul acestui semn zodiacal. De



asemena, în astrologia modernă, care s-a dezvoltat de la începutul secolului XX, se consideră că planeta Neptun guvernează semnul zodiacal al Peștilor iar planeta Pluto guvernează semnul zodiacal al Scorpionului.)

<b>SOARE</b>	Leu
<b>LUNĂ</b>	Rac
<b>MARTE</b>	Berbec, Balanță
<b>MERCUR</b>	Gemeni, Fecioară
<b>JUPITER</b>	Săgetător, Pești
<b>VENUS</b>	Taur, Balanță
<b>SATURN</b>	Capricorn
<b>URANUS</b>	Vărsător

Chiar dacă există multe păreri în ceea ce privește pietrele prețioase și semiprețioase corespondente fiecărei zodii, corelând informațiile diverse care există cu privire la acest subiect, putem să obținem principalele corespondențe pentru fiecare semn zodiacal, după cum urmează:



<b>Berbec</b>	Jasp, aventurin, diamant, coral roșu
<b>Taur</b>	Safir, diamant, malachit, turmalină
<b>Gemeni</b>	Agat, citrin, topaz, ochi de tigru
<b>Rac</b>	Perlă, piatra lunii, smarald, calcedonie
<b>Leu</b>	Rubin, granat, onix, chihlimbar
<b>Fecioară</b>	Sardonix, topaz albastru, peridot, carneol
<b>Balanță</b>	Opal, safir, jad, peridot
<b>Scorpion</b>	Opal negru, obsidian, malachit, acvamarin
<b>Săgetător</b>	Safir, topaz, turcoaz
<b>Capricorn</b>	Onix, Safir albastru, lapislazuli, cristal de stâncă
<b>Vărsător</b>	Ametist, acvamarin, fluorină, crisopraz
<b>Pești</b>	Ametist, piatra lunii, turmalină, safir

Trebuie să mai știm că în cadrul așa-numitei astrograme natale sunt importante aspectele pe care le realizează toate planetele și nu doar planeta guvernatoare ale diferitelor semne zodiacale. Acesta este motivul pentru care până și în ziua de azi vom găsi în India bijuterii care sunt confecționate din cele șapte gеме reprezentative pentru cele șapte planete principale, model care a fost preluat și de bijuterii occidentali.

Conform **Zodiacului Chinezesc** întâlnim următoarele corespondențe între cristale și semnele zodiacale:

<b>Șobolan</b>	Ametist, diamant, rubin
<b>Bivol</b>	Smarald, piatra lunii, jad
<b>Tigru</b>	Diamant, granat, rubin
<b>Iepure</b>	Onix, perlă, smarald
<b>Dragon</b>	Jad, opal, piatra lunii
<b>Șarpe</b>	Malachit, rubin, opal
<b>Cal</b>	Ametist, rubin, topaz
<b>Capră</b>	Jad, onix alb, safir
<b>Maimuță</b>	Ametist, topaz, calcit
<b>Cocoș</b>	Diamant, onix, rubin
<b>Câine</b>	Agat, hiacint, piatra lunii
<b>Mistreț</b>	Alabastru, coral, lapislazuli

## Indicații generale

### **Amplifică imunitatea**

Lapislazuli, jad, calcit, granat, tanzanit, chihlimbar.

### **Armonizează relația de cuplu**

Acvamarin, coral, onix.

### **Afecțiuni renale**

Calcit, jad, grant, carneol, cuarț roz.

### **Afecțiuni hepatice**

Citrin, pirită, smarald, granat, sugilit, rodocrozit.

### **Afecțiuni ale gâtului**

Turmalină, turcoaz, larimar, lapislazuli, acvamarin, labradorit.

### **Dureri de cap**

Ametist, cuarț fumuriu, jad, cuarț albastru, amazonit.

Cristalul se aplică pe zona dureroasă timp de minim 10 minute.

### **Tulburări digestive**

Jasp, acvamarin, citrin, pirită, topaz, ochi de tigru.

### **Gelozie**

Peridot, rubin, sugilit, turmalină pepene.

**Stres**

Ametist, citrin, onix, acvamarin, chihlimbar, ametrin, agat albastru, agat cu mușchi, cuarț fumuriu, turmalină neagră.

**Optimism și bună dispoziție**

Agat, chihlimbar, ametrin, calcedonie albastră, citrin, piatra soarelui, topaz auriu (imperial), carneol, turcoaz.

**Protecție împotriva poluării cu unde electromagnetice sau împotriva radioactivității**

Turmalină neagră, cuarț cu turmalină, malachit, fluorină, galenă, cuarț fumuriu, turcoaz.

**Atragerea abundenței**

Citrin, aventurin, agat dendritic, agat cu mușchi, rubin, ochi de șoim, carneol, hematit.

**Amplificarea încrederii în sine**

Hematit (pentru femeile timide), pirită (pentru bărbații care au complexe de inferioritate), citrin, sodalit, crisocola, chihlimbar, crisopraz, agat, granat, peridot, calcit, carneol (încredere în sine și în propriile percepții), magnetit (încredere în propria intuiție), obsidian maro, labradorit (încredere în Univers), celestit (încredere în înțelepciunea infinită a Divinului).

**Protecție subtilă personală**

Onix, chihlimbar, ametist, cristal de stâncă, jad, agat, jasp, malachit, obsidian, turmalină neagră, turcoaz, ochi de tigru, rodonit, lăplazuli, safir, opal.

### **Protecția subtilă a ambientului**

Cluster de ametist sau de cristal de stâncă, pirită, fluorină.

### **Amplificarea stărilor de meditație**

Cristal de stâncă, ametist, cuarț fumuriu, fluorină, jad, selenit, celestit, serpentin, sodalit, piatra soarelui, obsidian.

### **Clarviziune**

Ametist, cristal de stâncă, smarald, tectite, acvamarin, azurit, celestit, piatra lunii.

### **Contactul cu lumile angelice**

Angelit, lăplazuli, moscovit, celestit, selenit, larimar, serpentin verde (piatra infinitului), tanzanit.

### **Contactul cu Ghidul spiritual**

Cristal de stâncă, lăplazuli, apatit albastru, tanzanit, azurit-malachit.



## CUPRINS

Ce este un cristal și cum acționează el asupra ființei umane .....	3
Geometria sacră a cristalelor .....	8
Simetria cristalelor .....	10
Cele mai cunoscute cristale minerale .....	15
Cristalul de stâncă sau cuarțul alb .....	15
Ametistul .....	17
Citrinul .....	21
Cuarțul roz .....	22
Cuarțul fumuriu .....	24
Aventurinul .....	26
Cristale minerale considerate sacre în diferite tradiții ale lumi .....	28
Turcoazul .....	29
Lapislazuliul .....	32
Jadul .....	34
Chihlimbarul .....	36
Carneolul .....	40
Obsidianul .....	42
Cristale minerale utile pentru fiecare .....	45
Acvamarinul .....	45
Agatul .....	46
Azuritul .....	48
Calcitul .....	50
Celestitul .....	51
Coralul .....	53
Crisocola .....	56
Fluorina .....	57
Granatul .....	59
Jaspul .....	60
Labradoritul .....	61

Malachitul .....	62
Ochiul de tigru .....	63
Onixul .....	65
Opalul .....	66
Perla .....	67
Piatra lunii .....	69
Piatra soarelui .....	70
Pirita .....	72
Rodocrozitul .....	73
Rubinul .....	74
Safirul .....	75
Sodalitul .....	77
Smaraldul .....	78
Topazul .....	79
Turmalina .....	80
Cristale minerale rare .....	82
Charoitul .....	82
Larimarul .....	82
Sugilitul .....	83
Tanzanitul .....	83
Cum se aleg cristalele, cum se purifică și cum se utilizează .....	84
Alegerea cristalelor .....	84
Atenție, falsuri! .....	86
În loc de concluzie .....	96
Purificarea și programarea cristalelor .....	97
Utilizarea cristalelor .....	101
Cristalele și centrii energetici ai ființei umane .....	111
Puțină astrologie .....	118
Indicații generale .....	123

**Pentru comenzi cristale:**  
**0756.639.211**



Tipărit la:

**GANESHA**  
PUBLISHING HOUSE

design | machetare | tipar | promotionale

Tel: 021-423.20.58 ▪ 0754.035.732

[www.ganesa.ro](http://www.ganesa.ro)